

**CODUL PENAL AL
REPUBLICII CROAȚIA**

CODUL PENAL AL REPUBLICII CROAȚIA¹⁾

Tudorel TOADER

Partea generală cuprinde art. 1-87, iar **Partea specială** cuprinde art. 88-387.

Partea generală (art. 1-87)

Principalele particularități în raport de Codul penal român se referă la:

Baza și limitarea aplicării legii penale. Astfel, infracțiunile penale și sancțiunile penale sunt reglementate doar pentru acele comportamente care încalcă sau pun în pericol libertățile individuale și drepturile omului, precum și alte drepturi și valori sociale garantate și protejate de Constituția Republicii Croația și de dreptul internațional, și a căror protecție nu s-ar putea realiza fără constrângere penal-juridică.

Principiul confiscării soloaselor proprietății. În baza acestui principiu, nimeni nu poate reține un folos al proprietății realizată printr-o acțiune ilegală.

Aplicarea legislației penale pentru infracțiunile comise pe teritoriul Republicii Croația. Legislația penală a Republicii Croația se aplică oricărei persoane care comite o infracțiune pe teritoriul ei.

Modalitatea de comitere a infracțiunii. Infracțiunea se poate săvârși prin acțiune sau omisiune.

Cine nu reușește să împiedice apariția unei consecințe a unei infracțiuni descrisă de lege va răspunde pentru omisiune dacă, din punct de vedere juridic, este obligat să prevină apariția unei asemenea consecințe și dacă omisiunea, prin acțiunea și semnificația sa, este egală cu săvârșirea acestei infracțiuni.

Făptuitorul care a comis o infracțiune prin omisiune poate fi pedepsit mai blând, cu excepția cazului în care este vorba despre o infracțiune care se poate săvârși numai prin omisiune.

Infracțiunea fără importanță. Nu există infracțiune, deși sunt realizate caracteristicile sale, dacă gradul vinei făptuitorului este scăzut, fapta nu a avut consecințe sau consecințele sunt ne semnificative și nu există necesitatea ca făptuitorul să fie pedepsit.

Tipurile de pedepse. Pedepsele sunt amenda, stabilită prin zile-amendă, închisoarea și închisoarea pe termen lung.

¹⁾ Codul penal a fost adoptat la data de 21 octombrie 2011 și a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2013.

Munca în folosul comunității se pronunță ca înlocuitor al pedepsei cu închisoarea sau al amenzii.

Scopul pedepsirii. Scopul pedepsirii este de a se exprima oprobiul societății pentru comiterea infracțiunii, de a consolida încrederea cetățenilor în ordinea de drept întemeiată pe domnia legii, de a influența făptuitorul și pe alții să nu mai comită infracțiuni prin întărirea conștiinței cu privire la pericolul comiterii de infracțiuni și de justetea pedepsirii, precum și de a permite făptuitorului reinsertia în societate.

Munca în folosul comunității. Instanța poate să schimbe amenda în valoare de trei sute zile-amendă sau pedeapsa cu închisoarea de până la un an cu munca în folosul comunității. Când pronunță pedeapsa cu închisoarea cu durata de șase luni, instanța va înlocui această pedeapsă cu munca în folosul comunității, cu excepția cazului când prin aceasta nu se poate realiza scopul pedepsirii.

Obligațiile condamnatului și supraveghere protejată în timpul probațiunii. Prin punerea sa în libertate condiționată, pentru condamnat începe perioada probațiunii care corespunde părții neexecutate a pedepsei privative de libertate.

Tipurile de obligații speciale. Instanța poate dispune condamnatului ca într-un anumit termen: să corecteze prejudiciul provocat prin infracțiunea comisă de acesta; să achite o anumită sumă de bani în beneficiul unei instituții publice, în scopuri umanitare sau caritabile, respectiv într-un fond de despăgubire pentru daunele provocate victimelor infracțiunilor dacă acest lucru este adecvat în ce privește fapta comisă și personalitatea făptuitorului; continuarea educației sau a instruirii pentru o anumită ocupație aleasă cu ajutorul de specialitate a biroului de probațiune; o angajare care corespunde pregătirii lui de specialitate sau nivelului de educație și instruire și posibilităților sale reale de efectuare a sarcinilor stabilite cu consultarea și sprijinul biroului de probațiune; dispunerea supravegheată de veniturile obținute în concordanță cu nevoile persoanei care este obligată prin lege să întrețină și conform condițiilor biroului de probațiune; tratamentul sau continuarea tratamentului necesar pentru înlăturarea problemelor de sănătate care pot stimula comiterea unei noi infracțiuni ș.a.

Tipurile măsurilor de siguranță. Măsurile de siguranță sunt: tratament psihiatric obligatoriu, tratament obligatoriu împotriva dependenței, tratament psihosocial obligatoriu, interdicția efectuării anumitor îndatoriri sau activități, interdicția conducerii unui autovehicul, interdicția apropierii, îndepărtarea din gospodăria comună, interdicția accesului la internet și supravegherea de protecție pentru detenție completă.

Principiul proporționalității. Măsura de siguranță trebuie să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii și a infracțiunilor care se pot aștepta, precum și cu gradul pericolului pe care îl prezintă făptuitorul.

Interdicția accesului la internet. Măsura de siguranță a interdicției accesului la internet de șase luni până la doi ani calculați de la data când sentința a devenit executorie va fi impusă de instanță făptuitorului care a comis infracțiunea

prin intermediul internetului dacă există pericolul ca prin abuzul de internet să comită o nouă infracțiune.

Condiții și modalități de confiscare a bunurilor obținute din infracțiuni. Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate printr-o hotărâre judecătorească prin care s-a constatat că acestea au fost obținute printr-o acțiune ilegală. Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate și persoanei căreia i-au fost transferate dacă nu au fost obținute de bună-credință.

Anunțarea publică a sentințelor. Prin sentința prin care este declarat vinovat făptuitorul infracțiunii comise prin anunțare publică, instanța poate, la cererea persoanei interesate sau a procurorului, când aceasta este în interesul persoanei vătămate sau este de interes public, să stabilească ca sentința, în totalitate sau parțial, să fie făcută public pe cheltuiala făptuitorului.

Partea specială (art. 88-387)

Violarea egalității în drepturi. Cine, pe motive rasiale, etnice, de culoare, sex, limbă, religie, convingeri politice sau de altă natură, origine națională sau socială, proprietate, naștere, educație, statut social sau statut marital, vârstă, stare de sănătate, invaliditate, moștenire genetică, identitate de gen, exprimare, orientare sexuală sau alte motive, restricționează sau condiționează unei alte persoane dreptul de a dobândi bunuri sau de a beneficia de servicii, dreptul de a desfășura activități, dreptul la angajare și promovare sau cine, pe baza acestor diferențe sau afinități, conferă altei persoane privilegii sau beneficii, se pedepsește cu închisoarea de maximum trei ani.

Neplata salariului. Persoana care nu achită o parte sau întregul salariu unuia sau mai multor muncitori se pedepsește cu închisoare de maximum trei ani.

Angajarea ilegală. Cine angajează o persoană care locuiește ilegal pe teritoriul Republicii Croația și care nu este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene și nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în Uniunea Europeană, în condiții de muncă de exploatare sau care știe că persoana respectivă este victima traficului de persoane sau că este mai tânără de optsprezece ani, sau cine, pentru o perioadă îndelungată sau în mod repetat, angajează astfel de persoane sau în același timp angajează un număr mai mare de persoane, se pedepsește cu închisoare.

Comportament intruziv. Cine urmărește sau spionează insistent și de mult timp o altă persoană sau stabilește sau încearcă să stabilească un contact nedorit sau o sperie în alt mod, provocându-i astfel anxietate sau teamă pentru siguranța sau securitatea sa sau a persoanelor apropiate lui, se pedepsește cu închisoarea.

Fotografierea neautorizată. Cine filmează neautorizat o altă persoană care se află în locuința sa sau într-un spațiu nefrecventat de public sau folosește sau pune la dispoziția unei terțe persoane o astfel de înregistrare și în acest fel violează viața privată a acesteia se pedepsește cu închisoare.

Insulta. Cine insultă o altă persoană se va pedepsi cu amendă. Fapta este mai gravă când este comisă prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care face ca insulta să devină accesibilă unui număr mare de persoane.

Ponegrirea. O persoană care în fața cuiva face sau transmite o afirmație factuală care poate leza onoarea sau reputația acestuia se va pedepsi cu amendă în valoare de o sută optzeci de zile-amendă. Fapta este mai gravă când se săvârșește prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care o face accesibilă unui număr mare de persoane.

Calomnia. Cine în fața altei persoane susține sau difuzează o afirmație factuală neadevărată despre o altă persoană de natură să lezeze onoarea sau reputația acestuia, știind că afirmația nu este adevărată, se pedepsește cu zile-amendă.

Forțarea încheierii căsătoriei. Cine forțează o altă persoană să încheie o căsătorie se pedepsește cu închisoarea.

Tratamentul necorespunzător. Medicul de medicină generală, medicul stomatolog sau alt medic specialist care, în efectuarea unei activități de asistență medicală, aplică un mijloc sau o metodă de tratament necorespunzătoare sau, într-un alt mod evident, nu acționează în conformitate cu normele profesiei medicale sau în mod evident procedează necorespunzător, provocând astfel înrăutățirea bolii sau perturbarea sănătății unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea.

Uciderea sau torturarea animalelor. Oricine ucide un animal fără motiv justificat sau îl abuzează grav, îi provoacă dureri inutile sau îl expune unor suferințe inutile, se pedepsește cu închisoarea.

Furnizarea incorectă de asistență veterinară. Medicul veterinar sau lucrătorul veterinar care, în acordarea ajutorului, în efectuarea controlului, vaccinării sau tratării unui animal nu respectă regulile profesiei de medic veterinar, și survine astfel îmbolnăvirea, agravarea semnificativă a bolii sau decesul animalului, se pedepsește cu închisoarea.

Abuzul de poziție și de autoritate. O persoană oficială sau responsabilă care își folosește poziția sau autoritatea, depășind limitele de autoritate sau nu își îndeplinește îndatoririle, obținând astfel beneficii pentru sine sau pentru o altă persoană sau provoacă daune unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea.

Încălcarea libertății luării de decizii a alegătorilor. Oricine, prin forță, amenințare gravă, mită sau altă activitate ilegală, influențează alegătorii ca la alegeri să voteze într-un anumit fel sau să nu voteze, se va pedepsi cu închisoarea.

CUPRINS

Partea generală	941
Capitolul I. Prevederi de bază	941
Capitolul II. Aplicarea legii penale a Republicii Croația	942
Capitolul III. Infracțiunea	946
Capitolul IV. Pedepsele	950
Capitolul V. Măsurile de siguranță	963
Capitolul VI. Confiscarea foloaselor obținute din săvârșirea infracțiunii, confiscarea bunurilor și publicarea sentinței	969
Capitolul VII. Prescripția	971
Capitolul VIII. Semnificația expresiilor din această lege	973
Partea specială	976
Capitolul IX. Infracțiuni împotriva umanității și demnității umane	976
Capitolul X. Infracțiuni împotriva vieții și a corpului	987
Capitolul XI. Infracțiuni împotriva drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	991
Capitolul XII. Infracțiuni împotriva relațiilor de muncă și a asigurărilor sociale	992
Capitolul XIII. Infracțiuni împotriva libertății personale	993
Capitolul XIV. Infracțiuni împotriva intimității	995
Capitolul XV. Infracțiuni împotriva onoarei și reputației	998
Capitolul XVI. Infracțiuni împotriva libertății sexuale	999
Capitolul XVII. Infracțiunile de abuzare sexuală și exploatare a copilului	1002
Capitolul XVIII. Infracțiuni împotriva căsătoriei, familiei și copiilor	1006
Capitolul XIX. Infracțiuni împotriva sănătății umane	1009
Capitolul XX. Infracțiuni împotriva mediului	1015
Capitolul XXI. Infracțiuni împotriva siguranței generale	1021
Capitolul XXII. Infracțiuni împotriva siguranței traficului	1024
Capitolul XXIII. Infracțiuni împotriva proprietăților	1027
Capitolul XXIV. Infracțiuni economice	1032
Capitolul XXV. Infracțiuni împotriva sistemelor, programelor și datelor informatice	1039
Capitolul XXVI. Infracțiuni de contrafacere	1041
Capitolul XXVII. Infracțiuni împotriva proprietății intelectuale	1043

Capitolul XXVIII. Infracțiuni împotriva datoriilor oficiale de serviciu	1047
Capitolul XXIX. Infracțiuni împotriva justiției	1050
Capitolul XXX. Infracțiuni împotriva ordinii publice.....	1054
Capitolul XXXI. Infracțiuni împotriva dreptului la vot.....	1060
Capitolul XXXII. Infracțiuni împotriva Republicii Croația	1062
Capitolul XXXIII. Infracțiuni împotriva unui stat străin sau a unei organizații internaționale.....	1064
Capitolul XXXIV. Infracțiuni împotriva forțelor armate din Republica Croația.....	1066
Capitolul XXXV. Dispoziții tranzitorii și finale	1073

CODUL PENAL AL REPUBLICII CROAȚIA

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I

Prevederi de bază

Art. 1. Baza și limitarea aplicării legii penale

Infracțiunile și sancțiunile penale sunt reglementate doar pentru acele comportamente care încalcă sau pun în pericol libertățile individuale și drepturile omului, precum și alte drepturi și valori sociale garantate și protejate de Constituția Republicii Croația și de dreptul internațional, și a căror protecție nu s-ar putea realiza fără constrângere penală.

Art. 2. Principiul legalității

Nu vor fi sancționate faptele care nu erau prevăzute la data săvârșirii lor ca fiind infracțiuni prin lege sau prin dreptul internațional și nicio pedeapsă sau orice altă sancțiune penală nu va putea fi aplicată, dacă nu a fost prevăzută de lege la data săvârșirii faptei.

Art. 3. Principiul aplicării legii mai favorabile și durata în timp a aplicării legii penale

(1) Făptuitorului i se aplică legea în vigoare la data comiterii infracțiunii.

(2) Dacă legea se modifică o dată sau de mai multe ori, după comiterea infracțiunii, dar înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, se va aplica legea cea mai favorabilă pentru făptuitor.

(3) Dacă în cazurile de la alineatul 2 al acestui articol se modifică denumirea sau descrierea infracțiunii, instanța va examina dacă există o continuitate juridică astfel încât starea de fapt să fie încadrată în infracțiunea din noua lege și dacă constată că există va aplica legea mai favorabilă pentru făptuitor. Infracțiunea nu există dacă nu există continuitate juridică.

(4) Dacă legea se modifică numai pentru o anumită perioadă de timp, se va aplica legea în vigoare la momentul consumării infracțiunii.

(5) Legea care este în vigoare numai pentru o anumită perioadă de timp se va aplica pentru infracțiunile comise în această perioadă și după încetarea valabilității ei, dacă prin lege nu este stipulat altfel.

Art. 4. Principiul vinovăției

Nimeni nu poate fi condamnat dacă nu este vinovat de comiterea infracțiunii.

Art. 5. Principiul confiscării foloaselor materiale

Nimeni nu poate reține un folos material realizat printr-o acțiune ilegală.

CAPITOLUL II

Aplicarea legii penale a Republicii Croația

Art. 6. Aplicarea Părții generale a Codului penal

Prevederile Părții generale a prezentului Cod penal se referă la infracțiunile prevăzute prin acest Cod și alte legi.

Art. 7. Aplicarea legii penale minorilor

(1) Legea penală nu se aplică copilului care la data comiterii infracțiunii nu împlinise paisprezece ani.

(2) Față de persoana care la data comiterii infracțiunii a împlinit paisprezece ani, dar nu a împlinit încă douăzeci și unu de ani, se aplică prezentul Cod penal dacă o lege specială nu prevede altfel.

Art. 8. Momentul săvârșirii infracțiunii

(1) Infracțiunea este comisă în perioada când făptuitorul a comis fapta sau a fost obligat să comită fapta, indiferent de momentul producerii consecinței ce reprezintă elementul material al infracțiunii.

(2) Dacă activitatea făptuitorului este compusă din mai multe acte de executare săvârșite la diferite intervale de timp, fapta se va considera a fi fost săvârșită la data ultimului act de executare, iar la infracțiunile continue, în ziua încetării actului de executare.

Art. 9. Locul comiterii infracțiunii

(1) Infracțiunea a fost săvârșită în locul în care făptuitorul a acționat sau a fost obligat să acționeze și în locul unde s-a produs, parțial sau integral, consecința infracțiunii descrisă de lege sau unde a intenționat acesta ca rezultatul să se producă.

(2) În cazurile de participare penală, infracțiunea este comisă în locul prevăzut de alineatul 1 și în locul unde oricare dintre participanți a acționat sau a fost obligat să acționeze sau unde a intenționat acesta ca rezultatul să se producă.

Art. 10. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise pe teritoriul Republicii Croația

Legea penală a Republicii Croația se aplică oricărei persoane care comite o infracțiune pe teritoriul ei.

Art. 11. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise pe o navă sau pe o aeronavă a Republicii Croația

Legea penală a Republicii Croația se aplică și oricărei persoane care comite o faptă penală pe o navă autohtonă sau pe o aeronavă a Republicii Croația,

indiferent de locul în care se află nava sau aeronava în momentul comiterii faptei penale.

Art. 12. Particularități cu privire la inițierea cercetării penale pentru infracțiuni pe teritoriul Republicii Croația, pe o navă sau o aeronavă a sa

(1) Când, prin aplicarea legii penale a Republicii Croația, potrivit articolului 10 și articolului 11 al prezentului Cod penal cercetarea penală este încheiată definitiv într-o altă țară, în Republica Croația cercetarea penală va fi inițiată după aprobarea procurorului general.

(2) Cercetarea penală pentru aplicarea legii penale a Republicii Croația în conformitate cu dispozițiile articolelor 10 și 11 ale prezentului Cod penal nu se va declanșa împotriva autorului unei infracțiuni care, în afară de teritoriul Republicii Croația, a fost săvârșită și pe teritoriul unui stat semnatar al Convenției de aplicare a Acordului Schengen, în care pentru infracțiunea respectivă cercetarea penală este definitiv încheiată.

Art. 13. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise în afara teritoriului Republicii Croația împotriva unui interes juridic al acesteia

Legea penală a Republicii Croația se aplică oricărei persoane care comite în afara teritoriului său:

1. o infracțiune împotriva Republicii Croația prevăzută de Capitolul XXXII al prezentului Cod penal,

2. infracțiunea de falsificare de bancnote, hârtii de valoare și însemne de valoare ale Republicii Croația prevăzută la articolele 274, 275. i 276 ale prezentului Cod penal,

3. infracțiunea împotriva unui funcționar public sau funcționar în exercitarea funcției sale,

4. infracțiunea de declarație falsă stipulată de articolul 305 din prezentul Cod penal, în cazul în care declarația falsă este dată în cadrul unei proceduri în fața autorităților croate competente,

5. infracțiunile împotriva dreptului electoral de la Capitolul XXXI al prezentului Cod penal,

6. infracțiunile de la articolele 193, 194, 196, 197 și 198 ale prezentului Cod penal, când sunt săvârșite într-o zonă de pescuit protejată ecologic, în centura epicontinentală sau în largul mării.

Art. 14. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile pe care le comit cetățenii Republicii Croația în afara teritoriului său

(1) Legea penală a Republicii Croația se aplică cetățeanului croat și persoanei care este domiciliată în Republica Croația, care comite orice infracțiune în afara teritoriului Republicii Croația, altele decât cele care fac obiectul dispozițiilor articolelor 13 și 16 ale prezentului Cod penal, dacă respectiva infracțiune este sancționabilă și conform legii statului în care a fost comisă.

(2) Prevederile alineatului 1 se vor aplica și când făptuitorul obține cetățenia croată după comiterea infracțiunii.

(3) În cazurile de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol, la infracțiunile de la articolul 115, alineatele 3 și 4, articolele 116, 153, 154, 158, 161, 162, 163, 164, 166 și 169 ale prezentului Cod penal și în cazul altor infracțiuni la care acest lucru este prevăzut prin convențiile internaționale la care Republica Croația este parte, legea penală se va aplica și când infracțiunea nu este pedepsită conform legislației statului în care a fost comisă.

(4) Când cetățenii croați participă la operații de menținere a păcii sau la alte activități internaționale în afara teritoriului Republicii Croația și în cadrul acestor operațiuni sau activități comit o infracțiune, aplicarea legislației Republicii Croația se va face în conformitate cu dispozițiile prezentului Cod penal, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordul internațional la care Republica Croația este parte.

Art. 15. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise împotriva unui cetățean al Republicii Croația în afara teritoriului acesteia

(1) Legea penală a Republicii Croația se aplică față de cetățeanul străin care, în afara teritoriului Republicii Croația, comite împotriva unui cetățean al Republicii Croația, împotriva unei persoane domiciliată în Republica Croația sau împotriva unei persoane juridice înregistrate în Republica Croația, o infracțiune care nu este stipulată de prevederile articolelor 13 și 16 din prezentul Cod penal, dacă infracțiunea este pedepsită și conform legislației statului în care a fost comisă.

(2) În cazul de la alineatul 1 instanța nu poate pronunța o pedeapsă mai gravă decât cea care este stipulată prin legea țării în care a fost comisă infracțiunea.

Art. 16. Aplicarea legii penale în cazul infracțiunilor comise în afara teritoriului Republicii Croația împotriva intereselor protejate de dreptul internațional

Legea penală a Republicii Croația se aplică față de orice persoană care, în afara teritoriului său, comite o infracțiune prevăzută de articolele 88, 90, 91, 97, 104, 105 și 106 ale prezentului Cod penal, precum și pentru fapta pe care, în conformitate cu un acord internațional, Republica Croația este obligată s-o pedepsească și atunci când este comisă în afara teritoriului Republicii Croația.

Art. 17. Aplicarea legii penale pentru celelalte infracțiuni comise în afara teritoriului Republicii Croația

(1) Legea penală a Republicii Croația se aplică în cazul cetățeanului străin care, în afara teritoriului Republicii Croația, comite o infracțiune pentru care, potrivit legislației croate, se poate pronunța pedeapsa cu închisoarea de cinci

ani sau o pedeapsă mai gravă, fără însă a fi vorba de cazurile de la articolele 13-16 ale prezentului Cod penal, dacă această infracțiune este pedepsită și potrivit legii statului în care a fost comisă și dacă extrădarea făptuitorului este permisă prin lege sau acord internațional, dar aceasta nu s-a întâmplat.

(2) În cazul de la alineatul 1 instanța nu poate pronunța o pedeapsă mai gravă decât cea prevăzută prin legea țării în care infracțiunea a fost comisă.

Art. 18. Particularități cu privire la declanșarea cercetării penale pentru infracțiunile comise în afara teritoriului Republicii Croația

(1) Când în cazul aplicării legii penale a Republicii Croația, conform articolului 13 din prezentul Cod penal, cercetarea este încheiată definitiv într-un stat străin, procurorul general poate renunța la urmărirea penală.

(2) În cazurile de la articolele 14, 15 și 17 ale prezentului Cod penal, cercetarea penală în vederea aplicării legii penale a Republicii Croația nu se va declanșa:

1. dacă printr-o sentință definitivă pedeapsa a fost pronunțată și se execută sau este în curs de executare sau nu mai poate fi executată, conform legii statului în care persoana a fost condamnată,

2. dacă făptuitorul din statul străin a fost achitat printr-o sentință definitivă sau pedeapsa, potrivit legii statului în care a fost comisă, a fost grațiată,

3. dacă infracțiunea, potrivit legislației statului în care a fost săvârșită, este urmărită la plângere prealabilă, iar o asemenea plângere sau reclamație nu a fost depusă sau urmărirea penală s-a prescris.

(3) În cazul de la articolul 16 al prezentului Cod penal, se poate iniția o procedură penală pentru aplicarea legii penale a Republicii Croația, dacă nu a fost inițiată la Curtea penală internațională sau la instanța altui stat sau, dacă nu se poate aștepta la un proces echitabil la instanța statului în care a fost comisă infracțiunea, instanța statului al cărui cetățean este făptuitorul sau altă instanță competentă pentru proces. În cazul în care cercetarea penală s-a desfășurat într-o altă țară contrar standardelor unui proces echitabil, cercetarea penală poate fi inițiată numai cu aprobarea procurorului general.

(4) În cazurile de la articolele 14, 15, 16 și 17 ale prezentului Cod penal cercetarea penală se poate iniția numai dacă făptuitorul se află pe teritoriul Republicii Croația.

Art. 19. Computarea duratei privării de libertate și a executării sancțiunilor penale în statul străin

În cazurile aplicării legii penale a Republicii Croația, perioada petrecută în arest preventiv, în anchetă sau în executarea pedepsei, precum și orice altă privare de libertate în statul străin se vor lua în calcul la pronunțarea pedepsei cu închisoarea pe care o pronunță instanța națională pentru aceeași infracțiune. Alte sancțiuni penale executate se vor lua în calcul conform unei evaluări echitabile a instanței.

CAPITOLUL III

Infracțiunea

Art. 20. Modalitatea de comitere a infracțiunii

(1) Infracțiunea se poate săvârși prin acțiune sau inacțiune.

(2) Cel care nu reușește să împiedice producerea rezultatului unei infracțiuni descrise de lege va răspunde pentru omisiune dacă, din punct de vedere juridic, este obligat juridic să prevină producerea unui asemenea rezultat și dacă omisiunea, prin acțiunea și semnificația sa, este egală cu săvârșirea acestei infracțiuni.

(3) Făptuitorul care a comis o infracțiune prin omisiune poate fi pedepsit mai blând, cu excepția cazului în care este vorba despre o infracțiune care se poate săvârși numai prin omisiune.

Art. 21. Legitima apărare

(1) Ilegalitatea faptei comisă în legitimă apărare este exclusă.

(2) Legitimă este acea apărare care este imperios necesară pentru respingerea unui atac injust, imediat sau direct, îndreptat împotriva propriei persoane sau împotriva altei persoane.

(3) Făptuitorul care depășește limitele legitimei apărări poate fi pedepsit mai blând.

(4) Nu este imputabilă fapta săvârșită de persoana care depășește limitele legitimei apărări din cauza unei temeri justificate provocate de atac.

Art. 22. Ultima instanță

(1) Nu este imputabilă fapta săvârșită în scopul înlăturării unui pericol iminent pentru propria persoană sau pentru o altă persoană, care nu ar fi putut fi înlăturat în alt mod, dacă s-a comis un rău mai mic decât cel care amenința.

(2) Nu este imputabilă fapta persoanei care comite o faptă prevăzută de legea penală pentru a înlătura un pericol iminent evident care amenința persoana proprie sau o altă persoană și care nu ar fi putut fi înlăturat altfel, dacă răul provocat nu era disproporționat mai grav decât răul care amenința și dacă nu era obligat să se expună pericolului. Dacă o asemenea persoană a fost obligată să se expună pericolului, poate fi pedepsită mai blând.

(3) Dacă făptuitorul s-a aflat într-o eroare ce putea fi evitată în legătură cu circumstanțele descrise în alineatul 2, care exclud vinovăția, se va pedepsi în conformitate cu regulile privind culpa, dacă legea pentru fapta comisă prevede pedepsirea pentru culpă.

Art. 23. Componentele vinovăției

Este vinovată de săvârșirea infracțiunii persoana care în timpul comiterii infracțiunii a avut discernământ, care a procedat cu intenție sau din culpă, care

a fost conștientă sau trebuia și putea fi conștientă că fapta sa este interzisă, și dacă nu există niciun motiv scuzabil.

Art. 24. Lipsa de discernământ

(1) Persoana lipsită de discernământ nu este vinovată și nu poate fi pedepsită.

(2) Persoana lipsită de discernământ este persoana care, în momentul comiterii unei fapte penale, nu putea înțelege sensul comportamentului său și nu-și putea controla voința datorită bolii mintale, a unor tulburări psihice temporare, a unei dezvoltări mentale insuficiente sau a altor tulburări psihice mai severe.

(3) Față de persoana lipsită de discernământ care a comis o faptă penală se va proceda în conformitate cu dispozițiile Legii protecției persoanelor cu tulburări psihice.

(4) Unei persoane lipsite de discernământ i se poate impune o măsură de siguranță care interzice exercitarea unor anumite îndatoriri sau activități, cum ar fi interzicerea conducerii unui autoturism, interdicția apropierii, îndepărtarea din gospodăria comună și interzicerea accesului la internet.

Art. 25. Lipsa de discernământ autoprovocată

Nu este considerat lipsit de discernământ făptuitorul care, prin consumarea de alcool sau droguri sau în alt mod prin greșeala sa s-a situat într-o stare în care nu a mai putut înțelege semnificația comportamentului său și nu și-a mai putut controla voința dacă, în perioada când s-a adus în această stare, infracțiunea pe care a comis-o a implicat și intenția sa, sau a acționat din culpă, iar legea prevede o pedeapsă și pentru această formă de vinovăție.

Art. 26. Reducerea semnificativă a discernământului

Făptuitorul care, în timpul comiterii infracțiunii, a avut discernământul semnificativ scăzut din cauza situației descrise la articolul 24 alineatul 2 al prezentului Cod penal poate fi pedepsit mai blând dacă reducerea semnificativă a discernământului nu a fost autoprovocată, conform articolului 25 al prezentului Cod penal.

Art. 27. Pedepsirea pentru acțiunea cu intenție și din culpă

(1) Se pedepsește intenția de a comite o infracțiune. Culpă se pedepsește în situația în care este prevăzută în mod expres de lege.

(2) O pedeapsă mai aspră stabilită de lege pentru o consecință mai gravă a infracțiunii se poate pronunța când făptuitorul, în această privință, a procedat cel puțin din culpă.

Art. 28. Intenția

(1) Infracțiunea poate fi comisă cu intenție directă sau indirectă.

(2) Făptuitorul procedează cu intenție directă când este conștient de rezultatul infracțiunii și prevede sau urmărește realizarea acestora.

(3) Făptuitorul procedează cu intenție indirectă când prevede și urmărește posibilitatea producerii rezultatului infracțiunii și acceptă posibilitatea producerii rezultatului.

Art. 29. Culpă

(1) Infracțiunea poate fi comisă din culpă conștientă sau inconștientă.

(2) Făptuitorul procedează din culpă conștientă când este conștient că poate îndeplini caracteristicile infracțiunii, însă consideră cu lejeritate că acest lucru nu se va întâmpla sau că el va putea preveni acest lucru.

(3) Făptuitorul procedează din culpă inconștientă când nu este conștient că poate îndeplini caracteristicile unei infracțiuni, deși, potrivit circumstanțelor, și, față de caracteristicile sale personale, ar fi trebuit și ar fi putut să fie conștient de această posibilitate.

Art. 30. Eroarea de fapt

(1) Nu procedează cu intenție persoana care, în timpul comiterii infracțiunii, nu a fost conștientă de elementele sale materiale.

(2) Dacă eroarea de la alineatul 1 putea fi înlăturată, făptuitorul va fi pedepsit pentru culpă dacă legea pentru infracțiunea comisă prevede pedepsirea și pentru culpă.

Art. 31. Eroarea cu privire la circumstanțele care exclud nelegalitatea

(1) Nu se va pedepsi de comiterea intenționată a infracțiunii persoana care, în timpul comiterii acesteia, a considerat în mod eronat că există circumstanțe în care fapta nu ar reprezenta infracțiune.

(2) Dacă eroarea de la alineatul 1 ar fi putut fi înlăturată, făptuitorul va fi pedepsit conform regulilor privind culpa, dacă legea pentru infracțiunea comisă prevede pedepsirea și pentru culpă.

Art. 32. Eroarea de drept

(1) Nu este vinovat făptuitorul care, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu a știut că aceasta reprezintă infracțiune și nici nu era obligat și nici nu putea să știe.

(2) Dacă eroarea de la alineatul 1 ar fi putut fi înlăturată, făptuitorul poate fi pedepsit mai blând.

Art. 33. Infracțiunea fără importanță

Nu există infracțiune, deși sunt realizate caracteristicile sale, dacă gradul vinovăției făptuitorului este scăzut, fapta nu a avut consecințe sau consecințele sunt ne semnificative și nu există necesitatea ca făptuitorul să fie pedepsit.

Art. 34. Tentativa

(1) Persoana care, cu intenția de a săvârși o infracțiune, săvârșește o faptă care, în timp și spațiu, precede direct realizarea esenței infracțiunii, va fi

sanționat pentru tentative, dacă pentru infracțiune legea prevede o pedeapsă de cinci ani sau mai mare, sau dacă legea prevede în mod expres și pedeapsirea tentativei.

(2) Făptuitorul tentativei la o infracțiune poate fi pedepsit mai blând.

(3) Făptuitorul care, dintr-o neînțelegere crasă, a încercat comiterea unei infracțiuni printr-un mijloc neadecvat sau față de un obiect neadecvat poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 35. Desistarea

(1) Făptuitorul care a întrerupt voluntar comiterea unei infracțiuni începute, deși era conștient că, potrivit circumstanțelor, ar fi putut încheia acțiunea sau care, după încheierea acțiunii, a împiedicat producerea rezultatului, poate fi exonerat de pedeapsă.

(2) Făptuitorul care a întreprins voluntar o acțiune care ar preveni comiterea unei infracțiuni, iar aceasta a rămas neterminată dintr-un motiv independent de voința lui, poate fi exonerat de pedeapsă.

(3) Co-autorul sau participantul care a prevenit voluntar comiterea unei infracțiuni sau a întreprins voluntar o acțiune de natură să prevină comiterea unei infracțiuni, iar fapta a rămas neterminată dintr-un motiv independent de acțiunea lui, poate fi exonerat de pedeapsă.

Art. 36. Autoratul

(1) Autorul este persoana care, singură sau prin intermediul altei persoane, comite o infracțiune.

(2) Dacă infracțiunea este comisă de mai multe persoane în temeiul unei decizii comune, astfel încât fiecare din ei participă la comiterea infracțiunii sau contribuie esențial în alt fel la comiterea infracțiunii, fiecare din ei va fi pedepsit ca autor (co-autor).

(3) Co-autorii sunt ținuți să răspundă pentru culpă, constând în încălcarea comună a diligenței.

Art. 37. Instigarea

(1) Cel care instigă cu intenție o altă persoană la comiterea unei infracțiuni va fi pedepsit ca și cum el ar fi comis infracțiunea.

(2) Cel care cu intenție instigă o altă persoană a comite o infracțiune pentru care tentativa se pedepsește, iar acțiunea nici nu s-a încercat a fi comisă, se va pedepsi ca pentru tentativă la infracțiune.

(3) În cazul unei tentative nereușite de instigare, instigatorul poate fi exonerat de pedeapsă.

Art. 38. Complicitatea

Cel care sprijină intenționat o altă persoană în comiterea unei infracțiuni, va fi pedepsit mai blând.

Art. 39. Pedepsirea co-autorului și a participantului

(1) Orice co-autor sau participant (instigator sau complice) se pedepsește în conformitate cu vinovăția sa.

(2) Circumstanțele personale speciale pentru care legea stabilește scutirea de pedeapsă sau o pedeapsă mai blândă, forma mai atenuată sau mai gravă a infracțiunii se va lua în considerare numai pentru acel co-autor sau participant la care există.

CAPITOLUL IV

Pedepsele

Art. 40. Tipurile de pedepse

(1) Pedepsele sunt amenda, închisoarea și închisoarea pe termen lung.

(2) Amenda se poate pronunța ca pedeapsa principală și ca pedeapsa secundară.

(3) Închisoarea și închisoarea de lungă durată pot fi aplicate numai ca pedepse principale.

(4) Când legea stabilește pentru o anumită infracțiune închisoarea cu o durată de până la trei ani, instanța poate pronunța amenda ca pedeapsă principală.

(5) Pentru infracțiunile comise din interes personal, amenda, ca pedeapsă secundară, se poate aplica când nu este prevăzută de lege sau când prin lege se prevede că făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea sau cu o amendă, iar instanța hotărăște pedeapsa cu închisoarea.

(6) Munca în folosul comunității se pronunță ca înlocuitor al pedepsei cu închisoarea sau al amenzi.

Art. 41. Scopul pedepsei

Scopul pedepsei este de a se exprima oprobriul societății pentru comiterea infracțiunii, de a consolida încrederea cetățenilor în ordinea de drept întemeiată pe domnia legii, de a determina făptuitorul și pe alții să nu mai comită infracțiuni, prin întărirea conștiinței cu privire la pericolul comiterii de infracțiuni și la justetea pedepsirii, precum și de a permite făptuitorului reinsertia în societate.

Art. 42. Amenda

(1) Amenda se pronunță în zile amendă. Ea nu poate fi mai mică decât treizeci și nici mai mare de trei sute șazeci de zile amendă, cu excepția infracțiunilor comise din interes personal, când pot fi pronunțate până la cinci sute de zile amendă sau când amenda de cinci sute de zile amendă este prevăzută expres prin prezentul Cod penal.

(2) În sentință se indică numărul de zile amendă și valoarea unei zile amendă, precum și produsul rezultat din înmulțirea acestora.

(3) Numărul de zile amendă se stabilește în baza circumstanțelor menționate în articolul 47 din prezentul Cod penal, cu excepția celor care privesc averea făptuitorului.

(4) Valoarea zilei amendă se stabilește luându-se în considerare veniturile făptuitorului și averea acestuia, precum și cheltuielile medii necesare pentru întreținerea făptuitorului și a familiei sale. Ziua amendă nu poate fi mai mică de douăzeci de kune și nici mai mare de zece mii de kune.

(5) Veniturile făptuitorului, averea sa și celelalte date necesare pentru stabilirea valorii zilei amendă se pot constata în baza unei evaluări libere, dacă stabilirea lor ar implica dificultăți disproporționate sau dacă se propune pronunțarea unei amenzi în procedura de aplicare a unei pedepse penale.

(6) Făptuitorul este obligat să plătească amenda în termenul stabilit de instanță, care nu poate fi mai scurt de treizeci de zile și nici mai mare de șase luni și se poate dispune și achitarea în rate în termen de un an. Instanța poate stabili ca achitarea în rate să înceteze, dacă făptuitorul nu plătește fiecare rată la termen.

(7) Dacă condamnatul nu poate plăti integral sau parțial amenda la termenul stabilit prin sentință din cauza înrăutățirii situației sale materiale, care s-a produs indiferent de voința acestuia, după pronunțarea sentinței, instanța poate, la cererea lui, să prelungească termenul de plată cu până la douăzeci și patru de luni sau să stabilească plata în rate pentru această perioadă.

Art. 43. Înlocuirea amenzii neachitate

(1) Dacă amenda nu a fost achitată în întregime sau parțial în termenul stabilit de sentință și nu există condițiile de la articolul 42 alineatul 7 din prezentul Cod penal, va fi executată silit prin Administrația financiară a Ministerului de Finanțe.

(2) Dacă în termen de trei luni amenda nu poate fi încasată nici pe cale silită, instanța, cu acordul condamnatului, va adopta hotărârea de înlocuire a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, astfel încât o zi amendă să fie înlocuită cu patru ore de muncă, situație în care munca în folosul comunității nu poate depăși o mie patru sute patruzeci de ore.

(3) Dacă condamnatul nu este de acord cu munca în folosul comunității sau nu o prestează, amenda, respectiv munca neremunerată în folosul comunității va fi înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea.

(4) Când amenda este înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea, instanța va înlocui o zi amendă cu o zi de închisoare, iar munca neremunerată în folosul societății va fi înlocuită, în conformitate cu prevederea articolului 55 din prezentul Cod penal, situație în care pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai mare de douăsprezece luni.

(5) Dacă condamnatul achită amenda după ce hotărârea de înlocuire a executării pedepsei cu închisoarea a devenit definitivă, executarea pedepsei cu

închisoarea sau munca în folosul comunității va înceta. În cazul unei achitări parțiale, va fi executată numai partea rămasă din pedepsele menționate.

(6) Dacă condamnatul care nu are un domiciliu permanent sau o reședință în Republica Croația nu plătește amenda la termenul stabilit de sentință, instanța o va înlocui cu pedeapsa cu închisoarea.

Art. 44. Pedeapsa cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai scurtă de trei luni și nici mai lungă de douăzeci de ani.

(2) Pedeapsa cu închisoarea cu durata de până la șase luni se exprima în luni și zile întregi. Pedeapsa cu închisoarea mai mare de șase luni se exprima în ani și luni întregi, cu excepția cazului când se aplică prevederea cu privire la concursul de infracțiuni, când se poate exprima și în zile întregi.

(3) În cazul înlocuirii amenzii cu pedeapsa cu închisoarea, pedeapsa cu închisoarea se exprima în zile întregi și poate fi și mai scurtă de trei luni.

(4) Pedeapsa cu închisoarea de până la un an poate fi executată la domiciliu, în conformitate cu prevederile legii speciale.

Art. 45. Excepția detențiunii pe termen scurt

(1) Pedeapsa cu închisoarea cu durata de până la șase luni poate fi pronunțată de instanță numai dacă este de așteptat ca amenda sau munca neretribuită în folosul comunității să nu se poată executa sau dacă prin amendă, munca în folosul comunității sau o pedeapsă cu suspendare nu s-ar putea atinge scopul pedepsei.

(2) Prevederea de la alineatul 1 nu se referă la pedeapsa cu închisoarea ca înlocuitor al neplății amenzii (articolul 43 alineatul 3) sau al muncii neexecutate în folosul comunității (articolul 55 alineatul 7) sau pentru o condamnare condiționată revocată.

Art. 46. Detențiunea pe termen lung

(1) Pedeapsa cu detențiunea pe termen lung nu poate fi mai scurtă de douăzeci și unu de ani și nici mai lungă de patruzeci de ani.

(2) În mod excepțional, pentru infracțiunea comisă în condițiile prevăzute de prezentul Cod penal, pedeapsa cu detențiunea pe termen lung se poate aplica pe o durată de cincizeci de ani.

(3) Pedeapsa cu detențiunea pe termen lung se exprima în ani întregi.

(4) Pedeapsa cu detențiunea pe termen lung nu poate fi aplicată unui făptuitor care a comis infracțiunea când nu împlinise optsprezece ani.

(5) Prevederile privind pedeapsa cu închisoarea se aplică și la pedeapsa cu detenție pe termen lung dacă prin prezentul Cod penal nu se prevede altfel.

Art. 47. Individualizarea pedepsei

(1) La alegerea tipului și cuantumului pedepsei instanța, pornind de la gradul de vinovăție, va evalua toate circumstanțele care influențează ca pedeapsa și

cuantumul ei să fie mai ușoară sau mai gravă (circumstanțe atenuante sau agravante) și îndeosebi gradul de pericolul sau de încălcare a interesului social protejat, motivele pentru care a fost comisă infracțiunea, gradul de încălcare a îndatoririlor făptuitorului, modalitatea de înfăptuire și efectele ascunse ale infracțiunii, viața anterioară a făptuitorului, starea sa materială și personală și comportamentul său după comiterea infracțiunii, atitudinea față de victimă și efortul de a repara prejudiciul.

(2) Cuantumul pedepsei nu trebuie să depășească gradul de vinovăție.

Art. 48. Atenuarea pedepsei

(1) Instanța poate pronunța o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită prin lege pentru respectiva infracțiune, dacă legea prevede în mod expres acest lucru.

(2) O pedeapsă mai blândă decât cea stabilită prin lege pentru respectiva infracțiune poate fi pronunțată de instanță și când există circumstanțe atenuante deosebite, mai ales când făptuitorul s-a împăcat cu victima, dacă i-a reparat în mare parte sau parțial prejudiciul, iar scopul pedepsei se poate obține printr-o sancțiune mai blândă.

(3) Instanța poate pronunța o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită prin lege pentru respectiva infracțiune când procurorul general și inculpatul s-au înțeles în legătură cu acest lucru.

Art. 49. Limitele atenuării pedepsei

(1) Instanța poate atenua pedeapsa, conform articolului 48, alineatele 1 și 2 din prezentul Cod penal, în următoarele limite:

1. dacă minimumul special al pedepsei prevăzute pentru infracțiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de zece ani, pedeapsa se poate reduce cu până la trei ani,

2. dacă minimumul special al pedepsei prevăzute pentru infracțiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de cinci ani, pedeapsa se poate reduce cu până la doi ani,

3. dacă minimumul special al pedepsei prevăzute pentru infracțiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de trei ani, pedeapsa se poate reduce cu până la un an,

4. dacă minimumul special al pedepsei prevăzute pentru infracțiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de un an, pedeapsa se poate reduce cu până la șase luni,

5. dacă minimumul special al pedepsei prevăzute pentru infracțiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de șase luni, pedeapsa se poate reduce cu până la trei luni.

(2) În cazul prevăzut la articolul 48, alineatul 3 din prezentul Cod penal, pedeapsa se poate reduce până la jumătate din minimumul obținut ca urmare a aplicării prevederilor alineatului 1, însă nu poate fi mai blândă de trei luni de închisoare.

Art. 50. Renunțarea la aplicarea pedepsei

(1) Instanța poate renunța la aplicarea pedepsei:

1. atunci când o asemenea posibilitate se întemeiază pe o dispoziție legală explicită,

2. când efectele infracțiunii comise din culpă îl afectează atât de grav încât pedepsirea lui nu este necesară pentru realizarea scopului pedepsei,

3. când făptuitorul a încercat să înlăture sau să reducă consecințele infracțiunii comise din culpă și a reparat prejudiciul pe care l-a provocat,

4. când autorul infracțiunii pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de până la un an s-a împăcat cu victima și a compensat prejudiciul.

(2) Când instanța are posibilitatea să renunțe la aplicarea față de inculpat a pedepsei, îl poate pedepsi și mai blând, situație în care nu este obligată să respecte limitele stabilite în articolul 49, alineatul 1 din prezentul Cod penal.

Art. 51. Concursul de infracțiuni

(1) Dacă făptuitorul, prin una sau mai multe acțiuni sau inacțiuni, comite mai multe infracțiuni pentru care este judecat concomitent, instanța va stabili pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar apoi, în baza evaluării persoanei făptuitorului și a totalității infracțiunilor comise, îl va condamna la o singură pedeapsă.

(2) Pedeapsa unică rezultantă este determinată prin majorarea celei mai mari pedepse stabilite individual, însă nu poate depăși suma pedepselor individuale nici limita maximă a închisorii de lungă durată sau amenda.

(3) Dacă pentru două sau mai multe infracțiuni sunt stabilite pedepse individuale cu închisoarea de lungă durată a căror sumă depășește cincizeci de ani, instanța poate pronunța o pedeapsă unică cu închisoare de lungă durată cu durata de 50 de ani.

(4) Dacă pentru pedepsele individuale sunt stabilite pedepse cu închisoarea și amenzi, instanța va pronunța o pedeapsă unică cu închisoarea și o amendă unică.

(5) În aplicarea alineatelor 2 și 4 ale prezentului articol, pedeapsa închisorii pentru minori este asimilată cu pedeapsa cu închisoarea.

Art. 52. Infracțiunea în formă continuată

(1) Infracțiunea este continuată când făptuitorul efectuează cu intenție mai multe acțiuni sau inacțiuni distincte în sens natural, prin care se realizează conținutul aceleiași infracțiuni sau ale unor infracțiuni de același tip, dacă acestea, având în vedere legătura lor în spațiu și timp, constituie o unitate infracțională.

(2) Infracțiunile care constituie un atac împotriva vieții, integrității corporale, sexuale sau împotriva altor libertăți individuale nu se poate considera că sunt în formă continuată.

(3) Dacă se realizează prin acțiuni menționate la alineatul 1 conținutul infracțiunilor de același tip, infracțiunea în formă continuată va fi încadrată juridic în raport cu cea mai gravă dintre aceste infracțiuni.

(4) Pentru infracțiunea continuată se poate aplica o pedeapsă majorată cu jumătate din maximul special prevăzut pentru fapta constatată, pedeapsă care nu trebuie să depășească maximul general stabilit pentru acest tip de pedeapsă.

Art. 53. Pronunțarea unei pedepse unice față de persoana condamnată

(1) Când condamnatul este judecat pentru o infracțiune pe care a comis-o înainte de a începe executarea pedepsei cu închisoarea a unei sentințe anterioare sau pentru o infracțiune comisă în timpul executării pedepsei cu închisoarea, a pedepsei cu închisoarea pe termen lung sau pedepsei cu închisoarea pentru minori, instanța va pronunța o pedeapsă unică pentru toate infracțiunile prin aplicarea dispozițiilor articolului 51 al prezentului Cod penal, plecând de la pedeapsa care a fost deja stabilită. Pedeapsa sau partea din pedeapsă pe care condamnatul a executat-o, fără a se calcula perioada de liberare condiționată, se va calcula în pedeapsa unică pronunțată.

(2) Instanța nu va proceda conform dispozițiilor alineatului 1 când inculpatul este judecat pentru o infracțiune comisă în cursul executării pedepsei cu închisoarea, a închisorii pe termen lung sau a pedepsei cu închisoarea pentru minori, dar având în vedere partea rămasă a pedepsei anterioare, prin aplicarea dispoziției cu privire la concursul de împrejurări nu s-ar mai putea obține scopul pedepsei.

(3) Când inculpatul, în perioada executării pedepsei cu închisoarea sau a închisorii pentru minori, comite o infracțiune pentru care pedeapsa stabilită prin lege este de un an de închisoare sau mai puțin, se va aplica măsura disciplinară.

Art. 54. Calcularea prevenției, a închisorii de anchetă și a unei pedepse anterioare

Perioada petrecută în timpul reținerii și în arestul preventiv, precum și orice altă privare de libertate în legătură cu infracțiunea se computează din pedeapsa aplicată cu închisoarea, cu închisoarea pe termen lung și amenda. La calculul computării, o zi petrecută în reținere, arest preventiv, sau în orice privare de libertate, precum și o zi amendă este egală cu o zi de închisoare.

Art. 55. Munca în folosul comunității

(1) Instanța poate să schimbe amenda în valoare de până la trei sute șazeci de zile amendă sau pedeapsa cu închisoarea de până la un an cu munca în folosul comunității. Când aplica pedeapsa cu închisoarea cu durata de până la șase luni, instanța va înlocui această pedeapsă cu munca în folosul comunității, cu excepția cazului când prin aceasta nu se poate atinge scopul pedepsei.

(2) Când amenda se înlocuiește cu munca în folosul comunității se va înlocui o zi amendă cu patru ore de muncă, iar când pedeapsa cu închisoarea este înlocuită cu munca în folosul comunității, se va înlocui o zi de închisoare cu patru ore de muncă.

(3) Instanța poate stabili în sarcina inculpatului, pe lângă munca în folosul comunității, una sau mai multe obligații de la articolul 62 al prezentului Cod penal și/sau măsurile de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal, a căror durată nu poate fi mai mare decât perioada în care inculpatul trebuie să efectueze munca în folosul comunității.

(4) Munca în folosul comunității se va efectua numai cu acordul inculpatului.

(5) După ce își exprimă acordul în fața organului de probațiune, inculpatul va executa munca în folosul comunității în termenul stabilit de acest organ, ținând seama de abilitățile sale în ce privește condițiile personale și specificul muncii. Calculat de la data începerii executării sentinței, acest termen nu poate fi mai scurt de o lună și nici mai lung de doi ani. Conținutul muncii în folosul comunității este stabilit de organul de probațiune împreună cu inculpatul, ținând seama de abilitățile și specialitatea lui.

(6) Dacă în termen de opt zile de la primirea hotărârii definitive inculpatul nu se prezintă la organul de probațiune sau nu-și dă consimțământul, acest organ va prezenta un ordin de executare a pedepsei cu închisoarea judecătorului competent, iar ordinul de executare a pedepsei va fi trimis tribunalului de primă instanță care a pronunțat sentința.

(7) Dacă, din vina sa, inculpatul nu execută în totalitate sau în parte obligațiile de la alineatul 5, instanța va adopta decizia prin care stabilește executarea pedepsei în totalitate sau în partea neexecutată. Dacă, din motive ce nu țin de persoana inculpatului, acesta nu execută munca în folosul comunității, organul de probațiune competent va prelungi termenul de la alineatul 5.

(8) Dacă inculpatul nu execută în totalitate sau în parte obligațiile de la alineatul 3 sau le încalcă grav și insistent sau evită persistent aplicarea măsurilor de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal sau, fără un motiv justificat, încalcă obligația stabilită prin măsura de siguranță, instanța va adopta o decizie prin care stabilește executarea primei pedepse pronunțate. Dacă se constată că inculpatul nu și-a îndeplinit obligațiile din motive întemeiate sau dacă, din motive întemeiate, a evitat măsurile de supraveghere, instanța poate înlocui obligațiile cu altele sau poate aplica o măsură de supraveghere, dacă nu a avut-o până atunci, sau îl poate exonera de obligație, respectiv de măsura de supraveghere, sau îi poate prelungi termenul de executare a obligațiilor pronunțate sau a măsurii de supraveghere.

(9) Munca în folosul comunității nu este remunerată.

Art. 56. Condamnarea cu suspendare condiționată

(1) Condamnarea cu suspendare condiționată stabilește că pedeapsa la care este condamnat inculpatul nu se va executa, dacă persoana condamnată

în termenul de încercare nu comite o nouă infracțiune și îndeplinește anumite obligații.

(2) Instanța poate să pronunțe împotriva inculpatului condamnat la închisoare de până la un an sau la o amendă condamnarea cu suspendare condiționată, când apreciază că inculpatul, chiar fără executarea pedepsei, nu va mai comite în viitor infracțiuni. În acest caz, se va ține seama de persoana inculpatului, de viața lui anterioară, îndeosebi dacă este recidivist, de condițiile familiale, de circumstanțele comiterii infracțiunii și de comportamentul său după comiterea infracțiunii, îndeosebi atitudinea făptuitorului față de victimă și efortul de a repara prejudiciul pe care i l-a provocat.

(3) Termenul de încercare nu poate fi mai scurt de un an și nici mai lung de cinci ani, măsurat în ani întregi și începe să curgă de la data la care sentința a devenit definitivă. Instanța poate scurta ulterior termenul de încercare, respectiv, înainte de expirarea sa, îl poate prelungi cu maximum acestuia, așa cum este prevăzut în normele speciale.

(4) În afară de condamnarea cu suspendare condiționată, instanța poate stabili, în mod independent, în sarcina inculpatului una sau mai multe obligații, fără măsurile de supraveghere, în conformitate cu dispozițiile articolului 62 și ale articolului 63 al prezentului Cod penal sau una sau mai multe obligații însoțite de măsurile de supraveghere, în conformitate cu dispozițiile articolului 64 al prezentului Cod penal.

(5) Durata obligațiilor speciale și a măsurilor de supraveghere nu poate fi mai lungă decât termenul de încercare.

(6) Când instanța aplica pedeapsa cu închisoarea și amenda, poate decide ca, în condițiile prezentului articol, condamnatul să nu execute închisoarea.

Art. 57. Condamnarea cu suspendare condiționată parțială

(1) Instanța poate aplica condamnatului la amendă sau la pedeapsa cu închisoare cu durata mai mare de un an și de mai puțin de trei ani, o condamnare cu suspendare condiționată numai pentru o parte din pedeapsă, dacă apreciază că există un înalt grad de probabilitate că, și fără executarea întregii pedepse, nu va mai comite infracțiuni în viitor.

(2) Partea nesuspendată condiționat a pedepsei închisorii poate fi de minimum șase luni și de maximum jumătate din quantumul pedepsei aplicate.

(3) Partea nesuspendată condiționat a amenzii nu poate fi mai mică de o cincime și nici mai mare de jumătate din quantumul amenzii aplicate.

(4) În ceea ce privește partea nesuspendată condiționat a pedepsei cu închisoarea nu se pot aplica prevederile cu privire la eliberarea condiționată.

(5) În ceea ce privește partea suspendată condiționat a pedepsei cu închisoarea se aplică în mod corespunzător prevederile articolelor 56, 58, 62, 63 și 64 din prezentul Cod penal.

Art. 58. Revocarea condamnării cu suspendare

(1) Instanța va revoca condamnarea cu suspendare condiționată, dacă inculpatului, pentru una sau mai multe infracțiuni comise în termenul de încercare, i se aplică pedeapsa cu închisoarea cu durata mai mare de un an.

(2) Instanța poate revoca condamnarea cu suspendare condiționată, dacă condamnatul pentru una sau mai multe infracțiuni comise în termenul de încercare este condamnat printr-o hotărâre definitivă la pedeapsa cu închisoare cu durata de până la un an sau la amendă.

(3) Când, în temeiul alineatelor 1 și 2 ale prezentului articol, este revocată condamnarea condiționată, instanța va considera condamnarea cu suspendare condiționată anterioară și pedeapsa pentru noua infracțiune, respectiv pedeapsa pentru noile infracțiuni ca fiind stabilite și va pronunța o pedeapsă unică, conform dispozițiilor articolului 53 din prezentul Cod penal.

(4) Când, în cazul de la alineatul 2, nu este revocată condamnarea condiționată, instanța poate:

1. pentru o nouă infracțiune să aplice o pedeapsă și să stabilească executarea sa fără a schimba condamnarea cu suspendare condiționată anterioară.

2. pentru o nouă infracțiune să aplice o pedeapsă pe care, ca și în cazul pedepsei condiționate anterioare, să o considere stabilită și să aplice o pedeapsă unică, în conformitate cu dispozițiile articolului 53 al prezentului Cod penal și un nou termen de încercare în care această pedeapsă nu se va executa.

(5) Instanța poate revoca condamnarea cu suspendare condiționată și stabili executarea pedepsei aplicate inculpatului care fără un motiv justificat, încalcă obligația care i-a fost impusă prin măsura de siguranță pronunțată odată cu condamnarea condiționată sau dacă, în termenul stabilit, acesta nu îndeplinește în totalitate sau în parte obligațiile menționate în articolul 62 al prezentului Cod penal sau le încalcă grav și insistent sau evită permanent aplicarea măsurilor de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal. Dacă se constată că inculpatul nu și-a îndeplinit obligațiile din motive justificate sau dacă, din motive justificate, a evitat măsurile de supraveghere, instanța poate înlocui aceste obligații cu altele sau poate impune o măsură de supraveghere, dacă nu a avut-o până atunci sau îl poate exonera de obligații, respectiv de măsura de supraveghere sau îi poate prelungi termenul de executare a obligațiilor impuse sau a măsurii de supraveghere.

(6) Condamnarea condiționată va fi revocată de către instanță și atunci când, după aplicarea acesteia, aplica inculpatului o pedeapsă pentru infracțiunea comisă înainte de aplicarea condamnării condiționate, dacă s-a știut mai înainte despre această infracțiune. În acest caz, pedeapsa de la condamnarea condiționată și pedeapsa impusă pentru infracțiunea anterioară vor fi considerate ca stabilite și se va aplica o pedeapsă unică, în conformitate cu prevederile articolului 53 din prezentul Cod penal. Dacă se apreciază că au fost îndeplinite premisele pentru aplicarea condamnării condiționate și s-a

știut de condamnarea anterioară se va proceda în conformitate cu dispozițiile alineatului 4.

(7) În cazul de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol condamnarea condiționată nu poate fi revocată după ce s-au scurs doi ani de la expirarea termenului de încercare.

(8) În cazul de la alineatul 5, condamnarea condiționată nu poate fi revocată după trecerea a șase luni de la expirarea termenului stabilit pentru îndeplinirea obligațiilor de la articolul 62 al prezentului Cod penal.

Art. 59. Liberarea condiționată

(1) Instanța poate elibera un deținut dacă a executat minimum jumătate din pedeapsa la care a fost condamnat, însă nu mai puțin de trei luni, dacă instanța are convingerea că acesta nu va mai comite o infracțiune și dacă deținutul este de acord.

(2) Cu ocazia luării deciziei cu privire la această propunere instanța va evalua persoana deținutului, viața lui anterioară, dacă este recidivist și dacă împotriva lui mai există o altă procedură penală, atitudinea față de infracțiunea comisă și față de victimă, comportamentul pe timpul detenției, succesul aplicării programului de executare a pedepsei privative de libertate, dacă s-a produs o modificare în comportamentul său după comiterea infracțiunii sau dacă este de așteptat producerea acestor schimbări prin aplicarea măsurilor de supraveghere în timpul eliberării condiționate și a circumstanțelor personale, precum și dorința deținutului de a se reintegra în societate.

(3) Procedura de luare a deciziei cu privire la liberarea condiționată este reglementată prin lege specială.

Art. 60. Obligațiile condamnatului și supravegherea protejată în timpul probațiunii

(1) Prin punerea sa în libertate condiționată pentru condamnat începe perioada supravegherii, care corespunde părții neexecutate din pedeapsa privativă de libertate.

(2) Condamnatului pus în libertate condiționată i se pot stabili una sau mai multe obligații menționate la articolul 62 din prezentul Cod penal, în conformitate cu condițiile de la articolul 63 al prezentului Cod penal, precum și măsurile de supraveghere, conform articolului 64 din prezentul Cod penal.

(3) Obligațiile și măsurile de supraveghere nu pot dura mai mult de cinci ani, cu excepția cazului când instanța constată că, fără executarea suplimentară a obligațiilor și a măsurii de supraveghere pentru persoana care este condamnată pentru infracțiuni prin care au fost puse în pericol sau încălcate integritatea fizică, psihică sau sexuală a persoanei și pentru care este prevăzută o pedeapsă privativă de libertate de cinci sau mai mulți ani, există riscul că va comite o infracțiune similară, când obligațiile și măsura de supraveghere de la alineatul 2 se pot prelungi pentru unu până la cinci ani sau stabili noi obligații. Obligațiile

și măsura de supraveghere nu pot dura mai mult decât partea neexecutată din pedeapsa privativă de libertate la care este condamnat inculpatul.

Art. 61. Revocarea liberării condiționate

(1) Dacă condamnatul liberat condiționat comite una sau mai multe infracțiuni pentru care este condamnat la pedeapsa privativă de libertate cu durata de un an sau la o pedeapsă mai grea, instanța care a pronunțat pedeapsa va revoca liberarea condiționată și îl va condamna la o pedeapsă unică prin aplicarea articolului 51 și a articolului 53, alineatul 1 al prezentului Cod penal.

(2) Când condamnatul este condamnat la o pedeapsă privativă de libertate cu durata mai mică de un an, instanța de la alineatul 1 poate:

1. să procedeze în modalitatea descrisă la alineatul precedent,

2. să nu revoce liberarea condiționată și să-l condamne la o pedeapsă privativă de libertate, cu precizarea că supravegherea de la liberarea condiționată nu curge în perioada executării pedepsei la care a fost condamnat,

3. să nu revoce liberarea condiționată și să pronunțe o condamnare cu suspendare condiționată, cu precizarea că termenul de încercare a pedepsei condiționate începe să curgă la expirarea supravegherii de la liberarea condiționată.

(3) Judecătorul împuternicit cu executarea va revoca liberarea condiționată și va stabili executarea pedepsei aplicate dacă persoana condamnată, în cursul verificării, nu-și îndeplinește în totalitate sau în parte obligațiile de la articolul 62 al prezentului Cod penal, obligații care au fost stabilite în sarcina sa, sau le încalcă grav sau persistă în evitarea aplicării măsurii de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal. Dacă se constată că făptuitorul nu și-a îndeplinit obligațiile din motive întemeiate sau dacă, din motive întemeiate, a evitat supravegherea de protecție, judecătorul împuternicit cu executarea poate înlocui obligațiile cu altele noi și stabili o măsură de supraveghere, dacă aceasta nu a existat, poate scuti condamnatul de obligații, respectiv de măsura de supraveghere sau îi poate prelungi termenul de executare a obligațiilor impuse sau a măsurii de supraveghere.

(4) În cazurile de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol liberarea condiționată nu poate fi revocată după trecerea a doi ani de la data expirării pedepsei aplicate.

(5) În cazul de la alineatul 3 liberarea condiționată nu poate fi revocată după trecerea a șase luni de la expirarea termenului de executare pentru îndeplinirea obligațiilor de la articolul 60 alineatele 2 și 3 ale prezentului Cod penal.

Art. 62. Tipurile de obligații speciale

(1) Instanța poate dispune ca, într-un anumit termen, condamnatul:

1. să repare prejudiciul provocat prin infracțiunea comisă de acesta,

2. să achite o anumită sumă de bani în beneficiul unei instituții publice, în scopuri umanitare sau caritabile, respectiv într-un fond de despăgubire pentru

daunele provocate victimelor infracțiunilor, dacă acest lucru este adecvat în ce privește fapta comisă și persoana făptuitorului.

(2) În afară de obligația de la alineatul 1, instanța poate impune condamnatului următoarele obligații, dacă este necesar, în scopul descurajării sale de a mai comite o infracțiune:

1. continuarea educației sau a instruirii pentru o anumită ocupație, aleasă cu ajutorul de specialitate al serviciului de probațiune,

2. o angajare care corespunde pregătirii lui de specialitate sau nivelului de educație și instruire și posibilităților sale reale de efectuare a sarcinilor stabilite, cu consultarea și sprijinul serviciului de probațiune,

3. dispunerea monitorizată de veniturile obținute, în concordanță cu nevoile persoanelor pe care prin lege este obligat să le întrețină și conform condițiilor stabilite de serviciul de probațiune,

4. tratamentul sau continuarea tratamentului necesar pentru înlăturarea problemelor de sănătate care pot determina comiterea de noi infracțiuni,

5. tratamentul sau continuarea tratamentului dependenței de alcool, droguri sau a altor tipuri de dependență într-o unitate spitalicească sau de specialitate sau tratarea dependenței într-o comunitate terapeutică,

6. participarea sau continuarea participării la terapia psihosocială în unități spitalicești sau instituții juridice sau la persoane fizice specializate în înlăturarea comportamentului violent,

7. interdicția de a se afla în anumite locuri, obiective sau evenimente care pot constitui tot atâtea prilejuri sau pot determina comiterea unei noi infracțiuni,

8. interdicția apropierii de victimă sau de alte persoane,

9. părăsirea locuinței pentru o anumită perioadă de timp, când este vorba de violența domestică,

10. interdicția de a lua legătura cu o anumită persoană sau grup de persoane care l-ar putea determina să comită o infracțiune, interdicția angajării sau găzduirii unor astfel de persoane,

11. interdicția de a hărțui sau urmări victima sau o altă persoană,

12. interdicția părăsirii locuinței în cursul zilei, pentru o anumită perioadă de timp,

13. interdicția purtării, deținerii sau încredințarea spre păstrare unei alte persoane de arme sau alte obiecte care l-ar putea determina să comită o infracțiune,

14. îndeplinirea obligației de abținere sau a altor obligații reglementate de lege pentru o anumită infracțiune,

15. prezentarea cu regularitate la serviciul de probațiune, la instituția de asistență socială din județ, la instanță sau la secția de poliție sau la alt organ competent,

16. precum și alte obligații care sunt adecvate pentru infracțiunea comisă.

Art. 63. Aplicarea unor obligații speciale

(1) Făptuitorului nu trebuie să i se impună obligații iraționale sau imposibile sau obligații care îi afectează demnitatea.

(2) Instanța poate impune obligațiile de la articolul 62 alineatul 2 al prezentului Cod penal dacă apreciază că aplicarea lor este necesară pentru protecția sănătății și securității persoanei față de care a fost săvârșită infracțiunea sau când sunt necesare pentru înlăturarea circumstanțelor care favorizează sau determină comiterea unei noi infracțiuni.

(3) Obligațiile de la articolul 62 alineatul 2 punctele 4, 5 și 6 se pot impune numai cu acceptul făptuitorului.

(4) Obligația de la articolul 62 alineatul 2 punctul 6 se poate impune cu durata de la șase luni până la doi ani, iar obligația de la articolul 62 alineatul 2 punctul 5 cu durata de până la trei ani.

(5) Ulterior, instanța poate, înainte de expirarea duratei obligației, la propunerea organului competent pentru aplicarea sa, să mărească minimul, respectiv să reducă durata maximă a obligației, s-o revoce sau s-o înlocuiască cu o altă obligație.

Art. 64. Măsurile de supraveghere

(1) Instanța va impune măsuri de protecție pentru făptuitor când apreciază că are nevoie de ajutorul, îndrumarea sau supravegherea ofițerului de probațiune pentru a nu mai comite pe viitor infracțiuni și pentru a se include mai ușor în societate.

(2) Măsurile de protecție se întemeiază pe un program individual de procedură pe care îl elaborează, pe care îl ajută și pe care îl monitorizează serviciul de probațiune.

(3) De regulă, instanța, pe lângă condamnarea cu suspendare, munca în folosul comunității sau liberarea condiționată, poate stabili și măsuri de protecție, dacă a aplicat o pedeapsă cu închisoarea mai mare de șase luni sau dacă este vorba despre un condamnat mai tânăr de douăzeci și cinci de ani.

(4) Prin hotărârea instanței măsurile de protecție pot fi revocate și înainte de expirarea termenului stabilit, dacă a încetat necesitatea de ajutor, îndrumare sau supraveghere sau, dacă este cazul, pot fi prelungite până la durata maximă prevăzută de prezentul Cod penal.

(5) Pe perioada măsurilor de protecție făptuitorul este obligat:

1. să se prezinte cu regularitate la funcționarul de probațiune competent,
2. să fie vizitat acasă de funcționarul de probațiune și să ofere toate informațiile și documentele necesare,
3. să solicite acordul judecătorului de executare pentru deplasarea în străinătate,
4. să-l informeze pe funcționarul de probațiune despre schimbarea locului de muncă sau a adresei în termen de două zile de la schimbare și despre călătoria cu durata mai mare de opt zile și despre data întoarcerii.

(6) Executarea măsurilor de protecție este reglementată prin lege specială.

CAPITOLUL V

Măsurile de siguranță

Art. 65. Tipurile măsurilor de siguranță

Măsurile de siguranță sunt: tratamentul psihiatric obligatoriu, tratamentul obligatoriu împotriva dependenței, tratamentul psihosocial obligatoriu, interdicția efectuării anumitor îndatoriri sau activități, interdicția conducerii unui autovehicul, interdicția de a se apropia, îndepărtarea din gospodăria comună, interdicția accesului la internet și măsuri de siguranță pentru detenție completă.

Art. 66. Scopul măsurilor de siguranță

Scopul măsurilor de siguranță este îndepărtarea împrejurărilor care permit sau determină comiterea unei noi infracțiuni.

Art. 67. Principiul proporționalității

Măsura de siguranță trebuie să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și a infracțiunilor susceptibile a se săvârși, precum și cu gradul de pericol social pe care îl prezintă făptuitorul.

Art. 68. Tratamentul psihiatric obligatoriu

(1) Măsura de siguranță a tratamentului psihiatric obligatoriu va fi impusă de instanță făptuitorului care a comis infracțiunea pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea mai mare de un an, într-o stare de discernământ redus substanțial, dacă există pericolul ca această persoană cu tulburări psihice, din cauza cărora a avut discernământul redus substanțial, să comită pe viitor o infracțiune și mai gravă.

(2) Măsura de la alineatul 1 poate fi aplicată și împreună cu amenda, pedeapsa privativă de libertate, munca în folosul comunității și condamnarea cu suspendare condiționată.

(3) Măsura de la alineatul 1, aplicată împreună cu pedeapsa privativă de libertate se execută în cadrul sistemului penitenciar. Măsura aplicată împreună cu amenda, munca în folosul comunității și condamnarea cu suspendare se execută în afara sistemului penitenciar.

(4) Măsura de la alineatul 1 poate dura până la încetarea executării pedepsei privative de libertate sau a muncii în folosul comunității, expirarea termenului de încercare prin aplicarea condamnării condiționate, respectiv până la expirarea termenului pedepsei cu închisoarea care corespunde amenzii impuse.

(5) Instanța este obligată ca, după scurgerea primului an de la venirea condamnatului la executarea măsurii de la alineatul 1 și apoi cel puțin o dată pe an să reexamineze existența condițiilor de la alineatul 1 pentru continuarea sa și să emită o decizie, în conformitate cu procedura prevăzută printr-o lege specială. La cererea instituției în care se aplică măsura sau la cererea

făptuitorului această revizuire se poate efectua și mai înainte, însă nu mai devreme de șase luni de la ultima revizuire. Instanța poate opri aplicarea măsurii sau schimba modalitatea și perioada de executare a acesteia.

(6) Instanța va opri executarea măsurii de la alineatul 1 dacă au încetat motivele pentru care a fost impusă.

(7) Dacă perioada petrecută la tratament este mai scurtă decât pedeapsa impusă, instanța poate stabili trimiterea condamnatului la executarea restului de pedeapsă sau să fie eliberat condiționat. Dacă îl trimite la executarea restului de pedeapsă, instanța poate stabili și un tratament ambulatoriu într-o instituție a închisorii. Hotărând cu privire la liberarea condiționată, instanța va avea în vedere, în mod deosebit, succesul tratamentului, starea de sănătate a condamnatului, perioada petrecută la tratament și restul de pedeapsă pe care condamnatul nu a executat-o. Dacă constată că făptuitorul este în continuare periculos pentru cei din jurul său și că pentru înlăturarea acestui pericol este suficient tratamentul său în stare de libertate, instanța poate să stabilească continuarea tratamentului în stare de libertate, în conformitate cu articolul 60 alineatul 2 în legătură cu articolul 62 alineatul 2 punctul 4 al prezentului Cod penal.

Art. 69. Tratamentul obligatoriu al dependenței

(1) Măsura de siguranță a tratamentului obligatoriu al dependenței va fi impusă de instanță condamnatului care a comis infracțiunea sub influența decisivă a dependenței de alcool, de droguri sau a altor forme de dependență, dacă există pericolul ca din cauza acestor dependențe să comită și în viitor o infracțiune gravă.

(2) Măsura de la alineatul 1 poate fi aplicată și împreună cu amenda, cu pedeapsa cu închisoarea, cu munca în folosul comunității și cu condamnarea cu suspendare.

(3) Măsura de la alineatul 1, impusă împreună cu pedeapsa privativă de libertate se execută în cadrul sistemului penitenciar sau într-o instituție medicală sau în altă instituție specializată în tratarea dependenței, în afara sistemului penitenciar, în condiții stabilite printr-o reglementare specială. Măsura aplicată împreună cu amenda, cu munca în folosul comunității și cu condamnarea cu suspendare se execută într-o instituție medicală sau într-o altă instituție specializată în înlăturarea dependenței, în afara sistemului penitenciar, iar în condiții stabilite printr-o reglementare specială, se poate executa și într-o comunitate terapeutică, dacă un astfel de tratament este suficient pentru înlăturarea pericolului.

(4) Măsura de la alineatul 1 poate dura până la încetarea executării pedepsei cu închisoarea sau a muncii în folosul comunității, a scurgerii termenului de încercare aferent condamnării cu suspendare, respectiv expirarea perioadei pedepsei privative de libertate care corespunde amenzii aplicate, dar nu mai mult de trei ani.

(5) Judecătorul delegat cu executarea va opri executarea măsurii de la alineatul 1 dacă au încetat motivele pentru care a fost impusă sau dacă aplicarea ei până în prezent și în continuare este lipsită de eficiență.

(6) Judecătorul delegat cu executarea este obligat ca, cel puțin din șase în șase luni, socotit de la data prezentării făptuitorului pentru executarea măsurii de la alineatul 1, să analizeze dacă există condițiile de la alineatul 1 pentru continuarea lor și să adopte o decizie în legătură cu aceasta. Judecătorul delegat cu executarea poate opri executarea măsurii sau schimba modalitatea și perioada de executare a acesteia.

(7) La măsura tratamentului obligatoriu al dependenței se aplică dispoziția articolului 68 alineatul 1 al prezentului Cod penal.

Art. 70. Tratamentul psihosocial obligatoriu

(1) Instanța poate aplica făptuitorului care a comis infracțiunea cu caracteristici de violență măsura de siguranță de tratament sociopsihologic, dacă există pericolul ca acesta să comită aceeași sau o faptă asemănătoare.

(2) Măsura de la alineatul 1 al acestui articol se aplică însoțită de amendă sau de pedeapsa privativă de libertate.

(3) Măsura de la alineatul 1 al acestui articol se efectuează într-o instituție de executare a pedepsei privative de libertate sau într-o instituție de sănătate sau la o persoană juridică sau fizică specializată pentru înlăturarea comportamentului violent, în condițiile stabilite printr-o dispoziție specială.

(4) Măsura de la alineatul 1 al acestui articol poate dura până la încetarea executării pedepsei privative de libertate, respectiv până la expirarea termenului pedepsei cu închisoarea care corespunde amenzii aplicate, dar nu mai mult de doi ani.

Art. 71. Interdicția îndeplinirii unei anumite funcții sau activități

(1) Instanța va aplica măsura de siguranță de interdicere a exercitării totale sau parțiale a unei anumite funcții sau activități, cu durată de la un an până la zece ani, calculați din momentul când hotărârea judecătorească a devenit executorie, făptuitorului care a comis o infracțiune în exercitarea funcției sau activității, dacă există pericolul ca prin abuzul în această funcție sau activitate să comită din nou o infracțiune.

(2) Perioada petrecută în detențiune, în penitenciar sau în instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(3) Față de autorul infracțiunii de la articolul 105 alineatul 3, articolul 106 alineatele 2 și 3, articolele 110, 111, 112 alineatul 1, art. 144, 116 alineatele 2 și 3, articolele 114, 116, 119, 120, 154 alineatul 1 punctul 2, articolele 158, 161, 162, 163, 164 și 166 din prezentul Cod penal, comise împotriva unui copil, instanța poate stabili interdicția efectuării unei funcții sau activități prin care vine în contact regulat, nemijlocit cu copiii și când aceste infracțiuni nu au fost comise în timpul exercitării funcției și activității și poate aplica măsura pe viață.

(4) Pe perioada interdicției de la alineatul 1, condamnatul nu are voie să exercite o anumită funcție sau activitate în mod independent, pentru o altă persoană, la o persoană juridică și nici în numele altei persoane și nu are voie să împuternicească o altă persoană să exercite această funcție sau activitate în numele său și conform instrucțiunilor sale.

(5) În cazul în care făptuitorul nu procedează conform interdicției de îndeplinire a unei funcții sau activități, când aceasta este aplicată împreună cu munca în folosul comunității, condamnarea condiționată sau pe perioada eliberării condiționate, se vor aplica dispozițiile articolului 55 alineatul 8, articolului 58 alineatul 8, articolului 8, articolului 58 alineatul 5 sau articolului 61 alineatul 3 al prezentului Cod penal.

(6) După expirarea a trei ani de la începutul executării măsurii dispuse în temeiul alineatului 1, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce măsura dispusă în temeiul alineatului 1, dacă instanța constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de trecerea unui an de la ultima reexaminare.

(7) La zece ani de la începerea executării măsurii dispuse în temeiul alineatului 3, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce această măsură, dacă constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de trecerea unui an de la ultima reexaminare.

(8) Instanța va informa organul responsabil care ține evidența persoanelor, care efectuează anumite funcții sau activități cu privire la sentința definitivă pronunțată.

Art. 72. Interdicția conducerii autovehiculelor

(1) Măsura de siguranță de interdicție a conducerii autovehiculelor va fi aplicată de instanța făptuitorului infracțiunii împotriva siguranței traficului, când există pericolul ca acesta, conducând un vehicul, să pericliteze siguranța traficului. Interdicția se aplică tuturor categoriilor și, în mod excepțional, anumite categorii de vehicule pot fi exceptate, când circumstanțe specifice indică faptul că scopul acestei măsuri nu va periclita siguranța traficului.

(2) Dacă sunt îndeplinite premisele de la alineatul 1, instanța va impune interdicția conducerii vehiculelor și persoanei lipsite de discernământ, dacă acțiunea sa indică faptul că nu este aptă să conducă.

(3) Interdicția conducerii vehiculelor se stabilește pe o durată care nu poate fi mai scurtă de un an și nici mai lungă de cinci ani.

(4) Interdicția conducerii vehiculelor începe să curgă odată cu reținerea permisului de conducere, cu înscrierea interdicției pentru anumite categorii de vehicule înscrise în permisul de conducere, respectiv cu interdicția eliberării unui permis de conducere făptuitorului care nu îl are, cu precizarea că perioada petrecută în arest, penitenciar sau instituție nu se ia în calcul la stabilirea duratei măsurii.

(5) Interdicția conducerii vehiculelor se poate pronunța pe viață dacă, având în vedere gravele încălcări ale regulilor de circulație comise anterior, faptele comise anterior, se poate aștepta ca și după expirarea perioadei celei mai lungi de la alineatul 3 să persiste pericolul ca făptuitorul să comită din nou o infracțiune împotriva siguranței traficului. Dacă cu prilejul propunerii condamnatului, instanța constată că după scurgerea celei mai lungi perioade de la alineatul 3 pericolul nu mai există, va anula interdicția. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de scurgerea unui an de la ultima reexaminare. După anularea interdicției făptuitorul va fi obligat să susțină un nou examen de conducere.

(6) La interdicția conducerii vehiculelor se pot aplica dispozițiile articolului 72, alineatul 5 al prezentului Cod penal.

(7) Perioada suspendării temporare a dreptului de a conduce va fi inclusă în perioada interdicției de conducere a vehiculelor.

(8) Interdicția conducerii vehiculelor pronunțată față de făptuitorul care are permis de conducere străin constă în interdicția folosirii lui pe teritoriul Republicii Croația, precum și interdicția de a i se emite un permis de conducere al Republicii Croația. Această interdicție începe să curgă din ziua când sentința a devenit definitivă.

Art. 73. Interdicția de se apropia de anumite persoane

(1) Măsura de siguranță a interdicției de a se apropia de o victimă, de o persoană sau de un grup de persoane sau de un anumit loc va fi aplicată de instanță împotriva făptuitorului unei infracțiuni împotriva libertății sexuale, a hărțuirii sexuale sau a exploatării copilului, a unei alte infracțiuni sau violență sau atac la libertatea persoanei sau posesiei neautorizate, producerea și comerțul cu droguri și substanțe interzise în sport, dacă există pericolul ca făptuitorul să comită din nou una din infracțiunile menționate împotriva unor astfel de persoane sau în acele locuri.

(2) Măsura de la alineatul 1 poate fi dispusă de instanță împreună cu amenda sau cu pedeapsa cu închisoarea.

(3) Măsura de la alineatul 1 nu poate fi mai scurtă de un an și nici mai lungă de cinci ani.

(4) Măsura de la alineatul 1 începe să curgă când sentința a devenit definitivă. Perioada petrecută în arest, penitenciar sau o altă instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(5) După scurgerea unui an de la începutul executării măsurii dispuse în temeiul alineatului 1, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce această măsură, dacă constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu mai înainte de trecerea unui an de la ultima reexaminare.

(6) Instanța va informa organul competent pentru probațiune și direcția de poliție competentă despre faptul că sentința de la alineatul 1 este definitivă.

Art. 74. Îndepărtarea din gospodăria comună

(1) Măsura de siguranță a îndepărtării din gospodăria comună poate fi aplicată făptuitorului infracțiunii de violență față de persoana cu care locuiește într-o gospodărie comună, dacă există un înalt grad de pericol și fără aplicarea acestei măsuri făptuitorul ar putea comite din nou violențe față de membrul gospodăriei comune.

(2) Instanța poate impune măsura de siguranță a îndepărtării din gospodăria comună împreună cu o amendă sau cu pedeapsa privativă de libertate cu o durată care nu poate fi mai scurtă de trei luni și nici mai lungă de trei ani.

(3) Persoana căreia i-a fost aplicată măsura de la alineatul 1 va părăsi locuința sau un alt spațiu de locuit care este parte a gospodăriei comune, în prezența unui lucrător de poliție, imediat ce sentința a devenit definitivă, cu precizarea că perioada petrecută în arest, în penitenciar sau în altă instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(4) La un an de la începerea executării măsurii de siguranță a îndepărtării din gospodăria comună aplicată în temeiul alineatului 1, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce măsura, dacă constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de trecerea a șase luni de la ultima reexaminare.

(5) Instanța va informa organul competent pentru probațiune și direcția de poliție competentă despre faptul că sentința aplicată de la alineatul 1 cu privire la interdicție este definitivă.

Art. 75. Interdicția accesului la internet

(1) Măsura de siguranță a interdicției accesului la internet de la șase luni până la doi ani calculați de la data când sentința a devenit executorie va fi aplicată de instanță făptuitorului care a comis infracțiunea prin intermediul internetului, dacă există pericolul ca prin abuzul de internet să comită o nouă infracțiune.

(2) Perioada petrecută în închisoare, penitenciar sau o altă instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(3) În cazul în care făptuitorul nu procedează conform interdicției accesului la internet când aceasta a fost aplicată împreună cu munca în folosul comunității, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau pe perioada liberării condiționate, vor fi aplicate în mod corespunzător dispozițiile articolelor 55 alineatul 7, 58 alineatul 5 sau 61 alineatul 3 ale prezentului Cod penal.

(4) Instanța va informa despre caracterul definitiv al măsurii impuse organul de reglementare competent pentru comunicațiile electronice care va asigura aplicarea măsurii.

Art. 76. Măsurile de supraveghere după executarea completă a pedepsei cu închisoarea

(1) Dacă făptuitorului i-a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate cu durata de cinci sau mai mulți ani pentru o infracțiune intenționată, săvârșită cu violență sau o altă infracțiune de la capitolul XVI sau XVII al prezentului Cod penal și dacă pedeapsa a fost executată în întregime, imediat după eliberare i se vor aplica măsurile de supraveghere, în conformitate cu articolul 64 al prezentului Cod penal și obligațiile speciale de la articolul 62 alineatul 2 punctele 713, dacă i-au fost impuse împreună cu măsurile de supraveghere.

(2) Termenul de încercare durează un an. Instanța poate să prelungească termenul de încercare cu încă un an, înainte de expirarea sa, la propunerea serviciului de probațiune, dacă fără aplicarea acestei măsuri ar exista pericolul comiterii unei noi infracțiuni menționate la alineatul 1.

(3) Instanța poate exclude aplicarea măsurii supravegherii dacă, fără aplicarea măsurii, are motiv să creadă că persoana nu va mai comite o nouă infracțiune.

CAPITOLUL VI

Confiscarea foloaselor obținute din săvârșirea infracțiunii, confiscarea bunurilor și publicarea sentinței

Art. 77. Condiții și modalități de confiscare a bunurilor obținute din infracțiuni

(1) Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate printr-o hotărâre judecătorească prin care s-a constatat că acestea au fost obținute printr-o acțiune ilegală. Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate și persoanei căreia i-au fost transferate, dacă nu au fost obținute cu bună-credință.

(2) Dacă păgubitului i se stabilește un drept patrimonial reclamat care, prin natura și conținutul său, corespunde bunurilor obținute, se va confisca partea din bunuri care depășește dreptul patrimonial reclamat.

(3) Instanța va confisca bunurile și în cazul în care a dispus ca partea vătămată să le solicite în instanța civilă.

(4) Când se constată imposibilitatea confiscării bunurilor sau a drepturilor realizate, parțial sau în totalitate, instanța va obliga făptuitorul să achite contravaloarea corespunzătoare în numerar. Plata se poate stabili și în rate.

(5) Valoarea bunurilor confiscate nu se va diminua cu suma investită în activitatea infracțională.

(6) Instanța poate decide să nu confişte bunurile dacă acestea sunt nesemnificative.

Art. 78. Confiscarea bunurilor obținute din infracțiuni pentru care este competent Biroul de combatere a corupției și criminalității organizate

(1) Pentru confiscarea bunurilor obținute din activitatea infracțională pentru care este competent Biroul de combatere a corupției și criminalității organizate se aplică dispozițiile articolului 77 al prezentului Cod penal, dacă prin acest articol nu se prevede altfel.

(2) Dacă autorul unei infracțiuni care este de competența Biroului de combatere a corupției și criminalității organizate are sau a avut o avere care este disproporționată în raport cu veniturile sale legale, se presupune că această avere reprezintă bunuri obținute dintr-o infracțiune, cu excepția cazului în care făptuitorul probează că originea lor este legală.

(3) Dacă bunurile obținute în urma unei infracțiuni sunt cumulate cu bunurile obținute pe cale legală, averea totală va constitui obiectul confiscării până la evaluarea bunurilor obținute din activitatea infracțională. În același mod și în aceeași proporție se vor confisca și bunurile obținute pe cale legală, împreună cu cele obținute dintr-o activitate infracțională.

(4) Bunurile de la alineatele 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate și de la un membru al familiei, indiferent pe ce bază juridică se află la acesta și indiferent de faptul că acesta locuiește într-o gospodărie comună cu făptuitorul.

(5) Bunurile de la alineatele 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate și de la o altă persoană, indiferent cu ce titlu au fost obținute, dacă această persoană nu dovedește că bunurile au fost obținute cu bună-credință și la un preț rezonabil.

(6) Dacă persoana împotriva căreia s-a inițiat o acțiune penală a decedat, bunurile obținute printr-o faptă penală pot fi confiscate de la moștenitori printr-o procedură reglementată prin lege specială.

Art. 79. Confiscarea bunurilor

(1) Bunurile și mijloacele destinate sau utilizate pentru comiterea infracțiunii sau care au rezultat din săvârșirea acesteia vor fi confiscate, dacă există riscul ca ele să fie utilizate din nou pentru comiterea unei infracțiuni. Instanța poate confisca bunurile și mijloacele și când confiscarea acestora este necesară pentru protecția siguranței generale, a ordinii publice sau din rațiuni de natură morală.

(2) Dacă sunt îndeplinite premisele de la alineatul 1, instanța poate confisca bunurile și mijloacele și când făptuitorul acțiunii ilegale nu este vinovat.

(3) Bunurile și mijloacele confiscate devin proprietatea Republicii Croația. Acest lucru nu influențează dreptul unor terți de recuperare a prejudiciului de la făptuitor pentru bunurile sau mijloacele confiscate. Proprietarul bunurilor sau mijloacelor confiscate care nu este făptuitorul infracțiunii are dreptul la returnarea obiectului sau a mijloacelor sau la compensarea valorii

de piață a acestora de la bugetul de stat, cu excepția cazului când, dintr-o extremă neatenție, a contribuit ca bunurile sau mijloacele să fie destinate sau utilizate pentru comiterea infracțiunii sau ca acestea să apară ca urmare a săvârșirii infracțiunii sau dacă a procurat bunurile sau mijloacele cunoscând circumstanțele care permit confiscarea acestora.

(4) Prin lege se poate reglementa confiscarea obligatorie a bunurilor sau mijloacelor, caz în care proprietarul nu are dreptul la despăgubirea din bugetul de stat, dacă printr-o lege specială nu se prevede altfel.

(5) Instanța poate dispune distrugerea bunurilor sau mijloacelor.

Art. 80. Publicarea sentințelor

(1) Prin sentința prin care este declarat vinovat autorul infracțiunii comise prin anunțare publică, instanța poate, la cererea persoanei interesate sau a procurorului, când aceasta este în interesul persoanei vătămate sau este de interes public, să dispună ca sentința, în totalitate sau parțial, să fie făcută publică pe cheltuiala făptuitorului.

(2) Stabilind mijloacele, ora, modalitatea și celelalte circumstanțe, instanța trebuie să se asigure ca aceste circumstanțe corespund circumstanțelor în care infracțiunea a fost săvârșită.

(3) Printr-o sentință de achitare instanța poate, la cererea persoanei eliberate, când aceasta este în interesul său sau în interesul public, să dispună ca aceasta să fie făcută publică, parțial sau în întregime, pe cheltuiala bugetului de stat sau pe cheltuiala procurorului privat. Instanța va stabili mijloacele, ora și modul de publicare a verdictului.

CAPITOLUL VII

Prescripția

Art. 81. Prescripția urmăririi penale

(1) Urmărirea penală se prescrie după:

- 40 de ani, pentru infracțiuni pentru care se poate aplica o condamnare la închisoare pe termen lung și pedeapsa privativă de libertate mai mare de 15 ani,

- 25 de ani, pentru infracțiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de 10 ani,

- 20 de ani, pentru infracțiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de 5 ani,

- 15 ani, pentru infracțiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de 3 ani,

- 10 ani, pentru infracțiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de un an de zile, și

- 6 ani, pentru celelalte infracțiuni.

(2) Urmărirea penală nu se prescrie pentru infracțiunea de genocid (articolul 88), pentru agresiune (articolul 89), pentru crima împotriva umanității (articolul 90), pentru crime de război (articolul 91) și pentru alte fapte care, conform Constituției Republicii Croația sau dreptului internațional, nu se prescriu.

(3) Dacă înainte de expirarea termenelor de la alineatul 1 a fost pronunțată o sentință la instanța de fond, prescrierea urmăririi penale se prelungește cu doi ani.

Art. 82. Cursul prescrierii urmăririi penale

(1) Prescrierea urmăririi penale începe să curgă din ziua în care a fost comisă infracțiunea. Dacă consecința ce reprezintă element material al infracțiunii se produce mai târziu, prescrierea începe să curgă din acel moment.

(2) Prescrierea urmăririi penale nu curge pentru perioada pentru care, conform legii, urmărirea penală nu poate fi dispusă sau nu poate fi continuată.

(3) Pentru infracțiunile de la articolul 105 alineatul 3, articolul 106 alineatele 2 și 3, articolul 110, articolul 111, articolul 112 alineatul 1, articolul 114, articolul 116, articolul 118, articolul 119, articolul 154 alineatul 1 punctul 2, articolul 158, articolul 159, articolul 162, articolul 164, articolul 166, articolul 170, articolul 171, articolul 176 și articolul 177 ale prezentului Cod penal, comise împotriva copilului, prescripția începe să curgă din momentul în care victima devine majoră.

Art. 83. Prescripția executării pedepsei

(1) Pedepsa aplicată nu poate fi executată datorită prescripției, dacă de la pronunțarea sentinței definitive trec:

- 40 de ani de la pronunțarea pedepsei privative de libertate pe termen lung,
- 25 de ani de la pronunțarea pedepsei privative de libertate de peste zece ani,
- 20 de ani de la pronunțarea pedepsei privative de libertate de peste cinci ani,
- 15 ani de la pronunțarea pedepsei privative de libertate de peste trei ani,
- 10 ani de la pronunțarea pedepsei privative de libertate de peste un an,
- 6 ani de la pronunțarea pedepsei privative de libertate de peste an ori de la pronunțarea amenzii ca pedeapsă principală sau secundară.

(2) Nu se prescrie executarea pedepselor pronunțate pentru infracțiunea de genocid (articolul 88), pentru agresiune (articolul 89), pentru crimele împotriva umanității (articolul 90), pentru crimele de război (articolul 91) și pentru infracțiuni care, conform Constituției Republicii Croația sau dreptului internațional, nu se prescriu.

Art. 84. Cursul prescrierii executării pedepsei

(1) Prescrierea executării pedepsei începe să curgă din ziua în care pedeapsa a devenit definitivă. Când este vorba de o pedeapsă din condamnarea condiționată revocată, prescrierea începe să curgă din ziua în care sentința de revocare a devenit definitivă.

(2) Prescrierea nu curge pentru perioada în care, conform legii, executarea pedepsei nu poate începe sau nu se poate continua.

(3) Prescrierea executării pedepsei nu curge în timpul executării pedepsei.

Art. 85. Prescrierea executării măsurilor de siguranță, confiscarea foloaselor materiale și a bunurilor

(1) Măsurile de siguranță nu se pot executa atunci când, de la momentul când sentința prin care au fost dispuse măsurile a devenit definitivă, trece dublul perioadei de timp pentru care aceste măsuri au fost pronunțate.

(2) Măsurile de siguranță prevăzute la articolele 68 și 69 ale prezentului Cod penal nu pot fi executate când intervine prescrierea executării pedepsei pentru care sunt dispuse, respectiv când expiră termenul de încercare din condamnarea cu suspendare condiționată.

(3) Confiscarea bunurilor se prescrie după trecerea a cinci ani de la data când sentința prin care a fost dispusă devine definitivă.

(4) Executarea măsurilor de siguranță dispuse pe viață și confiscarea foloaselor materiale nu se prescriu.

(5) Prescrierea nu curge pentru perioada pentru care, conform legii, executarea măsurilor de siguranță nu poate începe sau nu poate continua.

Art. 86. Aplicarea termenelor de prescripție

Dacă înainte de a interveni prescripția urmăririi penale sau prescripția executării pedepsei se schimbă termenul de prescripție, se vor aplica termenele de prescripție ale noii legi.

CAPITOLUL VIII

Semnificația expresiilor din această lege

Art. 87

(1) Legea penală a Republicii Croația este constituită din prevederile cuprinse în prezentul Cod penal și în alte legi ale Republicii Croația care stabilesc premisele pedepsirii și sancțiunile care se pot pronunța împotriva făptuitorilor care au comis infracțiuni.

(2) O faptă penală este o acțiune sau o inacțiune prin care sunt îndeplinite caracteristicile unei infracțiuni și pentru care nu există o cauză justificativă de înlăturare a caracterului penal.

(3) Persoana publică este funcționarul public sau angajatul, funcționarul sau angajatul în unitatea de autogovernare locală și teritorială (regională), titularul unei funcții juridice, judecătorul jurat, membru al Consiliului de stat al magistraturii sau al Consiliului de stat al procuraturii, arbitru, notarul public și executorul public. Persoană publică este considerată și persoana care, în cadrul Uniunii Europene, într-un stat străin, într-o organizație internațională

a cărei membră este Republica Croația, într-un tribunal internațional sau într-un arbitraj a cărei competență juridică este acceptată de Republica Croația, îndeplinește funcții încredințate persoanelor enumerate în propoziția anterioară.

(4) Militarul este persoana militară activă, soldatul în termen, militarul în rezervă și cadetul, funcționarul public și angajatul detașat în funcție în cadrul Forțelor armate ale Republicii Croația.

(5) Când persoana oficială indicată ca făptuitor al unei infracțiuni care nu este prevăzută în Capitolul XXXIV din prezentul Cod penal sau ca persoană împotriva căreia a fost comisă o infracțiune, persoana oficială va fi considerată și persoana militară.

(6) Persoana responsabilă este persoana fizică care gestionează afacerile persoanei juridice sau căreia îi este încredințată în mod explicit sau real executarea activităților din domeniul de acțiune al persoanei juridice.

(7) Se consideră copil persoana care nu a împlinit optsprezece ani.

(8) Membrii familiei sunt actualul soț sau partenerul extraconjugal, copiii lor comuni și copiii fiecăruia dintre ei, ruda de sânge pe linie directă, ruda de sânge pe linie colaterală până la gradul trei, afinii până la gradul doi dintr-o familie sau comunitate extraconjugală, părintele adoptiv și persoana adoptată, rudele de sânge ale părintelui adoptiv pe linie directă, rudele de sânge ale persoanei adoptive pe linie colaterală până la gradul trei, afinii persoanei adoptive până la gradul doi inclusiv. În cazul infracțiunilor săvârșite împotriva membrilor de familie, membrii familiei, conform prezentului Cod penal, sunt considerați și foștii soți sau parteneri extraconjugali, copiii fiecăruia dintre aceștia, precum și copiii lor comuni, dacă după desfacerea căsătoriei sau a uniunii extraconjugale, motivul desfacerii au fost fostele relații conjugale sau extraconjugale, persoanele care au copii comuni, tutorele și persoana aflată în grija acestuia, asistentul maternal, beneficiarul plasamentului în familia de adopție și membrii familiei lor, cât durează relația lor, copilul și persoana căreia copilul i-a fost încredințat în grijă și educație. În aceleași condiții ca și membrilor familiei, respectiv persoanelor care se consideră membri ai familiei, conform prezentului Cod penal, se oferă protecție și partenerului de același sex și copiilor fiecăruia dintre aceștia, respectiv fostului partener de același sex și copiilor fiecăruia dintre ei.

(9) Partenerul extraconjugal este persoana care trăiește în comunitate extraconjugală permanentă sau în care s-a născut un copil comun.

(10) Partenerul de același sex este persoana care trăiește într-o comunitate permanentă de același sex.

(11) Informațiile confidențiale sunt acele informații care, conform unei legi speciale, sunt indicate ca fiind dată clasificate. Nu se consideră informații confidențiale informațiile al căror conținut este contrar ordinii constituționale a Republicii Croația sau informațiile care sunt marcate ca fiind secrete în

scopul ascunderii unei infracțiuni, depășirii sau abuzului de putere și al altor forme de comportament ilegal în organele de stat.

(12) Secretul de serviciu se colectează și se folosește pentru necesitățile organelor autorității publice și prin lege, altă prevedere sau alt act general al unei autorități competente, adoptat în temeiul legii, este stabilit ca fiind secret de serviciu, și care nu este o informație confidențială conform unei legi speciale.

(13) Alegerile sunt alegeri pentru Parlamentul croat, pentru Președintele Republicii, pentru Parlamentul European, pentru organele reprezentative în unitățile de autoguvernare locală și regională (teritorială), pentru primarii comunali, pentru primarii municipali, prefectii de județ, pentru primarul orașului Zagreb și procedura decizională cu privire la referendumul de stat.

(14) Document personal este orice document care conține înscrisul, însemnul sau fotografia și care este adecvat sau menit să servească drept dovadă a unui fapt important pentru relațiile juridice.

(15) Un bun mobil este și orice energie produsă sau colectată pentru producerea de lumină, căldură sau mișcare, precum și impulsurile telefonice.

(16) Un autovehicul este orice mijloc de propulsie cu motor în traficul rutier, pe apă și în traficul aerian.

(17) Sistemul informatic este orice dispozitiv sau grup de dispozitive interconectate sau conectate, dintre care unul sau mai multe prelucrează automat date pe baza unui program, precum și datele de calculator care sunt stocate în acesta, prelucrate, încărcate sau transmise în scopul funcționării, utilizării, protecției și întreținerii.

(18) Datele pe calculator reprezintă orice reprezentare a faptelor, informațiilor sau ideilor într-o formă adecvată pentru prelucrarea într-un sistem informatic.

(19) Un program de calculator este un set de date de calculator care pot determina un sistem informatic să efectueze o anumită funcție.

(20) Infracțiunea motivată de ură este o infracțiune comisă din motive ale originii rasiale sau etnice, handicapului, sexului, orientării sexuale sau identității de gen a unei alte persoane. Această acțiune va fi considerată o circumstanță agravantă, dacă prezentul Cod penal nu prevede în mod explicit o pedeapsă mai severă.

(21) Bunurile obținute dintr-o faptă penală sunt considerate drept câștiguri directe materiale imediate dintr-o infracțiune care constă în orice majorare a patrimoniului sau prevenire a diminuării acestuia ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, bunuri în care au fost transformate beneficiile directe ale unei infracțiuni sau bunuri în care au fost transformate beneficiile imediate ale unei infracțiuni, indiferent dacă aceasta se află pe teritoriul sau în afara Republicii Croația.

(22) Mita este orice răsplătă, cadou sau orice alt beneficiu material sau nepatrimonial necuvenit, indiferent de valoare.

(23) Victima unei infracțiuni este o persoană fizică căreia, printr-o acțiune ilegală, i-au fost provocate dureri fizice sau psihice, suferințe emoționale, daune materiale sau încălcări substanțiale ale drepturilor omului și ale libertăților fundamentale.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL IX

Infracțiuni împotriva umanității și demnității umane

Art. 88. Genocidul

(1) Persoana care, cu scopul de a distruge total sau parțial un grup național, etnic, rasial sau religios, ca atare:

1. ucide membrii grupului,
2. provoacă membrilor grupului leziuni corporale grave sau le deteriorează grav sănătatea,
3. plasează grupul în condiții de viață care au drept scop distrugerea totală sau parțială a acestuia,
4. aplică măsuri care au drept scop împiedicarea creșterii natalității grupului, sau
5. strămută forțat copiii într-un alt grup, va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoarea de minimum zece ani sau cu închisoarea pe termen lung.

(2) Celui care ordonă comiterea unui act de genocid i se va aplica pedeapsa prevăzută la alineatul 1.

(3) Dacă o persoană instigă direct la comiterea unui genocid, va fi pedepsită cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 89. Actul de agresiune

(1) Dacă o persoană care are puterea să controleze sau să guverneze acțiunea politică sau militară a unui stat, să folosească forțele armate ale unui stat împotriva suveranității, integrității teritoriale sau independenței politice a altui stat sau să se opună într-un alt mod Cartei Națiunilor Unite, va comite un act de agresiune care, prin caracteristicile sale, complexitatea și proporționalitatea sa, reprezintă o încălcare a Cartei Națiunilor Unite, va fi pedepsită cu închisoarea de minimum cinci ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) Persoanei care participă la acțiunea forțelor armate de la alineatul 1 i se va aplica pedeapsa privativă de libertate de la trei la cincisprezece ani.

(3) Cel care va instiga direct și public la crima de agresiune va fi pedepsit cu închisoarea de la unu la zece ani.

(4) Act de agresiune în sensul alineatului 1, indiferent dacă anterior a fost declarat sau nu război, se consideră:

1. invadarea sau atacul forțelor armate ale unui stat asupra teritoriului altui stat sau ocupația militară, chiar și temporară, care reprezintă consecința unei astfel de invazii sau atac, anexarea totală sau parțială a teritoriului altui stat sau a unei părți a altui stat, prin folosirea forței,

2. bombardarea de către forțele armate ale unui stat a teritoriului altui stat sau folosirea oricărui armament al unui stat pe teritoriul altui stat,

3. blocarea porturilor sau litoralului unui stat de către forțele armate ale altui stat,

4. atacarea de către forțele armate ale unui stat a uscatului, mării, forțelor aeriene, forțelor maritime și flotei aeriene ale altui stat,

5. utilizarea forțelor armate ale unui stat care se află pe teritoriul unui alt stat cu acordul său, contrar condițiilor stabilite în acordul dintre acestea sau prelungirea prezenței forțelor militare pe teritoriul celui alt stat după expirarea acordului,

6. acordarea permisiunii ca teritoriul unui stat pe care acesta l-a pus la dispoziția unui alt stat să fie folosit de acesta pentru agresiunea împotriva unui stat terț, sau

7. trimiterea de către stat sau în numele statului a unor bande, grupuri, forțe paramilitare sau mercenari înarmați care efectuează acțiuni armate împotriva unui alt stat, acțiuni care, prin gravitatea lor, corespund acțiunilor menționate anterior sau participarea semnificativă a statului la astfel de acțiuni.

Art. 90. Infracțiuni împotriva umanității

(1) Cel care, încălcând regulile dreptului internațional în cadrul unui atac mai amplu sau constant împotriva populației civile, având cunoștință despre acest atac:

1. ucide o altă persoană,

2. în scopul exterminării impune unei populații civile condiții de viață cu scopul de a provoca distrugerea sa parțială,

3. înrobește o persoană în sensul că exercită asupra ei anumite sau toate prerogativele care decurg din dreptul de proprietate, inclusiv exercitarea unor astfel de prerogative în traficul de persoane,

4. expulzează sau strămută cu forța alte persoane, prin extrădare sau prin alte măsuri de forță, din zona în care locuiesc în mod legal, fără motivele prevăzute de dreptul internațional,

5. închide în mod ilegal o altă persoană sau o privează de libertate în alt mod ilegal,

6. torturează persoana care a fost privată de libertate sau care se află sub supravegherea inculpatului, astfel încât îi provoacă în mod intenționat dureri fizice sau psihice grave sau suferințe, altele decât cele, care sunt consecința inerentă sau accidentală a unei pedepsiri legale,

7. violează o altă persoană, o ține în sclavie sexuală, o forțază să se prostitueze, ține ilegal închisă o femeie care a rămas gravidă forțat, pentru

a influența compoziția etnică a unei populații sau pentru a comite alte încălcări grave ale dreptului internațional față de cealaltă persoană, fără consimțământul ei, și când nu este justificată din motive medicale anularea capacității de reproducere biologică sau pentru a comite alte tipuri de violență sexuală de complexitate comparabilă,

8. persecută un anumit grup sau o anumită comunitate definită pe motive politice, rasiale, etnice, culturale, religioase, sexuale sau de altă natură, considerate, în general, inadmisibile de dreptul internațional și comite acestea în legătură cu oricare dintre faptele descrise la articolele 88-91 din prezentul Cod penal, astfel încât privează o altă persoană, datorită apartenenței acesteia la un anumit grup sau la o anumită comunitate, în mod intenționat într-o mare măsură, contrar dreptului internațional, de drepturile fundamentale,

9. arestează, reține sau răpește persoane în numele sau cu permisiunea, sprijinul sau consimțământul unui stat sau al unei organizații politice și, ulterior, refuză să recunoască această privare de libertate sau refuză orice informație despre soarta sau locul în care se află persoanele, cu scopul de a le priva de protecția juridică pe o perioadă mai lungă de timp,

10. în cadrul regimului instituționalizat de opresiune și dominație sistematică a unui grup rasial asupra unui alt grup sau grupuri rasiale și, în scopul menținerii unui astfel de regim, comite o faptă inumană descrisă în prezentul articol sau o faptă similară cu una din aceste fapte (infracțiunea de apartheid) sau

11. dacă comite alte acte inumane de natură similară, provocând în mod deliberat suferințe și vătămări corporale grave, respectiv lezarea gravă a sănătății, se pedepsește cu închisoarea de minimum cinci ani sau pe detențiunea termen lung.

(2) Se va aplica pedeapsa de la alineatul 1 al acestui articol aceleia care va ordona una din infracțiunile menționate.

Art. 91. Infracțiunile de război

(1) Orice persoană care, încălcând regulile dreptului internațional în timpul unui război, ocupație sau conflict armat internațional sau unui conflict armat care nu are importanță internațională, comite una dintre următoarele încălcări grave împotriva persoanelor sau bunurilor protejate în temeiul Convențiilor de la Geneva din 12 august 1949:

1. omor,
2. tortură sau tratament inuman, inclusiv experimente biologice,
3. cauzarea de suferințe mari, de vătămări corporale grave sau lezarea gravă a sănătății,
4. expulzarea ilegală, transferul sau deținerea ilegală a unei persoane protejate în detenție,
5. forțarea unui deținut de război sau a unei alte persoane protejate să servească în unități de forță ostilă,

6. prejudicierea intenționată a drepturilor prizonierului de război sau ale altei persoane protejate la un proces echitabil,

7. luarea de ostatici, sau

8. distrugerea și confiscarea bunurilor de mari dimensiuni care nu sunt justificate de necesități militare, fie că sunt săvârșite în mod ilegal sau arbitrar, se pedepsesc cu închisoarea de cel puțin cinci ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) Oricine, prin încălcarea regulilor dreptului internațional în timpul războiului, al ocupației sau al conflictului armat internațional fără importanță internațională, comite alte încălcări grave ale drepturilor și cutumelor aplicabile unui conflict armat sau unui conflict armat fără importanță internațională, în conformitate cu dreptul internațional existent, acesta fiind oricare dintre următoarele acte:

1. atacul asupra unei populații civile sau împotriva unor civili care nu sunt direct implicați în ostilități,

2. orientarea atacurilor împotriva clădirilor civile, respectiv clădirile care nu sunt ținte militare,

3. atacuri împotriva persoanelor, dispozitivelor, materialelor, unităților sau vehiculelor implicate în ajutor umanitar sau într-o misiune de menținere a păcii, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, atâta timp cât acestea au dreptul la protecția civililor sau a obiectelor civile, în conformitate cu prevederile legii internaționale de război,

4. lansarea unui atac, știind că un astfel de atac ar duce în cele din urmă la moartea sau rănirea civililor sau la deteriorarea obiectelor civile sau la daune grave, pe termen lung și extinse în mediul înconjurător, care ar fi în mod evident excesive în raport cu câștigurile militare concrete și directe așteptate,

5. atacarea sau bombardarea, prin orice mijloace, a orașelor, a satelor, a așezărilor sau a clădirilor lipsite de apărare și care nu sunt obiective militare,

6. uciderea sau rănirea unui soldat care s-a predat, după ce a depus armele sau a rămas fără mijloace de luptă,

7. utilizarea necorespunzătoare a drapelului la încheierea ostilităților, a drapelului sau însemnelor militare și uniformelor inamicului sau ale Națiunilor Unite, precum și a semnelor speciale ale Convențiilor de la Geneva, utilizare care a condus la deces sau vătămări grave,

8. relocarea, directă sau indirectă, a unor părți ale propriei populații civile pe teritoriul ocupat de forțele de ocupație sau deportarea sau dislocarea întregii populații din zona ocupată sau o parte a acesteia în interiorul sau în afara teritoriului respectiv,

9. orientarea atacurilor împotriva clădirilor dedicate religiei, educației, artei, științei sau scopurilor umanitare, împotriva monumentelor istorice și bunurilor culturale, a spitalelor și a locurilor unde sunt adunați bolnavi și răniți, cu condiția să nu fie obiective militare,

10. supunerea persoanelor care au făcut parte din guvernarea părții inamice mutilării fizice, prelevării de țesuturi sau de organe în vederea transplantului sau a unor teste medicale sau științifice de orice natură, care nu sunt justificate de tratamentul medical, stomatologic sau spitalicesc al persoanelor în cauză și care nu se desfășoară în interesul lor și care duc la deces sau sunt un pericol grav pentru sănătatea unei astfel de persoane sau a persoanelor,

11. uciderea sau rănirea insidioasă a membrilor națiunii sau armatei inamice,

12. proclamarea că inamicului nu îi vor fi acordate niciun fel de grațieri,

13. distrugerea sau confiscarea bunurilor inamicului, excepție fiind doar atunci când acest lucru este necesar pentru nevoile de război,

14. proclamarea drepturilor și acțiunilor cetățenilor părții inamice ca fiind interzise, suspendate sau nepermise în cadrul procesului judiciar,

15. forțarea cetățenilor părții inamice să participe la operațiunile de război orientate împotriva propriei țări, chiar dacă au fost în slujba părții beligerante înaintea începerii războiului,

16. jefuirea orașelor și a localităților,

17. utilizarea otrăvurilor sau a armelor chimice,

18. utilizarea gazelor toxice, a gazelor sufocante sau a altor gaze și a tuturor lichidelor, substanțelor sau dispozitivelor similare,

19. utilizarea gloanțelor care în corpul uman se răspândesc sau se dispersează ușor,

20. folosirea armelor, a rachetelor, a materialelor și a altor forme de război care, prin natura lor, provoacă leziuni sau suferințe inutile sau a căror proprietate, contrar legii internaționale de război, nu diferențiază între scopurile militare și cele civile, dacă o astfel de armă, proiectil, material sau modalitate de luptă face obiectul unei interdicții globale,

21. profanarea demnității personale, îndeosebi practicile umilitoare și degradante, pedeapsa colectivă,

22. violul, sclavia sexuală, forțarea prostituției sau provocarea unei sarcini violente, sterilizarea forțată sau orice altă formă de violență sexuală care constituie o încălcare gravă a Convențiilor de la Geneva,

23. exploatarea prezenței civililor sau a altor persoane protejate pentru ca anumite locuri, zone sau forțe militare să fie protejate de operațiunile militare,

24. orientarea atacurilor asupra clădirilor, materialelor, unităților medicale și a mijloacelor de transport și personalului care utilizează însemnele speciale ale Convențiilor de la Geneva în conformitate cu dreptul internațional,

25. recurgerea la înfometarea civililor, ca modalitate de război, prin refuzarea resurselor necesare pentru supraviețuire, inclusiv împiedicarea accesului la ajutorul umanitar, prevăzut de Convențiile de la Geneva,

26. recrutarea copiilor pentru forțele armate naționale sau pentru grupările militare separate de forțele armate ale statului sau utilizarea lor în participarea activă la ostilități;

27. transferul populației civile din motive legate de conflict, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar din motive de siguranță civilă sau este un motiv militar inevitabil,

se pedepsește cu închisoare de cel puțin trei ani.

(3) Pedepsa de la alineatul 1 a acestui articol se va aplica aceluia care comite fapta prevăzută la alineatul 2 față de un număr mare de oameni într-un mod deosebit de brutal sau insidios, în folosul propriu sau din alte motive josnice.

(4) Cel care ordonă comiterea unei fapte de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol se va pedepsi ca și când ar fi comis el însuși această faptă.

Art. 92. Abuzul negociatorilor

Oricine care încalcă regulile dreptului internațional în timpul unui război sau al unui conflict armat, jignește, abuzează sau reține negociatorul sau escorta lui sau îi împiedică să se întoarcă sau încalcă într-un alt fel inviolabilitatea lor, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Art. 93. Utilizarea abuzivă a însemnelor internaționale

Persoana care, în domeniul operațiilor armate, abuzează sau în mod neautorizat poartă un drapel sau un semn al Organizației Națiunilor Unite, al Crucii Roșii sau simboluri corespunzătoare acestora sau alte semne internaționale recunoscute, prin care se marchează anumite obiecte în scopul protecției împotriva operațiilor armate, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Art. 94. Amânarea nejustificată a returnării prizonierilor de război

Persoana care încalcă normele dreptului internațional, după terminarea războiului sau a conflictului armat, ordonând sau efectuând amânarea nejustificată a returnării prizonierilor de război sau a civililor, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Art. 95. Recrutarea mercenarilor

(1) Orice persoană care, încălcând regulile dreptului internațional, recrutează, folosește, plătește sau pregătește un mercenar pentru a participa la un conflict armat sau la un act comun de violență menită să doboare un guvern, să submineze integritatea teritorială a unui stat sau să pună în pericol structura sa constituțională, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

(2) Oricine recrutează un copil în forțele armate sau grupări armate separate de forțele armate, sau folosește un astfel de copil în acțiuni directe împotriva inamicilor, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(3) Persoana care, în scopul obținerii unui câștig material în calitate de mercenar adult, participă direct la un conflict armat sau la un act comun de violență, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 96. Responsabilitatea comandantului

(1) Un comandant militar sau superior civil sau o persoană care efectiv acționează ca un comandant militar sau superior civil, care nu împiedică o persoană aflată sub comanda și controlul său real sau autoritatea și supravegherea sa reală să comită infracțiunea prevăzută la articolele 88-91 din această lege va fi pedepsit ca și cum ar fi comis el această faptă. În acest caz, dispoziția articolului 20 alineatul (3) din prezentul act nu se aplică.

(2) Un comandant militar sau o persoană care efectiv acționează în calitate de comandant militar, care a ratat supravegherea forțelor aflate sub comanda sau sub monitorizarea sa reală sau sub autoritatea și controlul său real, dacă trebuia să știe că forțele sale comit sau urmează să comită o infracțiune, conform articolelor 88-91 din prezentul Cod penal și nu a luat toate măsurile necesare și rezonabile care țin de competența sa pentru a le împiedica se va pedepsi cu închisoarea de la trei până la cincisprezece ani.

(3) Pedepsa prevăzută la alin. (2) va fi aplicată unui superior pentru toate celelalte relații de superioritate și subordonare, cu excepția celor menționate la alineatul (2), care și-a neglijat conștient supravegherea subordonaților aflați sub autoritatea și monitorizarea sa efectivă, a ignorat cu bună știință informările despre infracțiunile pe care le comit sau sunt pregătiți să le comită, infracțiuni care sunt prevăzute la articolele 88-91 din prezentul Cod penal și dacă aceste fapte intră în sfera prerogativelor și supravegherii sale efective, iar această persoană nu a luat toate măsurile necesare și raționale care erau în puterea sa să le ia, pentru a împiedica aceste persoane să comită infracțiunea respectivă.

(4) Dacă supravegherea prevăzută la alineatele 2 și 3 ale prezentului articol este omisă din culpă, cel care a comis-o va fi pedepsit cu închisoare de la unu la zece ani.

(5) Persoanele menționate la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol, care nu transmit informațiile despre infracțiunile de la articolele 88-91 ale prezentului Cod penal organelor superioare în scopul anchetării și urmăririi penale a făptuitorilor direcți care le sunt subordonați vor fi pedepsite cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 97. Terorismul

(1) Orice persoană care, pentru a intimida grav o persoană sau pentru a forța un stat sau o organizație internațională să facă sau să nu facă ceva sau pentru a perturba sau a distruge în mod grav structurile constituționale, politice, economice sau sociale fundamentale ale unui stat sau ale unei organizații internaționale, comite una din următoarele fapte, care pot dăuna grav statului sau organizației internaționale:

1. comiterea de atacuri asupra vieții unei persoane care pot provoca moartea,
2. comiterea de atacuri fizice asupra altei persoane,
3. răpirea sau luarea de ostatici,

4. distrugerea de clădiri de stat sau publice, a sistemului de trafic, infrastructurii inclusiv sistemelor informatice, platformelor fixe din centura epicontinentală, locurilor publice sau bunurilor private, care pot pune în pericol viața oamenilor sau pot cauza daune economice considerabile,

5. răpirea aeronavelor, a navelor sau a altor mijloace de transport în comun sau de transport de mărfuri,

6. fabricarea, deținerea, achiziționarea, transportul, furnizarea sau utilizarea de arme, explozivi, arme nucleare, biologice sau chimice, precum și cercetarea și dezvoltarea armelor nucleare, biologice sau chimice,

7. evacuarea substanțelor periculoase sau provocarea de incendii, explozii sau inundații prin care sunt puse în pericol viețile oamenilor,

8. perturbarea sau suspendarea aprovizionării cu apă, electricitate sau alte resurse naturale de bază, punându-se astfel în pericol viețile oamenilor,

9. posesia sau utilizarea substanțelor radioactive sau fabricarea, posesia sau utilizarea unui dispozitiv pentru activarea, dispersia sau emanarea de materiale radioactive sau radiații ionizante, folosirea sau deteriorarea unui obiect nuclear în așa fel încât să provoace descărcarea sau pericolul de eliberare a materialului radioactiv sau, prin folosirea forței sau a amenințării, solicitarea de material radioactiv, dispozitiv de activare, dispersare sau emițătoare ale materialului radioactiv sau ale obiectului nuclear

se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Persoanei care amenință că va comite infracțiunea de la alineatul 1 i se va aplica o pedeapsă de la șase luni la cinci ani de închisoare.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 provoacă o distrugere însemnată sau se produce moartea uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de cel puțin cinci ani.

(4) În cazul în care făptuitorul, cu ocazia săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. (1), intenționează să omoare una sau mai multe persoane, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

Art. 98. Finanțarea terorismului

(1) Persoana care furnizează sau colectează, în mod direct sau indirect, fondurile care sunt utilizate sau știind că vor fi utilizate, total sau parțial, în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni menționate la articolele 97, 99-101, articolul 137, articolul 216 alineatele 1 - 3, articolul 219, articolul 223, articolul 224, articolele 352 - 355 ale prezentului Cod penal sau alte infracțiuni care cauzează decesul sau vătămarea corporală gravă a unei persoane civile sau a unei alte persoane neimplicate activ într-un conflict armat, dacă scopul actului este de a intimida populația sau de a forța un stat sau organizație internațională să facă sau să nu facă ceva, se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Se va aplica pedeapsa prevăzută la alineatul 1 oricărei persoane care furnizează sau colectează, direct sau indirect, fonduri pentru a le folosi

sau știind că acestea vor fi utilizate, parțial sau total, de către teroriști sau o organizație teroristă.

(3) Mijloacele de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol vor fi confiscate.

Art. 99. Instigarea publică la terorism

Persoana care expune sau transmite în public idei care instiga, direct sau indirect, la săvârșirea unei infracțiuni prevăzute la articolele 97, 98, 137, 216 alineatele 1-3, 219, 223, 224, articolele 352-355 ale prezentului Cod penal, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 100. Recrutarea pentru terorism

Persoana care încearcă să recruteze o altă persoană să se alăture unei organizații teroriste pentru a contribui la săvârșirea unei infracțiuni prevăzute la articolele 97, 102, 137, 216, alineatele 1-3, art. 219, art. 223, art. 224, art. 352-355 ale prezentului Cod penal, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 101. Instruirea pentru terorism

Persoana care dă instrucțiuni cu privire la producerea și utilizarea dispozitivelor explozive, a armelor de foc și a altui armament sau a substanțelor dăunătoare sau periculoase sau cu privire la alte metode și tehnici specifice, cunoscând faptul că asemenea abilități vor fi folosite pentru comiterea de infracțiuni de la articolele 97, 98, 137, 216 alineatele 1-3, 219, 223, 224, 352-355 ale prezentului Cod penal va fi condamnată la închisoare de la unu până la zece.

Art. 102. Asocierea în scopuri teroriste

(1) Persoana care organizează sau conduce o asociație criminală al cărei scop este comiterea de infracțiuni prevăzute de articolele 97-101, articolul 137, articolul 216 alineatele 1-3, articolele 219, 223, 224, 352-355 ale prezentului Cod penal sau a unei alte infracțiuni al cărei scop este să provoace rănirea civililor sau a altei persoane care nu este angajată activ în conflictul armat, dacă scopul acestei infracțiuni este să intimideze populația sau să oblige un stat sau o organizație internațională să facă sau să nu facă ceva, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Persoana care devine membru al asociației criminale de la alineatul 1 sau întreprinde o acțiune despre care știe că va contribui la realizarea scopului organizației teroriste va fi pedepsită cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol care, prin dezvăluirea la timp a asociației criminale, împiedică săvârșirea infracțiunilor menționate la alineatul 1 sau membrul unei organizații teroriste care o dezvăluie înainte ca, în calitate de membru al acesteia, sau pentru organizația teroristă să comită infracțiunea menționată la alineatul 1 poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 103. Pregătirea infracțiunilor împotriva valorilor protejate de dreptul internațional

Persoanei care pregătește comiterea infracțiunilor de la articolele 88-99 și articolele 91 și 97 ale prezentului Cod penal i se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 104. Tortura și alte tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și umilitoare sau alte pedepse

Persoana oficială sau persoana care, la instigarea sau cu consimțământul explicit sau tacit al persoanei oficiale sau al altei persoane care acționează în calitate de persoană oficială, provoacă altei persoane o gravă suferință fizică sau psihică sau o suferință cu scopul de a obține informații sau recunoașterea faptei sau de a o pedepsi pentru o infracțiune pe care a comis-o sau este suspectată că a comis-o ea sau o altă persoană sau dacă ea sau o altă persoană este intimidată sau dacă asupra sa sau asupra altei persoane se exercită presiuni sau din oricare alt motiv bazat pe orice formă de discriminare se va pedepsi cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 105. Sclavia

(1) Persoana care, încălcând regulile dreptului internațional, situează o altă persoană într-o relație de sclavie sau într-o relație similară sau o ține într-un astfel de raport, o cumpără, o vinde, o predă sau mediază cumpărarea, vânzarea sau predarea unei asemenea persoane sau instigă pe altcineva să-și vândă libertatea sau libertatea persoanei pe care o întreține și de care se îngrijește, se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine transportă oameni care se află într-o situație de sclavie sau o situație similară se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Cel care cine comite față de un copil infracțiunea de la alineatele 1 și 2 va fi pedepsit cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 106. Traficul de persoane

(1) Orice persoană care, prin folosirea forței sau amenințării, a inducerii în eroare, a răpirii, prin abuz de putere sau de o situație gravă sau de dependență, prin acordarea sau primirea unui avantaj bănesc sau de altă natură, în scopul obținerii consimțământului persoanei care supraveghează o altă persoană sau care, în alt mod, recrutează, transportă și transferă, ascunde sau primește o persoană care controlează o altă persoană sau o schimbă sau transferă controlul asupra persoanei în scopul exploatării muncii acesteia prin muncă forțată sau al aservirii acesteia prin instituirea sclaviei sau a unui alt raport similar sau în scopul exploatării prin practicarea prostituției și pornografiei sau pentru încheierea unei căsătorii interzise sau silită sau în scopul folosirii unor părți din corpul său sau pentru folosirea sa în conflicte armate sau pentru comiterea de fapte ilegale, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se pedepsește și cel care recrutează, transportă, transferă, ascunde sau primește un copil sau îl schimbă și transferă supravegherea copilului în scopul exploatării muncii sale prin muncă forțată sau al aservirii prin instituirea sclaviei sau a unei forme similare acesteia sau pentru exploatarea sa în scopul practicării prostituției, inclusiv a pornografiei sau pentru încheierea unei căsătorii interzise sau silită sau pentru o adoptare ilegală sau pentru prelevarea de părți din corpul său sau pentru utilizarea sa în conflicte armate.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 este comisă împotriva unui copil sau infracțiunea de la alineatul 1 sau 2 a fost comisă de o persoană oficială în exercitarea serviciului său sau a fost comisă față de un număr mai mare de persoane sau a fost pusă în mod conștient în pericol viața uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(4) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se pedepsește și cel care, știind că persoana este victima traficului de persoane, folosește serviciile acesteia, care au ca rezultat una din formele de exploatare a sa menționate la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol.

(5) Persoana care, cu scopul de a facilita săvârșirea infracțiunii de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol, reține, confiscă, ascunde, deteriorează sau distruge documentul de călătorie sau documentul care să dovedească identitatea se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(6) Tentativa la infracțiunea prevăzută la alineatul 5 se pedepsește.

(7) Consimțământul pentru exploatarea a înseși persoanei în dauna căreia a fost comis traficul de persoane nu influențează existența acestei infracțiuni.

Art. 107. Traficul cu părți ale corpului uman și cu embrioni umani

(1) Persoana care procură, deține, transportă, transferă, păstrează, primește sau transplantează un organ uman, un țesut, o celulă, un embrion, un fetus, dacă a știut sau a fost obligată și a putut să știe că provin de la o persoană care a fost victima traficului de persoane, în scopul prelevării de părți ale corpului de la articolul 106 al prezentului Cod penal se pedepsește cu închisoare de la unu la zece ani.

(2) Persoana care, prin folosirea forței sau a amenințării, prin inducerea în eroare, înșelăciune, răpire, abuz de putere sau profitând de situația gravă sau de dependență a unei persoane, procură, deține, transportă, transferă, păstrează, primește sau transplantează un organ uman, un țesut, o celulă, un embrion, un fetus sau un cadavru, în scopul prelevării de părți ale corpului se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Persoana care, oferind o compensație bănească sau un alt beneficiu comparabil, procură un organ uman, un țesut, o celulă, un fetus sau un cadavru, se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

(4) Cu pedeapsa de la alineatul 3 se pedepsește cel care, în scopul realizării unui câștig, determină o altă persoană să îl ajute să-i dea un organ propriu, un

țesut, o celulă, un embrion sau un fetus pentru o compensație bănească sau alte foloase.

(5) Persoana care extrage și transplantează un organ uman, un țesut, o celulă, sau un fetus, dacă a știut sau a trebuit și a putut ști că pentru acesta donatorul a obținut o compensație bănească sau alte foloase, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(6) Cu pedeapsa de la alineatul 5 se pedepsește și cel care face publicitate necesității sau disponibilității de organe umane, țesuturi, celule, embrioni, fetuși sau cadavre în scopul oferirii sau solicitării unei compensații bănești sau a altor foloase.

Art. 108. Clonarea sau modificarea genomului uman

(1) Persoana care acționează cu scopul creării unei ființe umane care împărtășește același set de gene ale nucleului celulei cu alte ființe vii sau moarte se pedepsește cu închisoare de la un an până la zece ani.

(2) Persoana care întreprinde o intervenție orientată spre modificarea genomului uman care nu este în scopuri preventive, de diagnosticare sau terapeutice sau care este pentru scopuri preventive, de diagnosticare sau terapeutice, însă scopul real al modificării este introducerea de modificări în genomul urmașului pacientului, se pedepsește cu închisoarea de șase luni până la cinci ani.

Art. 109. Interdicția amestecării celulelor sexuale umane cu cele ale animalelor

Persoana care fecundează un ovul feminin cu un spermatozoid al oricărei alte specii, alta decât cea umană, sau un ovul de animal de orice specie cu un spermatozoid uman, modifică embrionul uman prin transplantarea embrionilor animalii sau spermatozoizi umani sau introduce un embrion animal într-o femeie se pedepsește cu o pedeapsă cu închisoarea de la un an până la zece ani.

CAPITOLUL X

Infrațiuni împotriva vieții și a corpului

Art. 110. Uciderea unei persoane

Persoana care ucide o altă persoană se va pedepsi cu închisoarea de minimum cinci ani.

Art. 111. Uciderea unei persoane în formă agravată

Închisoarea de minimum zece ani sau închisoarea de lungă durată se va aplica celui care:

1. ucide o altă persoană în mod crud și perfid,
2. ucide o persoană deosebit de vulnerabilă pe motiv de vârstă, grave tulburări fizice sau psihice sau sarcină,

3. ucide un membru de familie după ce l-a abuzat în prealabil,
4. ucide pe cineva din interes personal, din simplă răzbunare, din ură sau din alte motive josnice,
5. ucide pe cineva în scopul comiterii sau al ascunderii unei alte infracțiuni,
6. ucide un funcționar public aflat în exercitarea funcției sale oficiale.

Art. 112. Omorul

(1) Persoana care ucide o persoană când, datorită atacului, injuriilor grave sau abuzului de către aceasta, i-a fost provocată o stare îndelungată de suferință, iritabilitate pronunțată sau teamă, va fi pedepsită cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Mama care își ucide copilul sub influența unei puternice suprasolicitări mentale din cauza sarcinii sau a nașterii se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

(3) Persoana care ucide o altă persoană la cererea expresă și serioasă a acesteia din milă pentru starea gravă a sănătății sale se pedepsește cu închisoarea de maximum trei ani.

Art. 113. Uciderea din culpă

Persoana care provoacă din culpă moartea altei persoane se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

Art. 114. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

(1) Persoana care incită o altă persoană la sinucidere sau din porniri josnice o ajută să se sinucidă, dacă sinuciderea va fi comisă sau va fi doar o tentativă se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care comite fapta de la alineatul 1 împotriva unui copil care a împlinit paisprezece ani sau împotriva unei persoane a cărei capacitate de înțelegere a actelor sale este extrem de redusă se va pedepsi cu o pedeapsă de la un an până la opt ani.

Art. 115. Întreruperea ilegală a sarcinii

(1) Cel care, contrar reglementărilor cu privire la întreruperea sarcinii, face, incită sau ajută la o întrerupere de sarcină cu consimțământul femeii însărcinate se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Dacă în urma infracțiunii de la alineatul 1 este provocat decesul persoanei însărcinate sau i se agravează starea sănătății, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Persoana care efectuează o întrerupere de sarcină unei persoane însărcinate fără consimțământul acesteia va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) Dacă prin infracțiunea de la alineatul 3 este provocat decesul persoanei însărcinate sau este grav afectată starea sănătății făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) Pentru tentativa de infracțiune de la alineatul 1 făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea.

Art. 116. Mutilarea organelor sexuale feminine

(1) Persoana care extirpă complet sau parțial sau modifică permanent organul sexual extern al unei persoane de sex feminin se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care incită sau ajută o persoană de sex feminin să se supună acțiunilor de la alineatul 1 se va pedepsi cu închisoarea de maximum trei ani.

(3) Persoana care comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol din ură față de un copil sau față de un membru de familie se va pedepsi cu închisoarea de la un an până la opt ani.

Art. 117. Vătămarea corporala

(1) Persoana care provoacă leziuni unei alte persoane sau îi agravează starea de sănătate se pedepsește cu închisoarea de maximum un an.

(2) Persoana care comite infracțiunea de la alineatul 1 din ură față de un membru al familiei sau față de o persoană vulnerabilă din punctul de vedere al vârstei, al unor tulburări fizice sau psihice grave, invalidității sau sarcinii sau care are calitatea de funcționar public în exercitarea serviciului sau a autorității publice se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 va fi urmărită penal și într-un proces privat.

Art. 118. Vătămarea corporală gravă

(1) Oricine provoacă vătămarea gravă a unei alte persoane sau îi vatămă grav sănătatea se pedepsește cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 din ură față de un membru de familie sau față de o persoană deosebit de vulnerabilă pe motiv de vârstă, tulburări fizice sau psihice, invaliditate sau sarcină sau în calitate de funcționar public în exercitarea serviciului sau a autorității publice se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 119. Vătămarea corporală deosebit de gravă

(1) Dacă prin infracțiunea de la articolul 116, alineatele 1 și 2 și de la articolul 118 alineatul 1 al prezentului Cod penal este pusă în pericol viața unei persoane vătămate sau este distrusă permanent și slăbită în mare măsură o parte importantă a corpului său sau i-a fost provocată o incapacitate permanentă de muncă celui vătămat sau i-a fost afectată permanent și grav sănătatea, a fost desfigurată permanent sau i s-a provocat o incapacitate permanentă de reproducere, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 din ură față de un membru de familie sau față de o persoană deosebit de vulnerabilă pe motiv de vârstă, tulburări fizice sau psihice, invaliditate sau sarcină sau în calitate de funcționar

public în exercitarea serviciului sau a autorității publice se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Oricine provoacă în mod intenționat una din consecințele menționate la alineatul 1 se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

Art. 120. Vătămări corporale grave cauzatoare de moarte

Dacă prin comiterea infracțiunilor de la articolele 116, 118 și 119 ale prezentului Cod penal a fost provocată moartea, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la trei până la cincisprezece ani.

Art. 121. Vătămare corporală gravă din culpă

(1) Persoana care comite din culpă fapta prevăzută la articolul 118 din această lege se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care comite din culpă fapta prevăzută la articolul 119 din această lege se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 122. Participarea la o încăierare

(1) Persoana care participă la o încăierare sau la un atac al mai multor persoane, dacă încăierarea sau atacul au condus la moartea sau la vătămarea corporală gravă a uneia sau a mai multor persoane, pentru simpla participare se pedepsește cu închisoarea până în trei ani.

(2) Persoana care organizează sau conduce un grup de trei sau mai multe persoane care participă la încăierarea sau la altercația sau atacul despre care se face vorbire la alineatul 1 sau organizează astfel de încăierări sau atacuri se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

(3) Nu constituie infracțiune fapta de la alineatul 1 dacă persoana a fost atrasă în încăierare fără voia ei sau doar s-a apărut sau i-a despărțit pe ceilalți participanți la încăierare.

Art. 123 Lăsarea fără ajutor

(1) Persoana care nu acordă asistență unei persoane a cărei viață se află în pericol, deși ar putea să o facă fără un pericol mai mare pentru persoana sa sau pentru alta, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care nu acordă asistență unei persoane aflate într-un pericol provocat de ea, deși ar putea să o facă fără un pericol mai mare pentru sine sau pentru altul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 124. Părăsirea unei persoane neajutorate

Persoana care părăsește o persoană neajutorată care i-a fost încredințată în condiții periculoase pentru viața și sănătatea acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

CAPITOLUL XI

Infrațiuni împotriva drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Art. 125. Violarea egalității în drepturi

(1) Persoana care pe motive rasiale, etnice, de culoare, sex, limbă, religie, convingeri politice sau de altă natură, origine națională sau socială, proprietate, naștere, educație, statut social sau statut marital, vârstă, stare de sănătate, invaliditate, moștenire genetică, identitate de gen, exprimare, orientare sexuală sau alte motive, restricționează sau condiționează unei alte persoane dreptul de a dobândi bunuri sau de a beneficia de servicii, dreptul de a desfășura activități, dreptul la angajare și promovare sau cine, pe baza acestor diferențe sau afinități, conferă altei persoane privilegii sau beneficii se pedepsește cu închisoarea de maximum trei ani.

(2) Se va aplica pedeapsa de la alineatul 1 celui care persecută anumite persoane sau organizații din cauza angajamentului acestora pentru egalitatea dintre oameni.

Art. 126. Violarea dreptului de exprimare a apartenenței naționale

(1) Persoana care contestă sau limitează unei membru al unei minorități naționale dreptul la libera exprimare a naționalității sau la autonomia culturală se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se va aplica oricărei persoane care se opune utilizării limbii și alfabetului, îngreudește sau restricționează dreptul persoanei de a-și folosi limba și alfabetul.

Art. 127. Violarea libertății de gândire și de exprimare

(1) Persoana care neagă sau restricționează libertatea de exprimare sau de manifestare publică, libertatea presei sau a altor mijloace de comunicare sau înființarea liberă a unui organ public de informare în masă se pedepsește cu închisoarea de un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică celui care ordonă sau aplică cenzura sau jurnalistului care restricționează în mod ilegal libertatea de informare.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică și celui care împiedică ilegal tipărirea, vânzarea sau distribuirea de cărți, reviste, ziare sau alte materiale sau producerea și difuzarea programelor de radio și de televiziune, a programelor agențiilor de știri sau publicarea altor materiale cu conținut mediatic.

Art. 128. Violarea dreptului la adunare și protest

(1) Persoana care interzice sau restricționează dreptul la adunarea publică sau manifestarea pașnică organizate în conformitate cu legea se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică celui care prin forță, amenințare periculoasă sau prin orice alt mijloc împiedică, face imposibilă sau blochează semnificativ adunarea publică sau protestul pașnic organizat potrivit legii.

Art. 129. Violarea dreptului la asociere

Oricine interzice sau restrânge dreptul de înființare a partidelor politice, sindicatelor sau altor asociații, aderarea la acestea sau părăsirea acestora în conformitate cu legea se pedepsește cu închisoare de până la un an.

Art. 130. Violarea exprimării libere a credinței

(1) Persoana care restrânge sau restricționează libertatea conștiinței și a religiei, exprimarea publică a credinței sau a unei alte convingeri se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica celui care refuză comunității religioase care funcționează în conformitate cu legea dreptul la egalitate cu alte comunități religioase din Republica Croația sau îi refuză sau restricționează desfășurarea publică de ceremonii religioase, înființarea și conducerea de școli, instituții de învățământ, institute, instituții de caritate sau de binefacere.

CAPITOLUL XII

Infrațiuni împotriva relațiilor de muncă și a asigurărilor sociale

Art. 131. Încălcarea dreptului la muncă

(1) Persoana care reziliază contractul de muncă al unui muncitor pe motiv că acesta, de bunăcredință, datorită unei suspiciuni motivate de corupție, s-a adresat sau a depus o plângere la autoritățile competente ale statului se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(2) Se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 al acestui articol acela care reziliază contractul de muncă al unuia sau mai multor muncitori datorită participării acestora la o grevă organizată conform legii, contractului colectiv și regulilor sindicatului.

(3) Se pedepsește cu pedeapsa de la alineatul 1 al acestui articol acela care nu aplică o sentință judecătorească definitivă prin care s-a dispus reîncadrarea muncitorului la locul de muncă.

Art. 132. Neplata salariului

(1) Persoana care nu achită o parte sau întregul salariu unuia sau mai multor muncitori se pedepsește cu închisoare de maximum trei ani.

(2) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se pedepsește și persoana care nu furnizează date sau furnizează date false pentru stabilirea salariului și în acest mod nu le achită salariul sau achită parțial salariul.

(3) Fapta de alineatul 1 nu se pedepsește dacă neplata s-a produs datorită imposibilității de a dispune de mijloacele financiare în contul angajatorului sau datorită lipsei de mijloace financiare în contul angajatorului, care nu s-a produs pentru a se evita plata salariilor.

(4) Dacă făptuitorul de la alineatul 1 achită ulterior salariile restante poate fi scutit de pedeapsă.

(5) Prin achitare în sensul prezentului articol se înțelege salariul de bază și toate celelalte plăți în bani sau în natură pe care muncitorul le primește în baza muncii, în sumă brută, care includ și contribuțiile din salariu și pe salariu, conform unei reglementări speciale.

Art. 133. Hărțuirea la locul de muncă

(1) Cel care, la locul de muncă sau în legătură cu munca jignește, umilește, hărțuiește sau deranjează într-un alt fel pe altcineva, afectându-i astfel sănătatea sau încălcându-i drepturile, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Infracțiunea de la alineatul 1 va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

Art. 134. Violarea dreptului la asigurare socială

Oricine refuză sau restricționează dreptul la pensie sau la asigurările de sănătate sau la asigurarea de șomaj prevăzută de lege sau care refuză plata contribuției pentru angajarea persoanelor cu handicap, dacă prin aceasta nu sunt întrunite caracteristicile unei alte infracțiuni, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 135. Angajarea ilegală

Persoana care angajează o persoană care locuiește ilegal pe teritoriul Republicii Croația și care nu este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene și nu beneficiază de dreptul la libera circulație în Uniunea Europeană, în condiții de muncă exploatare sau care știe că persoana respectivă este victima traficului de persoane sau că este mai tânără de optsprezece ani sau cine, pentru o perioadă îndelungată sau în mod repetat, angajează astfel de persoane sau în același timp angajează un număr mare de astfel de persoane se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

CAPITOLUL XIII

Infracțiuni împotriva libertății personale

Art. 136. Privarea ilegală de libertate

(1) Persoana care închide ilegal o altă persoană, o ține închisă sau în alt mod o privează sau îi restricționează libertatea de circulație se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Orice persoană care, în mod ilegal, privează de libertate o altă persoană cu scopul de a o forța să facă sau să nu facă ceva sau să sufere se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol este comisă împotriva unui copil sau privarea ilegală de libertate a durat mai mult de cincisprezece zile sau a fost săvârșită cu cruzime sau persoana care a fost ilegal privată de libertate a suferit vătămări corporale grave sau fapta a fost săvârșită de un funcționar în executarea serviciului său sau a autorității publice, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele (1), (2) și (3) ale prezentului articol a fost provocată moartea persoanei private ilegal de libertate, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(5) Făptuitorul care eliberează de bunăvoie persoana privată ilegal de libertate înainte de atingerea scopului menționat la alineatul 2 poate fi scutit de pedeapsă.

(6) Tentativa la infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol se pedepsește.

Art. 137. Răpirea

(1) Persoana care privează ilegal de libertate o altă persoană cu scopul de a forța o persoană terță să facă sau să nu facă ceva sau să sufere se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

(2) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 a fost comisă cu amenințarea persoanei răpite că va fi ucisă sau a fost comisă în mod brutal, sau persoanei răpite i-a fost provocată o vătămare corporală gravă sau a fost comisă împotriva unui copil sau a unei persoane invalide, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la unu la zece ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 a provocat moartea persoanei răpite, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Făptuitorul care eliberează de bunăvoie persoana răpită înainte de atingerea scopului de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 138. Șantajul

(1) Persoana care constrânge pe altcineva cu forța sau cu o amenințare serioasă să facă sau să nu facă ceva, să sufere se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol este urmărită conform unei plângeri penale, cu excepția situației când este comisă din ură, contra unui copil, a unei persoane invalide sau contra unui membru al familiei.

Art. 139. Amenințarea

(1) Persoana care amenință pe altcineva cu un rău pentru a-i produce o stare de temere sau neliniște se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care amenință serios pe altcineva sau o persoană apropiată acestuia cu moartea, că îl va răni grav fizic, că îl va răpi sau că îl va priva de libertate sau că îi va provoca un rău prin provocarea unui incendiu, a unei explozii, unei radiații ionizante, cu arma, cu instrumente periculoase sau cu alte mijloace periculoase sau că îi va distruge poziția socială sau existența materială se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatele (1) și (2) este săvârșită împotriva unei persoane oficiale sau cu responsabilități în legătură cu activitatea sau poziția sa sau împotriva unui jurnalist în legătură cu locul de muncă al acestuia sau împotriva unui număr mai mare de persoane sau dacă a provocat o agitație semnificativă în rândul populației sau dacă persoana care este amenințată se află de mult timp într-o situație dificilă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea între șase luni și cinci ani.

(4) Infracțiunea menționată la alineatul 1 se urmărește la plângere prealabilă, iar infracțiunea prevăzută la alineatul 2 va fi urmărită penal la plângere prealabilă, cu excepția cazului în care infracțiunea menționată la alineatele 1 sau 2 este comisă din ură, împotriva unui copil sau împotriva unei persoane cu dizabilități sau împotriva unui membru al familiei.

Art. 140. Hărțuirea

(1) Persoana care urmărește sau spionează insistent și de mult timp o altă persoană sau stabilește sau încearcă să stabilească un contact nedorit sau o sperie în alt mod, provocându-i astfel anxietate sau teamă pentru siguranța sau securitatea sa sau a persoanelor apropiate ei se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 este săvârșită împotriva actualului sau fostului soț/soții sau împotriva actualului sau fostului partener/partenere sau împotriva fostului partener/partenere de același sex, împotriva persoanei cu care făptuitorul se afla într-o relație strânsă sau împotriva unui copil, făptuitorul se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(3) Infracțiunea la care se face referire în alineatele 1 și 2 ale prezentului articol va fi urmărită penală în la plângere prealabilă, cu excepția situației când este comisă împotriva unui copil.

CAPITOLUL XIV

Infracțiuni împotriva intimității

Art. 141. Violarea de domiciliu și a sediului profesional

(1) Persoana care pătrunde fără drept într-o locuință, încăpere de domiciliu sau destinată derulării relațiilor comerciale a unei alte persoane sau într-un spațiu închis sau împrejmuit care aparțin aceluși spațiu de domiciliu sau de

afaceri sau care, la cererea persoanei autorizate, refuză a le părăsi se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol este săvârșită de o persoană oficială în exercitarea serviciului sau funcției sale oficiale, se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

Art. 142. Violarea secretului corespondenței și a altor colete

(1) Deschiderea fără drept a unui colet poștal, a unei scrisori, telegrame, a unui e-mail sau a altor mijloace de comunicare ale unei alte persoane, violarea în alt mod a secretului acestora ori reținerea, ascunderea, distrugerea fără drept sau predarea către o terță persoană a unui colet închis sau o scrisoare, telegramă, comunicare electronică sau un alt mod de corespondență aparținând altei persoane se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care, cu scopul obținerii pentru sine sau pentru o altă persoană a unui câștig material sau pentru a cauza altei persoane un prejudiciu, comunică unei alte persoane o informație pe care a aflat-o prin încălcarea secretului unui colet, scrisori, telegrame, comunicări electronice sau a oricărui alt mijloc de corespondență care aparține unei persoane străine se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 și 2 al acestui articol este săvârșită de o persoană oficială în exercitarea serviciului sau funcției oficiale se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(4) Infracțiunea de la alineatul 1 și 2 al acestui articol va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

Art. 143. Înregistrarea și interceptarea neautorizată

(1) Persoana care înregistrează audio neautorizat convorbirile nepublice ale altei persoane sau care, prin mijloace neautorizate, interceptează cuvintele altei persoane care nu sunt pronunțate public și nu îi sunt destinate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 al acestui articol persoana care folosește sau face accesibile unei terțe persoane înregistrările audio la care se face referire în alineatul 1 sau persoana care prezintă în public interceptările audio la care se face referire la alineatul 1 ca atare sau în rezumat.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 ale acestui articol este săvârșită de un funcționar în exercitarea serviciului sau a funcției sale publice, se pedepsește cu închisoarea între șase luni și cinci ani.

(4) Nu constituie infracțiune faptele menționate la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol săvârșite în interes public sau vizând un interes de altă natură, mai important decât interesul persoanei înregistrate sau interceptate.

(5) Infracțiunile de la alineatul 1 și 2 ale acestui articol sunt urmărite penal la plângere prealabilă.

(6) Înregistrările și dispozitivele speciale cu care a fost comisă infracțiunea la care se face referire în aceste articole vor fi confiscate.

Art. 144. Fotografierea neautorizată

(1) Persoana care filmează neautorizat o altă persoană care se află în locuința sa sau într-un spațiu neaccesibil publicului sau care folosește sau pune la dispoziția unei terțe persoane o astfel de înregistrare și în acest fel violează viața privată a acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 a acestui articol este săvârșită de un funcționar în exercitarea serviciului sau a funcției sale publice, se pedepsește cu închisoarea până la trei ani.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

(4) Înregistrările și dispozitivele speciale cu care a fost comisă infracțiunea la care se face referire în acest articol vor fi confiscate.

Art. 145. Divulgarea fără drept a secretului profesional

(1) Avocatul, notarul public, un lucrător în domeniul sănătății, psihologul, angajatul unei instituții de asistență socială, reprezentantul unei confesiuni religioase, sau o altă persoană care dezvăluie neautorizat datele personale sau de familie care i-au fost încredințate în exercitarea atribuțiilor sale se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Nu se sancționează faptele menționate la alineatul 1 dacă sunt săvârșite în interes public sau un alt interes, mai important decât interesul păstrării secretului.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol va fi urmărită penal la plângerea prealabilă a părții vătămate.

Art. 146. Utilizarea neautorizată a datelor personale

(1) Persoana care, contrar condițiilor legii, colectează, prelucrează sau utilizează datele personale ale persoanelor fizice se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care, contrar condițiilor stabilite prin lege, scoate date personale din Republica Croația în scopul prelucrării ulterioare sau le publică sau le face accesibile altcuiva într-un alt mod sau persoana care, prin acțiunea la care se face referire în alineatul 1 al acestui articol, obține beneficii materiale substanțiale pentru sine sau pentru altcineva sau provoacă o pagubă însemnată, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Se aplică pedeapsa prevăzută la alineatul 2 al acestui articol celui care comite fapta menționată la alineatul 1 al acestui articol asupra unui copil sau celui care contrar condițiilor stipulate prin lege, colectează, prelucrează

sau utilizează date personale ale persoanelor fizice care se referă la originea etnică sau rasială, orientarea politică, religioasă sau de altă natură, la statutul de membru de sindicat, sănătate sau viața sexuală, precum și datele personale ale persoanelor fizice într-un proces penal sau contravențional.

(4) Dacă infracțiunea de la alineatele 1-3 ale prezentului articol este săvârșită de un funcționar în exercitarea atribuțiilor sale se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

CAPITOLUL XV

Infracțiuni împotriva onoarei și reputației

Art. 147. *Insulta*

(1) Persoana care insultă o altă persoană se va pedepsi cu amendă în valoare de până la nouăzeci de zile amendă.

(2) Acțiunea prevăzută la alineatul 1, săvârșită prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care face ca insulta să devină accesibilă unui număr mare de persoane se pedepsește cu amendă de până la o sută optzeci de zile amendă.

(3) Dacă cel insultat întoarce insulta, instanța poate scuti de pedeapsă ambii făptuitori.

(4) Dacă făptuitorul a fost provocat de comportamentul inadecvat al persoanei vătămate sau dacă persoana vătămată a acceptat în fața instanței scuzele făptuitorului pentru fapta comisă, instanța îl poate scuti de pedeapsă.

(5) Nu se consideră insultă dacă din modul de exprimare și din alte circumstanțe reiese că defăimarea a fost comisă în scopul protejării altor interese justificate.

Art. 148. *Defăimarea*

(1) O persoană care în fața unui terț face sau transmite pentru altcineva o afirmație factuală care poate leza onoarea sau reputația acestuia se va pedepsi cu amendă de până la o sută optzeci de zile.

(2) Oricine comite acțiunea prevăzută la alineatul 1 prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care o face accesibilă unui număr mare de persoane se pedepsește cu amendă de până la trei sute șaiszeci de zile amendă.

(3) Nu se consideră infracțiune, în sensul alineatelor 1 și 2 din acest articol, dacă făptuitorul dovedește veridicitatea afirmațiilor factice pe care le-a prezentat sau le-a transmis sau dacă există un motiv serios datorită căruia, procedând cu bună-credință, a crezut în veridicitatea acestora.

(4) Nu este permisă dovedirea circumstanțelor menționate la alineatul 3 unui făptuitor care nu a afirmat sau nu a difuzat afirmația faptică în interes public sau dintr-un alt motiv justificat, ci a procedat doar cu scopul lezării

onoarei sau reputației celuilalt, mai ales dacă afirmațiile se referă la viața personală sau familială a altei persoane.

(5) Dacă făptuitorul recunoaște că afirmațiile sale nu sunt adevărate și dacă le revocă în instanță, aceasta îl poate scuti de pedeapsă.

Art. 149. Calomnia

(1) Persoana care în fața unui terț susține sau difuzează pentru o altă persoană o afirmație factuală neadeverată despre o altă persoană, de natură să lezeze onoarea sau reputația acesteia, știind că afirmația nu este adevărată, se pedepsește cu amendă de până la trei sute șazeci de zile.

(2) Oricine comite acțiunea prevăzută la alineatul 1 prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care o face accesibilă unui număr mare de persoane se pedepsește cu amendă până la de cinci sute de zile.

Art. 150. Urmărirea infracțiunilor împotriva onoarei și reputației

(1) Infracțiunile împotriva onoarei și reputației sunt urmărite penal în procese private.

(2) În cazul săvârșirii unei infracțiuni împotriva onoarei și reputației unei persoane decedate, urmărirea penală poate fi declanșată printr-un proces privat al soțului, partenerului, părintelui, copilului, părintelui adoptiv, copilului adoptiv, fraților sau surorilor persoanei decedate.

Art. 151. Publicarea sentinței pentru infracțiunile împotriva onoarei și reputației

(1) Sentința prin care este declarat vinovat cel care a comis infracțiunea împotriva onoarei și reputației va fi comunicată, integral sau parțial, la cererea părții vătămate și pe cheltuiala făptuitorului, prin intermediul presei, radioului, televiziunii, sistemului sau rețelei informatice sau prin intermediul altui mijloc de comunicare publică.

(2) În sentință instanța va stabili modul de publicare a acesteia, stabilind, întotdeauna, ori de câte ori acest lucru este posibil, ca anunțarea să fie făcută prin același mijloc de comunicare publică prin care acea faptă a fost comisă.

CAPITOLUL XVI

Infracțiuni împotriva libertății sexuale

Art. 152. Actul sexual fără consimțământ

(1) Persoana care, fără consimțământul victimei, comite un act sexual sau persoana care determină o altă persoană ca, fără consimțământul său, să efectueze un act sexual de orice natură cu o terță persoană sau fără consimțământul său să săvârșească un act sexual sau un act sexual asupra propriei persoane se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul care se afla într-o eroare care putea fi înlăturată, în privința existenței consimțământului la care se face referire în alineatul 1 al acestui articol, se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Consimțământul menționat la alineatul 1 al acestui articol există dacă persoana a decis din proprie voință să participe la actul sexual sau la un act similar actului sexual și dacă a fost capabilă să ia și să exprime o astfel de decizie. Se consideră că un astfel de consimțământ nu există mai ales dacă actul sexual sau un act similar actului sexual a fost efectuat prin constrângere sau amenințare, prin înșelăciune, abuz de poziție față de persoana cu care se află într-un raport de dependență, profitând de starea persoanei care nu a fost capabilă să-și exprime refuzul sau dacă acest act a fost comis împotriva unei persoane care a fost ilegal privată de libertate.

Art. 153. Violul

(1) Persoana care comite fapta de la articolul 152 alineatul 1 al acestei legi prin folosirea forței sau a amenințării că va atenta direct la viața sau corpul persoanei violate sau altei persoane se va pedepsi cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Făptuitorului care se afla într-o eroare care putea fi înlăturată în legătură cu consimțământul de la alineatul 1 i se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 154. Infracțiuni grave împotriva libertății sexuale

(1) Se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani infracțiunea de la articolul 152 alineatul 1 comisă:

1. împotriva unui membru al familiei,
2. împotriva unei victime deosebit de vulnerabile datorită vârstei, bolii, dependenței, sarcinii, invalidității, unui handicap fizic sau mintal grav,
3. într-un mod deosebit de crud sau înjositor,
4. din ură,
5. împreună cu unul sau mai mulți făptași, când aceeași persoană a fost supusă mai multor agresiuni sexuale sau acte similare actelor sexuale,
6. prin folosirea armelor sau a unor instrumente periculoase,
7. dacă persoana violată a fost grav rănită fizic sau a rămas însărcinată.

(2) Persoana care comite fapta de la articolul 153 alineatul 1 în circumstanțele menționate la alineatul 1 al acestui articol se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(3) Dacă fapta de la articolul 152 alineatul 1 sau articolul 153 alineatul 1 al prezentului Cod penal a avut ca urmare moartea persoanei violate, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoare de minimum cinci ani.

Art. 155. Acte indecente

(1) Persoana care, în condițiile articolului 152 al prezentului Cod penal, atunci când nu a existat nici tentativa comiterii acestei infracțiuni, comite un act indecent se va pedepsi cu închisoare de până la un an de zile.

(2) Persoana care, în condițiile articolelor 153 sau 154 ale prezentului Cod penal, atunci când nu a existat nici tentativa comiterii acestor infracțiuni, comite un act indecent se va pedepsi cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 156. Hărțuirea sexuală

(1) Persoana care hărțuiește sexual o altă persoană care îi este subordonată sau care este dependentă de aceasta sau care este deosebit de vulnerabilă din cauza vârstei, bolii, invalidității, dependenței, a sarcinii, a unor grave boli fizice sau mintale se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Hărțuirea sexuală este orice comportament sexual nedorit, verbal, non-verbal sau, fizic, care are drept scop sau care lezează efectiv demnitatea persoanei și care provoacă frică, un mediu ostil, umilitor sau ofensator.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 se pedepsește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 157. Prostituția

(1) Persoana care, pentru a obține un profit material sau alte beneficii, atrage, recrutează sau îndeamnă o altă persoană la oferirea de servicii sexuale sau organizează sau facilitează unei alte persoane oferirea de servicii sexuale va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care, prin constrângere sau amenințare, prin inducere în eroare, înșelăciune, prin abuz de putere sau prin folosirea situației de nevoie sau a raportului de dependență, în scopuri de câștig, constrânge sau determină o altă persoană la oferirea de servicii sexuale sau cine folosește serviciile sexuale ale unei astfel de persoane contra plății, deși știa sau trebuia să cunoască circumstanțele menționate, se pedepsește cu închisoare de la unu la zece ani.

(3) Persoana care prin intermediul mass-media și al altor mijloace asemănătoare publică anunțuri despre prostituție se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(4) Existența infracțiunii de la prezentul articol nu este influențată de împrejurarea că persoana care este atrasă, recrutată, încurajată sau exploatată pentru prostituție a acceptat acest lucru și că deja practica prostituția.

CAPITOLUL XVII

Infracțiunile de abuzare sexuală și exploatare a copilului

Art. 158. Abuzarea sexuală a copilului sub cincisprezece ani

(1) Persoana care comite un act sexual de orice natură asupra unui copil sub vârsta de cincisprezece ani sau îl determină să comită un act sexual orice natură cu o terță persoană sau îl determină să comită asupra sa un act sexual de orice natură se pedepsește cu închisoare de la unu la 10 ani.

(2) Persoana care comite asupra unui copil cu vârsta sub cincisprezece ani un act indecent sau îl determină să comită un act indecent cu o altă persoană sau asupra sa se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

(3) Nu constituie infracțiune în sensul alineatelor 1 și 2 ale acestui articol dacă diferența de vârstă dintre persoanele care au întreținut un act sexual de orice natură nu este mai mare de trei ani.

(4) Făptuitorul care se afla într-o eroare care putea fi evitată că minorul de la alineatul 1 al acestui articol are minimum cincisprezece ani se va pedepsi cu închisoare de la șase luni la cinci ani, iar dacă se afla într-o eroare ce putea fi evitată că minorul de la alineatul 2 al acestui articol are minimum cincisprezece ani se va pedepsi cu închisoare de până la trei ani.

(5) Persoana care întreține un act sexual de orice natură cu un copil de până în cincisprezece ani prin constrângere sau amenințare, inducere în eroare, înșelăciune sau prin abuz de autoritatea sau poziție dificilă sau de relația de dependență a copilului față de această persoană se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) Cel care, în condițiile la care se face referire la alineatul 5 al acestui articol comite un act de natură sexuală asupra unui copil cu vârsta de până în cincisprezece ani se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

Art. 159. Abuzarea sexuală a unui copil cu vârsta de peste cincisprezece ani

(1) Persoana care, cu un copil care a împlinit cincisprezece ani și care i-a fost încredințat spre educare, școlarizare, în grijă, spre grijă spirituală sau îngrijire, întreține un act sexual de orice natură sau îl determină să întrețină cu o altă persoană un act sexual de orice natură sau îl determină să comită asupra sa un act sexual de orice natură se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 al acestui articol ruda de sânge sau prin adopție pe line directă, tatăl sau mama vitregă care întreține cu un copil care a împlinit cincisprezece ani un act sexual de orice natură sau îl determină să întrețină cu o altă persoană un act sexual de orice natură sau îl determină să comită asupra sa însăși un act sexual de orice natură.

Art. 160. Satisfacerea unui act lubric în fața copilului cu vârsta sub cincisprezece ani

(1) Persoana care comite în fața unui copil cu vârsta până în cincisprezece ani acte lubrică cu scopul satisfacerii sexuale proprii sau ale altcuiva se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care comite în fața unui copil cu vârsta sub cincisprezece ani infracțiunea la care se face referire în articolele 152 -155, 158 sau 159 ale prezentului Cod penal se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(3) Tentativa la infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol se pedepsește.

Art. 161. Atragerea copiilor pentru satisfacerea nevoilor sexuale

(1) Un adult care, cu intenția ca el sau o altă persoană să comită asupra unei persoane sub cincisprezece ani infracțiunea de la articolul 158 al prezentului Cod penal, prin tehnologia informației sau într-un alt mod îi propune o întâlnire și întreprinde măsuri de realizare a acestei întâlniri se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care colectează, dă sau transferă date despre o persoană sub cincisprezece ani în scopul comiterii infracțiunii de la alineatul 1 se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(3) Tentativa infracțiunii de la alineatul 1 se pedepsește.

Art. 162. Proxenetismul infantil

(1) Cel care, în scopuri de profit sau alte beneficii atrage, recrutează sau încurajează un copil la prestarea de servicii sexuale, organizează sau facilitează oferirea de servicii sexuale cu minori, deși știa sau ar fi trebuit să știe că este vorba de un copil, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Persoana care folosește serviciile sexuale ale unui copil care a împlinit cincisprezece ani cu plata unor sume de bani sau oferirea de contraservicii, deși știa sau ar fi trebuit să știe că este vorba de un copil, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Persoana care știa sau ar fi trebuit și ar fi putut să știe că o persoană pe care, în scopuri de profit, o constrânge sau o determină, prin violență sau amenințare, prin inducere în eroare, înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de situația de dependență, să ofere servicii sexuale, este un copil, sau cine folosește serviciile sexuale al unui copil contra plată, deși știa sau putea și trebuia să știe sau putea avea cunoștința de circumstanțele menționate se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Persoana care promovează folosirea serviciilor sexuale ale unui copil se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 163. Folosirea copiilor pentru pornografie

(1) Persoana care atrage, recrutează sau încurajează participarea la filmarea pornografiei infantile sau organizează și facilitează înregistrarea pornografiei infantile se pedepsește cu închisoarea de la unu până la opt ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care în mod neautorizat înregistrează, produce, oferă, pune la dispoziție, distribuie, difuzează, importă, exportă, achiziționează pentru sine sau pentru altcineva, vinde, prezintă, expune sau posedă pornografie infantilă sau în cunoștință de cauză o accesează prin tehnologia de comunicare a informațiilor.

(3) Cel care, prin constrângere sau amenințare, prin inducere în eroare, înșelăciune, abuz de putere sau prin profitarea de situația gravă sau de relația de dependență, constrânge sau încurajează înregistrarea de pornografie infantilă se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(4) Echipamentele speciale, mijloacele, programele de calculator sau datele destinate, adaptate sau utilizate pentru săvârșirea sau facilitarea comiterii unei infracțiuni de la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate, iar materialele pornografice care provin din comiterea infracțiunii la care se face referire în alineatele 1, 2 și 3 vor fi distruse.

(5) Un copil nu poate fi pedepsit pentru producerea și deținerea de materiale pornografice care îl prezintă pe el însuși sau pe el și un alt copil, dacă ei înșiși produc și dețin acest material cu consimțământul fiecăruia și exclusiv pentru uz personal.

(6) Pornografia infantilă este un material care prezintă vizual sau în alt mod un copil real sau prezintă în mod real un copil inexistent sau o persoană care arată ca un copil într-un comportament sexual real, explicit sau simulat sau care prezintă organele sexuale ale copiilor în scopuri sexuale. Materialele care au semnificație artistică, medicală, științifică, informativă sau similară nu sunt considerate pornografice în sensul prezentului articol.

Art. 164. Exploatarea copiilor pentru spectacole pornografice

(1) Persoana care atrage, racolează un copil sau îi încurajează participarea la spectacole pornografice se va pedepsi cu închisoarea de la unu la opt ani.

(2) Persoana care obține un câștig din spectacolele pornografice în care participă un copil sau exploatează într-un alt mod copilul pentru spectacole pornografice se va pedepsi cu închisoarea de la unu până la zece ani.

(3) Cel care, prin constrângere sau amenințare, inducere în eroare, înșelăciune, abuz de putere sau de starea de dependență, constrânge sau determină un copil să participe la un spectacol pornografic se pedepsește cu închisoarea de la trei până la doisprezece ani.

(4) Pedeapsa cu închisoarea de alineatul 1 se aplică celui care privește spectacolul pornografic în direct sau prin intermediul mijloacelor de comunicare sau care a știut sau trebuia și putea să știe că în acel spectacol participă un copil.

(5) Dispozitivele speciale, mijloacele, programele de calculator sau datele destinate, adaptate sau utilizate pentru săvârșirea sau facilitarea comiterii infracțiunii prevăzute la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate, iar materialul pornografic rezultat din comiterea infracțiunii de la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol va fi distrus.

Art. 165. Informarea copiilor despre pornografie

(1) Persoana care vinde, face cadou, prezintă sau difuzează, prin intermediul sistemului informatic, al unei rețele sau al mijloacelor de stocare a datelor informatice sau, într-un alt mod, facilitează unui copil sub cincisprezece ani accesul la documente, fotografii, conținuturi audiovizuale sau alte obiecte cu conținut pornografic sau îi prezintă un spectacol pornografic se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Obiectele, dispozitivele speciale, mijloacele, programele de calculator sau datele destinate, adaptate sau utilizate pentru săvârșirea sau facilitarea comiterii infracțiunii prevăzute la alineatul 1 vor fi confiscate, iar materialul pornografic va fi distrus.

(3) Pornografie în sensul acestui articol se consideră materialul care prezintă vizual sau înfățișează în alt mod, într-o manieră realistă, o persoană într-un comportament sexual real, explicit sau simulat sau care prezintă organele sexuale umane în scopuri sexuale. Materialele care au semnificație artistică, medicală, științifică, informativă sau similare nu sunt considerate pornografice în sensul prezentului articol.

Art. 166. Infracțiuni grave de abuz sexual și de exploatare a copilului

(1) Dacă prin infracțiunea prevăzută la articolul 158 alineatul 1, articolul 162 alineatele 1 și 2, articolul 163 alineatele 1 și 2 și articolul 164 alineatul 1 ale prezentului Cod penal, copilul a suferit vătămări corporale grave sau i-a fost perturbată evoluția fizică sau emoțională sau minora a rămas însărcinată, dacă la comiterea infracțiunii au participat mai mulți făptuitori sau infracțiunea a fost comisă asupra unui copil deosebit de vulnerabil sau comisă de un membru al familiei sau de o persoană cu care copilul locuiește într-o gospodărie comună sau infracțiunea a fost comisă într-un mod deosebit de crud sau umilitor, se aplică pedeapsa de la trei până la cincisprezece ani de închisoare.

(2) Dacă prin infracțiunea prevăzută la articolul 158 alineatul 5, articolul 162 alineatul 3, articolul 163 alineatul 3 și articolul 164 alineatul 2 din prezentul Cod penal, copilul a suferit vătămări corporale grave sau i-a fost perturbată evoluția fizică sau emoțională sau minora a rămas însărcinată, dacă la comiterea infracțiunii au participat mai mulți făptuitori, sau infracțiunea a fost comisă asupra unui copil deosebit de vulnerabil sau comisă de un membru al familiei sau de persoana cu care copilul locuiește într-o gospodărie comună, sau infracțiunea a fost comisă într-un mod deosebit de crud sau umilitor, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoare de minimum cinci ani.

(3) Dacă infracțiunea de la articolul 158, articolul 162, articolul 163 sau articolul 164 ale prezentului Cod penal a provocat decesul copilului, făptuitorului i se va aplica pedeapsa cu închisoarea de minimum zece ani sau pe detențiune pe termen lung.

CAPITOLUL XVIII

Infracțiuni împotriva căsătoriei, familiei și copiilor

Art. 167. Bigamia

(1) Persoana care se căsătorește din nou deși este deja căsătorit sau cine se căsătorește cu o persoană despre care știe că este deja căsătorită se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) În cazul în care căsătoria precedentă a încetat între timp, nu se va declanșa urmărirea penală.

Art. 168. Facilitarea încheierii unei căsătorii nepermise

Persoana autorizată în fața căreia se încheie căsătoria, care oficiază căsătoria, deși nu sunt îndeplinite toate prevederile legale pentru existența și validitatea căsătoriei, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 169. Forțarea încheierii căsătoriei

(1) Persoana care forțează o altă persoană să încheie o căsătorie se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care atrage o persoană într-un alt stat decât cel de reședință pentru a o forța să se căsătorească aici se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 170. Facilitarea unei vieți extraconjugale cu un copil

(1) Un adult care trăiește cu un copil cu vârsta de până la șaisprezece ani, iar prin aceasta nu comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai mare se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Se aplică pedeapsa prevăzută la alineatul 1 celui care facilitează unui copil cu vârsta de până la șaisprezece ani o viață extraconjugală cu o altă persoană sau îl determină la acest lucru, iar prin aceasta nu comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai mare.

(3) Persoana care comite fapta prevăzută la alineatul 2 al acestui articol pentru a obține beneficii se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 171. Abandonul de familie în situații de nevoie

Cel care, prin încălcarea obligațiilor familiale legale, părăsește un membru al familiei care nu se poate îngriji singur într-o situație de nevoie se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 172. Încălcarea obligației de întreținere

(1) Persoana care nu întreține o persoană pe care este obligat prin lege să o întrețină, în cuantumul și la termenele prevăzute prin actul de executare se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă obligația prevăzută la alineatul 1 se referă la întreținerea unui copil sau a unei persoane care din cauza vârstei, bolii, handicapului mintal sau

fizic nu este capabilă să muncească, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Nu constituie infracțiune dacă făptuitorul dovedește că din motive justificate nu a avut posibilitatea prestării întreținerii la care se face referire în alineatele 1 sau 2 ale prezentului articol.

Art. 173. Neaplicarea hotărârii de protejare a bunăstării copilului

(1) Persoana care nu aplică, împiedică sau face imposibilă aplicarea hotărârii de protejare a bunăstării copilului, adoptată de instanță, de centrul de asistență socială din județ sau de un organ de stat se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana autorizată angajată într-o instituție sau organ de stat care nu aplică hotărârile instanței sau ale autorităților statului sau nu îndeplinește la timp obligațiile legale privind protecția copilului, iar din acest motiv poate fi pusă în pericol sănătatea sau dezvoltarea copilului, se pedepsește cu închisoarea de până în trei ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 2 a fost comisă din culpă, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea până la un an.

(4) Făptuitorul care facilitează aplicarea hotărârii de la alineatul 1 înainte de începerea procesului poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 174. Răpirea de minori

(1) Persoana care ia un copil de la un părinte, părinte adoptiv, tutore, altă persoană sau instituție căreia i-a fost încredințat, îl reține ilegal sau nu îi permite să trăiască cu o persoană sau în instituția căreia i-a fost încredințat se pedepsește cu închisoare de la șase luni până la cinci ani.

(2) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 este comisă de un părinte sau un părinte adoptiv, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

(3) Persoana care comite infracțiunea prevăzută la alineatul 1 al acestui articol cu scopul de a reține permanent copilul sau dacă din cauza infracțiunii de la alineatul 1 al acestui articol copilul a părăsit teritoriul Republicii Croația sau i-a fost periclitată grav sănătatea, educația, școlarizarea sau într-un alt mod i-a fost pusă în pericol bunăstarea se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(4) Părintele sau părintele adoptiv care comite fapta penală de la alineatul 1 al acestui articol cu scopul de reține permanent copilul sau în sensul de a părăsi teritoriul Republicii Croația, împreună cu copilul, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(5) Dacă infracțiunea de la alineatele 1, 2, 3 și 4 ale prezentului articol a provocat decesul copilului, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) Tentativa la infracțiunea de la alineatul 2 al acestui articol se pedepsește.

(7) Făptuitorul care aduce copilul înapoi înainte de începerea cercetării penale poate fi exonerat de pedeapsă.

Art. 175. Schimbarea statutului familial

(1) Persoana care prin atribuirea, înlocuirea, prezentarea de informații false sau într-un alt mod schimbă statutul familial al copilului, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

(2) Persoana care din culpă sau într-un alt mod schimbă statutul familial al copilului se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(3) Pentru tentativa de comitere a infracțiunii de la alineatul 1 al acestui articol făptuitorul va fi pedepsit.

Art. 176. Părăsirea copilului

Persoana care își părăsește copilul cu scopul de a scăpa de el definitiv se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 177. Neglijarea și abuzarea drepturilor copilului

(1) Părintele, părintele adoptiv, tutorele sau o altă persoană care neglijează grav îndatoririle sale de a crește, educa și școlariza copilul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care constrânge un copil la muncă excesivă sau la o muncă ce nu este potrivită vârstei sale, la cerșetorie sau la orice alt comportament dăunător dezvoltării sale sau persoana care abuzează grav, în alt mod, drepturile copilului se pedepsește cu închisoare de la șase luni până la cinci ani.

(3) Dacă, din cauza infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol, copilul s-a dat la cerșetorie, prostituție sau alte forme de comportament inacceptabil din punct de vedere social sau dacă copilul este rănit grav, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

(4) Dacă infracțiunea de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol a cauzat decesul copilului, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 178. Violarea intimității copilului

(1) Persoana care dezvăluie sau transmite ceva din viața personală sau familială a copilului, contrar reglementărilor, îi publică fotografia sau dezvăluie identitatea copilului, dacă prin aceasta i-a provocat anxietate copilului, l-a expus la batjocură din partea colegilor sau altor persoane sau a periclitat într-un alt mod bunăstarea copilului, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care comite fapta de la alineatul 1 al acestui articol prin intermediul presei, radioului, televiziunii, al sistemului sau al unei rețele computerizate, la o întrunire publică sau într-un alt mod, motiv pentru care au devenit accesibile pentru un număr mai mare de persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(3) Persoana care comite fapta prevăzută la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol în calitate de funcționar public sau în îndeplinirea activității profesionale se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 179. Incestul

(1) Persoana care întreține un act sexual de orice natură cu o rudă de sânge în linie directă, cu fratele, sora, inclusiv cu cei vitregi, rudă de sânge sau prin adopție se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care, în perioada când a comis fapta de la alineatul 1 al acestui articol, a fost copil, nu se va pedepsi.

CAPITOLUL XIX

Infrațiuni împotriva sănătății umane

Art. 180. Răspândirea și transmiterea de boli contagioase

(1) Persoana care nu procedează conform reglementărilor sau ordinelor prin care autoritatea națională competentă a ordonat controlul, dezinfectarea, dezinsecția, deratizarea, izolarea bolnavilor sau alte măsuri pentru prevenirea și combaterea bolilor contagioase în rândul oamenilor, respectiv pentru prevenirea și combaterea bolilor infecțioase la animale de la care se pot îmbolnăvi și oameni, și din această cauză apare riscul bolilor contagioase în rândul oamenilor sau transmiterea bolilor infecțioase de la animale la oameni, va fi pedepsit cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Persoana care nu respectă măsurile de protecție și infectează o altă persoană cu o boală contagioasă gravă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatele 1 și 2 ale acestui articol a fost comisă din culpă, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de până la un an.

(4) Infracțiunea de la alineatul 2 al acestui articol, atunci când este vorba de o boală cu transmitere sexuală, va fi urmărită penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, excepție fiind situația când infracțiunea a fost comisă împotriva unui copil.

Art. 181. Tratamentul medical necorespunzător

(1) Medicul de medicină generală, medicul stomatolog sau alt medic specialist care, în efectuarea unei activități de asistență medicală, aplică un mijloc sau o metodă de tratament necorespunzătoare sau care, într-un alt mod evident, nu acționează în conformitate cu normele profesiei medicale sau în mod evident procedează necorespunzător, provocând astfel înrăutățirea bolii sau perturbarea sănătății unei alte persoane, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 provoacă o vătămare corporală gravă unei alte persoane sau când boala existentă este agravată în

mod semnificativ, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea pe o durată de maximum trei ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 a provocat o vătămare corporală deosebit de gravă unei alte persoane sau a dus la întreruperea sarcinii unei alte persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea între șase luni și cinci ani.

(4) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 provoacă moartea uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea între trei și doisprezece ani.

(5) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

(6) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 2 este săvârșită din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(7) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 3 este săvârșită din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(8) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 4 este săvârșită din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la unu până la opt ani.

Art. 182. Prelevarea și transplantarea neautorizată a unor părți ale corpului uman

(1) Un medic, un medic dentist sau alt angajat din domeniul sănătății care, fără consimțământul prealabil sau nejustificat din punct de vedere medical, prelevă un organ, țesut, celule, embrion sau făt de la un donator viu, sau le implantează beneficiarului sau le folosește pentru procedeul de fertilizare medicală, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Dacă infracțiunea menționată la alineatul 1 al acestui articol a provocat decesul persoanei, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(3) Un medic, un medic dentist sau alt lucrător din domeniul sănătății care, pentru transplant, prelevă o parte din corpul unei persoane decedate, chiar dacă știe că această persoană, reprezentantul său legal sau tutorele a declarat în scris că nu va fi donator, sau cel care, fără consimțământul prevăzut, prelevă în vederea transplantării a parte din corpul unui copil sau al unui adult decedat care nu a avut capacitatea de a raționa, se pedepsește cu închisoare pe un termen de până la un an.

Art. 183. Neacordarea de asistență medicală în situații de urgență

Un medic, dentist sau alt lucrător din domeniul sănătății care nu acordă fără întârziere asistență medicală unei persoane care are nevoie de o astfel de asistență din cauza pericolului de a suferi consecințe dăunătoare permanente asupra sănătății sau vieții sale se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 184. Escrocheriile

(1) Orice persoană care nu are calificarea profesională prevăzută, dar care se ocupă de tratarea, respectiv tratamentul sau furnizarea de alte tipuri de asistență medicală se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Dacă prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă o agravare semnificativă a bolii sau o deteriorare a sănătății unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Dacă prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă grave vătămări corporale sau întreruperea sarcinii la o altă persoană, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Dacă prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) Mijloacele utilizate pentru tratarea, respectiv tratamentul de la alineatele 1 și 2 vor fi confiscate.

Art. 185. Contrafacerea medicamentelor sau a produselor medicale

(1) Orice persoană care produce un medicament contrafăcut, o substanță activă, un excipient, un produs medical, părțile sale componente sau accesoriile sale sau modifică un medicament autentic, o substanță activă, un excipient sau un produs medical, părțile sale componente sau accesoriile sale, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa de la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care achiziționează sau se oferă să achiziționeze, depoziteze, importe sau exporte, să pună în circulație un medicament contrafăcut, o substanță activă, un excipient, un produs medical, părțile sale componente sau accesoriile sale ca fiind unele adevărate.

(3) Oricine fabrică în mod fals sau modifică ambalajul original intern sau extern al unui medicament sau al unui produs medical, rezumatul descrierii proprietăților medicamentului, instrucțiunile privind produsul, instrucțiunile de utilizare a medicamentului, documentația substanței active sau excipienților,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(4) Pedepsa de la alineatul 3 se va aplica și oricărei persoane care utilizează ambalajul original intern sau extern al unui medicament sau al unui produs medical, rezumatul descrierii proprietăților medicamentului, instrucțiunile privind produsul, instrucțiunile de utilizare a medicamentului, documentația substanței active sau a excipienților în afara ariei pentru care au fost destinate în lanțul legal de aprovizionare cu medicamente și produse medicale.

(5) Oricine săvârșește fapta de la alineatele 1, 2, 3 și 4 abuzând de încrederea de care se bucură în calitate de expert, producător sau furnizor sau o săvârșește prin intermediul mijloacelor de informare în masă, cum ar fi

sistemele informatice, incluzând internetul, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(6) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 3 și 4.

(7) Produsele și mijloacele de producție vor fi confiscate.

Art. 186. Producerea și comercializarea produselor dăunătoare de tratare, respectiv tratament

(1) Oricine prepară ori produce spre vânzare sau în scopul oricărei alte modalități de introducere pe piață, ca medicament, produs homeopat sau medical, preparate sau produse care dăunează sănătății umane, prezentând astfel un pericol pentru sănătatea unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care achiziționează, prelucrează, distribuie sau introduce pe piață sânge infectat sau alt țesut sau produce din acestea mijloace terapeutice.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(4) Produsele și mijloacele de producție vor fi confiscate.

Art. 187. Conduita neglijentă în prepararea și eliberarea medicamentelor

(1) Un farmacist sau o altă persoană autorizată să prepare sau să elibereze medicamente pentru utilizarea în medicină care prepară un medicament în contradicție cu regulile profesiei sale sau care eliberează un medicament incorect, provocând astfel un pericol pentru sănătatea altei persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 188. Producerea și comercializarea de produse dăunătoare sănătății umane

(1) Oricine produce, vinde sau comercializează în alt mod alimente necorespunzătoare din punct de vedere medical sau alte produse dăunătoare sănătății umane, punând astfel în pericol sănătatea unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 189. Controlul neglijent al cărnii de consum

(1) Un inspector veterinar sau o altă persoană autorizată să examineze animalele destinate sacrificării, carnea sau produsele de origine animală destinate consumului uman, care examinează animalele destinate sacrificării, carnea sau produsele de origine animală destinate consumului uman contrar

normelor sau reglementărilor profesiei sau pur și simplu nu efectuează niciun control pe care are obligația să-l efectueze, permițând astfel introducerea pe piață a animalelor destinate sacrificării, a cărnii sau a produselor de origine animală destinate consumului uman care dăunează sănătății umane, punând astfel în pericol sănătatea unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 190. Posesia neautorizată, producția neautorizată și traficul de droguri și substanțe interzise în sport

(1) Oricine posedă în mod neautorizat substanțe care sunt reglementate prin lege a fi droguri sau substanțe interzise în sport se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

(2) Oricine produce, prelucrează, importă sau exportă în mod neautorizat substanțele menționate la alineatul 1 se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Oricine produce, prelucrează, transportă, exportă sau importă, achiziționează sau posedă substanțele menționate la alineatul 1 și care sunt destinate vânzării neautorizate sau introducerii într-un alt mod pe piață sau le oferă spre vânzare în mod neautorizat, le vinde, transferă sau posedă în vederea vânzării sau cumpărării sau le pune în alt mod în circulație se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Oricine oferă în vederea vânzării, vinde sau intermediază vânzarea substanțelor menționate la alineatul 1 al acestui articol unui copil sau face acest lucru într-o școală sau într-un alt loc destinat activităților educaționale, de formare, sportive sau sociale desfășurate de copii sau în imediata lor vecinătate sau într-o instituție penală sau oricine folosește un copil pentru săvârșirea infracțiunii menționate la alineatul 3 al acestui articol sau dacă acest lucru este făcut de un funcționar în legătură cu locul său de muncă sau cu autoritatea sa publică se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) Oricine organizează o rețea de vânzători sau intermediari se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei ani.

(6) Oricine, prin infracțiunea prevăzută la alineatele 3, 4 și 5, cauzează decesul persoanei căreia i-a vândut substanța menționată la alineatul 1 sau care a intermediat vânzarea acesteia, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(7) Oricine face, achiziționează, posedă sau dă spre utilizare echipamente, materiale sau substanțe care pot fi utilizate pentru fabricarea substanțelor menționate la alineatul 1, despre care știe că sunt destinate producției lor neautorizate, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(8) Prin producție de droguri se înțelege și cultivarea de plante sau ciuperci din care se pot obține droguri.

(9) Substanțele menționate la alineatul 1, substanțele care pot fi utilizate pentru fabricarea acestora, plantele, ciupercile sau părțile din plante sau ciuperci din care se pot obține substanțele menționate la alineatul 1, mijloacele pentru producția sau prelucrarea acestora, mijloacele de transport adaptate pentru ascunderea acestor substanțe și mijloacele de consum vor fi confiscate.

(10) Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul infracțiunii de la alineatele 1, 2, 3, 4, 5 și 7 care a contribuit în mod voluntar și esențial la descoperirea faptei din acest articol.

Art. 191. Permiteea consumului de droguri și substanțe interzise în sport

(1) Oricine instigă pe altcineva să consume substanțele de la articolul 190 alineatul 1 din prezenta lege sau i le dă să le consume el sau o altă persoană sau pune altcuiva la dispoziție spațiu pentru consumul acestora sau permite în alt fel consumul acestora se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este săvârșită asupra unui copil sau unei persoane cu grave dizabilități mintale sau într-o școală sau într-un alt loc destinat activităților educaționale, de formare, sportive sau sociale desfășurate de copii sau în imediata lor vecinătate sau într-o instituție penală, asupra mai multe persoane sau dacă fapta de la alineatul 1 din acest articol a fost săvârșită de un funcționar, lucrător medical, asistent social, profesor, educator sau instructor, folosindu-se de poziția sa, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Persoana care, prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2, cauzează decesul persoanei căreia i-a dat substanța menționată la alineatul 1 se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Substanțele de la alineatul 1 și mijloacele pentru pregătirea și consumul acestora vor fi confiscate.

(5) Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul infracțiunii de la alineatele 1 și 2 care a contribuit în mod voluntar și esențial la descoperirea infracțiunii de la art. 190 și art. 191 din prezenta lege.

Art. 192. Infracțiuni grave împotriva sănătății umane

(1) Dacă prin infracțiunile prevăzute la art. 180 alineatele 1 și 2, art. 183, art. 185 alineatele 1 și 2, art. 186 alineatul 1, art. 187 alineatul 1, art. 188 alineatul 1, art. 189 alineatul 1 din prezenta lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau boala existentă este agravată în mod semnificativ, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-au provocat vătămări corporale deosebit de grave unei alte persoane sau o altă persoană a suferit o întrerupere de sarcină, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 180 alineatul 3, art. 186 alineatul 3, art. 187 alineatul 2, art. 188 alineatul 2 și art. 189 alineatul 2 din prezenta lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau boala existentă este agravată în mod semnificativ, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 4 s-au provocat vătămări corporale deosebit de grave unei alte persoane sau o altă persoană a suferit o întrerupere de sarcină, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 4 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XX

Infracțiuni împotriva mediului

Art. 193. Poluarea mediului

(1) Oricine lasă, aduce sau varsă, contrar reglementărilor, o cantitate de substanțe sau de radiații ionizante în aer, sol, subteran, apă sau mare, care pot afecta în mod îndelungat sau în mod semnificativ calitatea acestora sau pot pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, sau pot pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine lasă, aduce sau varsă substanțe sau radiații ionizante în aer, sol, subteran, apă sau mare, punând astfel în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Oricine comite din culpă infracțiunea de la alineatul 1 se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, iar infracțiunea de la alineatul 2 se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 194. Vărsarea de substanțe poluante de pe ambarcațiuni

(1) Oricine varsă, contrar reglementărilor, substanțe poluante de pe o ambarcațiune maritimă în mare sau de pe o ambarcațiune în apele terestre și, prin urmare, le deteriorează calitatea, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se va pedepsi oricine varsă, contrar reglementărilor, cantități mici de substanțe poluante de pe o ambarcațiune de pe mare în mare sau de pe o ambarcațiune în apele terestre, fapt care, în ansamblul său, are ca rezultat deteriorarea calității acestora.

(3) Oricine comite fapta de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 195. Punerea în pericol a stratului de ozon

(1) Oricine produce, importă, exportă, comercializează sau folosește, contrar reglementărilor, substanțe care dăunează stratului de ozon, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 196. Punerea în pericol a mediului prin deșeuri

(1) Oricine efectuează, contrar reglementărilor, transport ilegal de deșeuri într-o cantitate semnificativă în unul sau mai multe transporturi aparent legate, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine aruncă, dispune, adună, depozitează, prelucrează, importă, exportă sau transportă, contrar reglementărilor, deșeuri sau intermediază aceste activități sau se ocupă cu acestea în general sau acționează în așa fel încât poate afecta în mod îndelung sau în mod semnificativ calitatea aerului, solului, subsolului, apei sau mării sau poate pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, sau poate pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 197. Punerea în pericol a mediului prin fabrici sau uzine

(1) Oricine manipulează, contrar reglementărilor, o instalație în care se desfășoară proceduri periculoase sau în care sunt depozitate sau se utilizează substanțe sau preparate periculoase care pot, în afara instalației, afecta în mod îndelungat sau în mod semnificativ calitatea aerului, solului, subsolului, apei sau mării sau pot pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, sau pot pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 198. Punerea în pericol a mediului cu substanțe radioactive

(1) Oricine produce, prelucrează, manipulează, utilizează, deține, depozitează, transporta, importă, exportă sau elimină, contrar reglementărilor, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive periculoase în așa fel încât poate afecta în mod îndelung sau în mod semnificativ calitatea aerului, solului, subsolului, apei sau mării sau poate pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, comunități de animale, plante sau ciuperci, poate pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 199. Punerea în pericol prin zgomot, vibrații sau radiații neionizante

Oricine produce zgomot, vibrații sau radiații neionizante, contrar reglementărilor, și astfel pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 200. Distrugerea valorilor naturale protejate

(1) Oricine ucide, distruge, deține, capturează sau ia o entitate dintr-o specie protejată de animale, plante sau ciuperci sau alte valori naturale protejate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 față de o specie sălbatică de animale, plante sau ciuperci care este strict protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(4) Nu se constituie infracțiune fapta menționată la alineatul 1 dacă aceasta este comisă față de un număr nesemnificativ de membri ai speciei sau ai altei valori naturale protejate și are un impact nesemnificativ asupra conservării speciei respective sau a altei valori naturale protejate.

Art. 201. Distrugerea habitatelor

(1) Oricine distruge sau provoacă, contrar reglementărilor, o degradare semnificativă a habitatului unei specii protejate de animale, plante sau ciuperci sau distruge sau provoacă o degradare semnificativă a tipului de habitat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 față de un habitat, respectiv zonă de reproducere, creștere a puilor, migrație și hibernare a unei specii sălbatice de animale, plante sau ciuperci care este strict protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Pedepsa prevăzută la alineatul 2 se aplică și oricui distruge sau provoacă o degradare semnificativă a habitatelor într-o zonă protejată din natură sau într-o zonă importantă din punct de vedere ecologic.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1, 2 și 3 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 202. Traficul cu valorile naturale protejate

(1) Oricine comercializează, importă, exportă sau transportă, contrar reglementărilor, un exemplar viu sau mort dintr-o specie protejată de animale, plante sau ciuperci sau al unei alte valori naturale protejate, părți ale acestuia sau părți derivate din acesta sau scoate fără permisiune din Republica Croația o valoare naturală protejată sau nu o returnează în Republica Croația în

termenul stabilit în permisul acordat pentru acest lucru, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 față de o specie sălbatică de animale, plante sau ciuperci care este strict protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(4) Nu reprezintă infracțiune fapta menționată la alineatul 1 dacă aceasta este comisă față de un număr nesemnificativ de membri ai speciei sau ai altei valori naturale protejate și are un impact nesemnificativ asupra conservării speciei respective sau a altei valori naturale protejate.

Art. 203. Introducerea neautorizată a speciilor sălbatice sau a OMG-urilor în mediu

Oricine transportă, contrar reglementărilor, peste frontiera de stat un organism modificat genetic viu sau introduce un organism modificat genetic viu sau o parte dintr-o specie sălbatică de microorganisme, ciuperci, plante sau animale într-un mediu în care nu trăiesc în mod natural, și provoacă astfel daune semnificative sau permanente asupra naturii, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 204. Vânătoarea și pescuitul ilegal

(1) Oricine vânează un animal sălbatic în timpul sezonului închis sau într-o zonă în care nu este permisă vânătoarea sau vânează fără a absolvi examenul de vânătoare se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine vânează un animal sălbatic, pește sau alte organisme de apă dulce sau marine în modalități sau prin mijloace prin care acestea sunt distruse în masă sau prin utilizarea de mijloace ajutoare neautorizate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricui scoate din țară în străinătate în mod permanent trofeul suprem al animalelor sălbatice.

(4) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracțiunii și captura vor fi confiscate.

Art. 205. Uciderea sau torturarea animalelor

(1) Oricine ucide un animal fără motiv justificat sau îl abuzează grav, îi provoacă dureri inutile sau îl expune unor suferințe inutile, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din lăcomie se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(3) Oricine privează, din culpă, de hrană sau apă sau expune în alt mod un animal la condiții dificile pe o perioadă mai lungă de timp, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

(4) Animalele menționate în acest articol se vor confisca.

Art. 206. Transmiterea de boli infecțioase la animale și organisme dăunătoare plantelor

(1) Oricine nu respectă reglementările sau deciziile prin care autoritatea națională competentă stabilește măsurile de combatere sau prevenire a răspândirii bolilor infecțioase la animale sau organisme dăunătoare pentru plante și care duc astfel la pericolul răspândirii bolii respective sau cauzelor acesteia, respectiv apariției sau răspândirii organismelor dăunătoare plantelor, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

Art. 207. Producerea și comercializarea de mijloace dăunătoare pentru tratarea animalelor

(1) Oricine produce în scopuri de vânzare sau comercializează mijloace de tratare sau prevenire a infecțiilor la animale care sunt periculoase pentru viața sau sănătatea lor și care duc astfel la răspândirea bolii infecțioase sau survine decesul unui număr mai mare de animale, se va pedepsi cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

Art. 208. Furnizarea incorectă de asistență veterinară

Medicul veterinar sau lucrătorul veterinar care, în acordarea ajutorului, în efectuarea controlului, vaccinării sau tratării unui animal nu respectă regulile profesiei de medic veterinar, și survine astfel îmbolnăvirea, agravarea semnificativă a bolii sau decesul animalului, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 209. Distrugerea pădurilor

(1) Oricine taie, contrar reglementărilor, sau defrișează pădurea sau o distruge în alt mod și prin acest lucru nu săvârșește o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 într-o pădure care face parte integrantă dintr-o zonă declarată prin regulament sau prin decizia autorității competente ca fiind valoare naturală protejată, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracțiunii sau apărute ca urmare a infracțiunii săvârșite vor fi confiscate.

Art. 210. Modificarea regimului de apă

(1) Oricine modifică, contrar reglementărilor, sau perturbă regimul de apă și prin acest lucru nu săvârșește o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 într-o zonă care este declarată prin regulament sau prin decizia autorității competente ca fiind valoare naturală protejată, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracțiunii sau apărute ca urmare a infracțiunii săvârșite vor fi confiscate.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1 și 2.

Art. 211. Exploatarea ilegală a resurselor minerale

(1) Oricine realizează, contrar reglementărilor, exploatarea resurselor minerale și provoacă astfel daune considerabile, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine realizează, contrar reglementărilor, exploatarea resurselor minerale într-o zonă care este declarată prin regulament sau prin decizia autorității competente ca fiind valoare naturală protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracțiunii sau apărute ca urmare a infracțiunii săvârșite vor fi confiscate.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 212. Construcțiile ilegale

Oricine construiește o clădire, contrar reglementărilor, într-o zonă care este declarată prin regulament sau prin decizia autorității competente ca fiind valoare naturală protejată, patrimoniu cultural sau ca aparținând altui domeniu de interes special pentru stat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 213. Cazuri de nepedepsire

Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul infracțiunii de la art. 193, art. 194, art. 196, art. 197 și art. 198 din prezenta lege, care înainte de producerea consecințelor grave îndepărtează în mod voluntar pericolul sau starea pe care a provocat-o.

Art. 214. Infracțiuni grave împotriva mediului

(1) Dacă prin infracțiunile prevăzute la art. 193 alineatele 1 și 2, art. 194 alineatele 1 și 2, art. 196 alineatele 1 și 2, art. 197 alineatul 1, art. 198 alineatul 1 și art. 199 alineatul 1 din prezenta Lege se provoacă grave vătămări corporale uneia sau mai multor persoane sau modificările cauzate prin poluare nu pot fi îndepărtate o lungă perioadă de timp sau are loc un accident major, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 193 alineatul 3, art. 194 alineatul 3, art. 196 alineatul 3, art. 197 alineatul 2 și art. 198 alineatul 2 din prezenta lege se provoacă grave vătămări corporale mai multor persoane sau modificările cauzate prin poluare nu pot fi îndepărtate o lungă perioadă de timp sau are loc un accident major, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 200 alineatele 1 și 2, art. 201 alineatele 1, 2 și 3 și art. 202 alineatele 1 și 2 din prezenta Lege sunt provocate daune considerabile, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 206 alineatul 1, art. 207 alineatul 1 și art. 208 din prezenta Lege sunt provocate daune considerabile, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(7) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 200 alineatul 3, art. 201 alineatul 4, art. 202 alineatul 3, art. 206 alineatul 2 și art. 207 alineatul 2 din prezenta Lege sunt provocate daune considerabile, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

CAPITOLUL XXI

Infracțiuni împotriva siguranței generale

Art. 215. Punerea în pericol a vieții și bunurilor prin acte sau mijloace generale periculoase

(1) Oricine cauzează un pericol asupra vieții și integrității corporale a persoanelor sau asupra proprietății de o valoare însemnată prin incendii, inundații, explozibili, otravă sau gaze otrăvitoare, radiații ionizante, forță mecanică, energie electrică sau de alte tipuri sau prin orice activitate sau mijloace general periculoase, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa de la alineatul 1 din acest articol se va aplica oricărei persoane care nu instalează dispozitivele prevăzute de protecție împotriva incendiilor, exploziilor, inundațiilor, otrăvirilor, gazelor otrăvitoare, energiei nucleare, radiațiilor ionizante sau de protecție la locul de muncă sau nu va păstra dispozitivele respective în stare corectă sau nu le pune în funcțiune în caz de necesitate sau în general nu acționează în conformitate cu reglementările sau prevederile tehnice cu privire la măsurile de protecție și, prin urmare, cauzează un pericol pentru viața integritatea corporală a persoanelor sau pentru o proprietate de o valoare însemnată.

(3) Oricine comite infracțiunile de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 216. Distrugerea sau deteriorarea rețelelor publice

(1) Oricine distruge, deteriorează, modifică, face inoperabil, îndepărtează, exclude sau interferează cu activitatea rețelei de utilizare publică pentru apă, căldură, gaze, energie electrică sau de alt tip sau echipament de comunicații electronice, provocând astfel întreruperi în viața obișnuită a populației,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care distruge, deteriorează, întrerupe, inversează sau dezactivează în alt mod funcționarea unui cablu sau a unei conducte subacvatice care facilitează de sub suprafața de apă un serviciu de comunicații electronice sau un flux de apă, gaze, petrol sau energie electrică între două sau mai multe stări sau între o anumită țară și Arctic sau Antarctica.

(3) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care distruge, deteriorează sau dezactivează în alt mod funcționarea obiectelor însoțitoare, navelor, dispozitivelor sau echipamentelor utilizate pentru instalarea, repararea sau întreținerea cablurilor sau conductelor submarine.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1, 2 și 3 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 217. Distrugerea sau deteriorarea dispozitivelor de protecție la locul de muncă

(1) Oricine, în locul în care se desfășoară anumite lucrări, distruge, dăunează, îndepărtează, deconectează sau acționează în alt mod și face astfel dispozitivele de protecție de la lucrările respective inutilizabile sau ineficiente și provoacă astfel un pericol pentru viața sau integritatea corporală a persoanelor sau pentru proprietăți de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 218. Distrugerea, deteriorarea sau folosirea abuzivă a indicatoarelor de pericol

(1) Oricine distruge, deteriorează, îndepărtează sau face într-un alt mod inutilizabile sau ineficiente indicatoarele prin care se avertizează asupra unui pericol,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care trimite, fără a fi necesar, un semnal convenit la nivel internațional pentru cerere de ajutor sau un semnal de amenințare cu un pericol sau oricărei persoane care trimite un semnal convenit la nivel internațional de existență a siguranței, atunci când nu este justificat sau oricărei persoane care folosește în mod abuziv un semnal de comunicație convenit la nivel internațional.

Art. 219. Utilizarea abuzivă a substanțelor radioactive

(1) Oricine, cu scopul de a provoca decesul unei alte persoane sau de a-i provoca grave vătămări corporale sau de a provoca pagube considerabile asupra unei proprietăți străine sau mediului, utilizează substanțe radioactive sau un dispozitiv de activare, dispersare sau emisie de substanțe radioactive, produce în mod neautorizat, prelucrează, obține, deține, depozitează, transportă, importă, exportă, dă cuiva sau permite cuiva să ajungă la acestea, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa de la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, cu scopul de a provoca decesul unei alte persoane sau de a-i provoca grave vătămări corporale sau de a provoca pagube considerabile asupra unei proprietăți străine sau mediului, utilizează substanțe radioactive sau un dispozitiv de activare, dispersare sau emisie de substanțe radioactive sau utilizează sau deteriorează un obiectiv nuclear, provocând astfel pericolul eliberării de substanțe radioactive.

(3) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, prin forță sau amenințarea cu forța, solicită în mod neautorizat predarea unui obiectiv nuclear sau a unor substanțe radioactive sau unui dispozitiv de activare, dispersare sau emisie de substanțe radioactive.

Art. 220. Manipularea substanțelor periculoase generale

(1) Oricine produce în mod neautorizat, colectează, ascunde, dispersează, utilizează, modifică, redistribuie sau transferă în mod ilegal substanțe ionizante sau alte tipuri de substanțe care pot provoca un pericol general pentru viața oamenilor sau pentru proprietățile de o valoare însemnată, sau permite unei alte persoane să ajungă la acestea în mod neautorizat sau împiedică alte persoane să ajungă la acestea în mod autorizat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, contrar reglementărilor privind circulația explozivilor sau a materialelor ușor inflamabile, predă explozibili sau materiale ușor inflamabile în vederea transportului în mijloacele de transport public sau preia un astfel de material folosindu-se de mijloacele de transport public.

(3) Substanțele ionizante sau alte tipuri de substanțe de la alineatul 1 și explozibilul, precum și materialele ușor inflamabile de la alineatul 2 vor fi confiscate.

Art. 221. Execuția periculoasă a lucrărilor de construcție

(1) Oricine, în cursul proiectării, desfășurării activității de supraveghere specializată a unei construcții, construcției sau executării anumitor lucrări sau demolării unei clădiri, acționând contrar reglementărilor sau normelor profesionale recunoscute în mod general, cauzează o stare de un pericol pentru viața oamenilor sau pentru proprietățile de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 222. Infracțiuni grave împotriva siguranței generale

(1) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 215 alineatele 1 și 2, art. 216 alineatele 1, 2 și 3, art. 217 alineatul 1, art. 219 și art. 221 alineatul 1 din prezenta Lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau pagube materiale de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 215 alineatul 3, art. 216 alineatul 4, art. 217 alineatul 2 și art. 221 alineatul 2 din prezenta Lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau pagube materiale de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XXII

Infracțiuni împotriva siguranței traficului

Art. 223. Atacul asupra unei aeronave, nave sau platforme fixe

(1) Persoana care folosește forța sau o amenințare gravă cu scopul de a prelua controlul aeronavelor civile în zbor, navelor civile aflate în navigația sau platformelor fixe, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Oricine folosește forța sau o amenințare gravă într-o aeronavă civilă în zbor, pe o navă civilă aflată în navigație sau pe o platformă fixă sau instalează într-un avion civil, navă sau platformă fixă un dispozitiv sau substanțe prin care acestea pot fi distruse sau să se provoace daune, dacă un astfel de act, respectiv faptă poate periclita siguranța zborului sau navigării, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Oricine, cu scopul de a distruge sau a deteriora o aeronavă civilă în zbor, o navă civilă aflată în navigație sau încărcătura acesteia sau o platformă fixă, utilizează o armă de foc sau provoacă o explozie sau un incendiu, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Oricine, cu scopul de a întrerupe activitatea din aeroport sau de a pune în pericol siguranța traficului aerian, comite violențe față de o persoană angajată într-un aeroport internațional sau dacă deteriorează sau distruge

echipamentele aeroportului sau deteriorează un avion care nu se află în trafic, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1, 2, 3 și 4 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane sau o aeronavă sau o navă a fost distrusă sau au fost provocate alte daune asupra proprietății de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(6) În cazul în care făptuitorul, la săvârșirea infracțiunii de la alineatele 1, 2, 3 și 4, provoacă în mod intenționat decesul uneia sau a mai multor persoane, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(7) Se consideră că avionul este în zbor din momentul în care, după finalizarea îmbarcării, toate ușile externe sunt închise, și până la momentul când una dintre uși se deschide în vederea debarcării. În cazul unei aterizări forțate, se consideră că zborul durează atâta timp până când autoritatea competentă reușește să se ocupe de aeronavă, de persoanele și de bunurile din aceasta.

Art. 224. Punerea în pericol a traficului prin acte sau mijloace periculoase

(1) Oricine distruge, deteriorează, îndeapărtează sau face într-un alt mod inutilizabile sau ineficiente indicatoarele sau echipamentele care servesc la siguranța traficului feroviar, maritim, fluvial sau aerian, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine distruge, deteriorează, îndeapărtează sau face într-un alt mod inutilizabile sau ineficiente indicatoarele, echipamentele sau dispozitivele rutiere care servesc la siguranța oricărui tip de transport sau pune piedici, emite informații, semne sau semnale mincinoase, sau amenință în alt mod transportul, provocând astfel un pericol pentru viața sau integritatea corporală a persoanelor sau pentru proprietățile de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat rănirea unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(7) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 225. Punerea în pericol a unor tipuri speciale de transport

(1) Participantul la traficul aerian, naval sau feroviar sau cu telecabina care, prin încălcarea reglementărilor privind siguranța transportului, amenință astfel transportul și provoacă un pericol pentru viața oamenilor sau pentru proprietăți de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 226. Deplasarea furioasă în traficul rutier

Participantul la traficul rutier care, din furie, încalcă grav reglementările privind siguranța traficului, prin conducerea într-o stare de incapacitate de a conduce, provocată de consumul de alcool cu o concentrație de cel puțin 1,50 g/kg de alcool în sânge sau de droguri sau medicamente psihoactive, fie prin conducerea în direcția interzisă, fie prin depășirea unei coloane de vehicule printr-un loc fără vizibilitate sau prin conducerea cu o viteză care depășește cincizeci de km/oră peste cea permisă într-o localitate sau zonă cu limitare de viteză și provoacă un pericol pentru viața sau corpul oamenilor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 227. Provocarea unui accident rutier în traficul rutier

(1) Participantul la traficul rutier care, prin încălcarea reglementărilor privind siguranța transportului, pune în pericol viața și corpul oamenilor sau o proprietate de o valoare însemnată, provocând astfel grave vătămări corporale unei alte persoane sau pagube asupra unui bun de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 5 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XXIII

Infracțiuni împotriva proprietăților

Art. 228. Furtul

(1) Persoana care ia de la o altă persoană un bun mobil cu scopul de a și-l însuși în mod ilegal, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care valoarea bunurilor furate este mică, iar făptuitorul a acționat cu scopul de a-și însuși bunurile de o astfel de valoare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(3) Dacă făptuitorul returnează bunul furat persoanei vătămate înainte de a afla că a fost descoperit, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 229. Furtul calificat

(1) Se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani oricine săvârșește furtul menționat la art. 228 alineatul 1 din prezenta lege:

1. prin spargerea, intrarea sau depășirea obstacolelor mari pentru a ajunge la bunuri din clădiri închise, încăperi, seifuri, dulapuri sau alte spații sau locuri închise,

2. într-o manieră deosebit de periculoasă sau sfidătoare,

3. prin exploatarea unei situații cauzate de incendii, inundații, cutremure sau alte accidente,

4. prin exploatarea stării de neajutorare sau a unei alte stări deosebit de grave a unei alte persoane,

5. în cazul în care bunul furat este de mare valoare,

6. în cazul în care sunt furate arme, muniții, rachete, mijloace explozive precum mine, mijloace de luptă sau părți din mijloace de luptă care servesc nevoilor de apărare,

7. în cazul în care bunul furat servește la scopuri religioase sau este furat din biserică sau din altă clădire sau spațiu care servește pentru ceremonii religioase,

8. în cazul în care este furat un bun cultural sau un bun de importanță științifică, artistică, istorică sau tehnică sau este într-o colecție publică, colecție privată protejată sau expus publicului,

9. în cazul în care făptuitorul avea la el o armă sau un instrument periculos pentru atac sau apărare,

10. ca funcționar în executarea serviciului sau autorității publice.

(2) În cazul în care sunt întrunite caracteristicile unui furt calificat de la alineatul 1 punctele 1-4, 6 și 7 dar valoarea bunului furat este mică, iar făptuitorul a acționat cu scopul de a-și însuși bunurile de o astfel de valoare, se va pedepsi pentru furt, așa cum este prevăzut la art. 228, alineatul 1 din prezenta lege.

Art. 230. Tâlhăria

(1) Oricine, prin folosirea violenței împotriva unei alte persoane sau prin amenințarea că îi va ataca în mod direct viața sau integritatea corporală, ia de la aceasta un bun mobil cu scopul de a și-l însuși în mod ilegal, se va pedepsi cu închisoarea de la unul la zece ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau este folosită o armă sau un instrument periculos, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 231. Furtul prin jaf

(1) Oricine este prins la săvârșirea unui furt și, cu scopul de a păstra bunul furat, utilizează violența împotriva unei alte persoane sau amenințarea asupra vieții sau integrității corporale, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatul 1 se utilizează o armă sau un instrument periculos, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 232. Evaziunea

(1) Oricine își însușește în mod ilegal un bun mobil sau un drept de proprietate care îi este încredințat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine își însușește în mod ilegal un bun mobil sau un drept de proprietate pe care l-a găsit sau a ajuns întâmplător la el, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la doi ani.

(3) În cazul în care valoarea bunului însușit sau al dreptului de proprietate este mare, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care valoarea bunului însușit sau al dreptului de proprietate este mică, iar făptuitorul a acționat cu scopul de a-și însuși bunurile de o astfel de valoare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 233. Delapidarea

(1) Oricine își însușește în mod ilegal un bun mobil sau un drept de proprietate care îi este încredințat la serviciu, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care valoarea bunului însușit sau al dreptului de proprietate este mare, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care valoarea bunului însușit sau al dreptului de proprietate este mică, iar făptuitorul a acționat cu scopul de a-și însuși bunurile de o astfel de valoare, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 234. Utilizarea neautorizată a bunurilor mobile străine

(1) Oricine ia în mod ilegal un bun mobil străin de la o altă persoană cu scopul de a-l utiliza temporar, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine ia în mod neautorizat un vehicul cu motor cu scopul de a-l utiliza temporar, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 2.

Art. 235. Deteriorarea unui bun străin

(1) Oricine deteriorează, distruge, deformează sau face un bun străin inutilizabil, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care prin desene și inscripții modifică în mod neautorizat aspectul unui perete, respectiv zid, al vehiculelor cu motor sau altor suprafețe.

(3) În cazul în care făptuitorul a comis infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din motive josnice sau a provocat pagube semnificative, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 236. Înșelăciunea

(1) Oricine, cu intenția de a dobândi pentru el însuși sau pentru o altă persoană un câștig material ilegal, induce în eroare pe cineva, prin prezentări false sau prin ascunderea de fapte, sau o menține în eroare și astfel o provoacă să facă sau să nu facă ceva în dauna patrimoniului propriu sau al unui patrimoniu străin, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale mici, iar făptuitorul a obținut astfel de foloase, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 237. Jocul în lanț

Oricine organizează sau promovează un joc sau un sistem în care un participant care a investit mijloace poate aștepta un câștig doar dacă sunt implicați alți participanți în continuare, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 238. Frauda prin asigurare

(1) Oricine, cu scopul de a obține pentru sine sau pentru o altă persoană o primă de asigurare, distruge, deteriorează sau ascunde un bun care este asigurat împotriva distrugerii, deteriorării, pierderii sau furtului, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care, cu scopul de a obține pentru sine sau pentru o altă persoană un drept ce decurge din asigurare, asigurare socială sau ajutor social, pretinde a fi bolnav, se rănește pe sine sau o altă persoană sau își distruge propria sănătate sau a unei alte persoane.

Art. 239. Utilizarea abuzivă de cecuri și carduri de plată

Oricine, prin utilizarea abuzivă de cecuri sau carduri de plată, la a căror utilizare este îndreptățit, îl obligă pe emitentul acestora la plată, provocându-i acestuia daune materiale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 240. Abuzul de încredere

(1) Oricine, prin reprezentarea intereselor de proprietate ale unei alte persoane, abuzează de competențele atribuite prin lege sau prin contract, provocând astfel prejudicii materiale persoanei ale cărei interese le reprezintă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este săvârșită de un părinte, tutore sau avocat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă daune semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 241. Încălcarea unor drepturi străine

(1) Oricine, cu scopul de a împiedica exercitarea dreptului asupra unor bunuri, înstrăinează, distruge, deteriorează sau ia bunul propriu asupra căruia o altă persoană are instituită o garanție reală, drept de retenție sau dreptul de uzufruct, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, cu scopul de a împiedica rambursarea creditorului, înainte sau în timpul

procedurii de executare, înstrăinează, distruge, deteriorează sau ascunde părți din patrimoniul său.

Art. 242. Acordurile cămătărești

(1) Oricine, folosindu-se de necesitatea, lipsa de experiență, confuzia, capacitatea scăzută de rațiune sau slăbiciunea considerabilă a voinței altei persoane, primește de la aceasta sau contractează cu aceasta pentru sine sau pentru o altă persoană un folos material care este în mod evident disproporționat cu cel pe care l-a dat, l-a făcut sau s-a angajat să-l dea sau să-l facă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care făptuitorul se ocupă cu activitatea de la alineatul 1, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 243. Extorcarea

(1) Oricine, cu scopul de a dobândi pentru el însuși sau pentru o altă persoană un folos material ilegal, prin forță sau prin amenințarea gravă, forțează, respectiv silește o altă persoană să facă ceva, să nu facă ceva sau să sufere ceva în detrimentul său al bunurilor altei persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatul 1, făptuitorul a folosit forța împotriva persoanei sau a amenințat-o cu privire la viața sau integritatea corporală, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 3 s-a folosit o armă sau un instrument periculos, s-a obținut un folos material considerabil sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(5) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatele 1 și 3, făptuitorul a amenințat că va ataca viața sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane sau că va deteriora grav obiective de mare importanță socială, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 3 se provoacă decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 244. Tăinuirea

(1) Oricine cumpără, primește în gaj sau obține într-un alt mod, revinde sau ascunde sau ajută la revânzare sau la ascundere un bun despre care știe sau trebuia să știe că o altă persoană l-a obținut printr-o infracțiune împotriva proprietății,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine se ocupă cu tănuirea bunului de la alineatul 1, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Autorul infracțiunii prevăzute la alineatul 1 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai strictă decât cea care este prevăzută pentru infracțiunea prin care este obținut bunul tănuit.

Art. 245. Urmărirea penală pentru infracțiunile împotriva proprietății

(1) Infracțiunile prevăzute la art. 228 alineatul 2, art. 232 alineatele 2 și 4, art. 233 alineatul 3, art. 236 alineatul 3 și art. 240 alineatele 1 și 2 din prezenta lege se urmăresc penal la plângere prealabilă, cu excepția cazului în care sunt comise în dauna proprietății statului.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 233 alineatul 1, art. 234 alineatul 1, art. 235 alineatul 1 și art. 238 alineatul 1 din prezenta Lege sunt urmărire penal la plângere prealabilă.

(3) Infracțiunile prevăzute la art. 228 alineatul 1, art. 229, art. 230 alineatul 1, art. 234 și art. 236 alineatele 1 și 2 din prezenta Lege, săvârșite în dauna unui soț sau concubin, partener de același sex, rude de sânge, frate sau soră sau în dauna unei persoane cu care făptuitorul locuiește în gospodărie comună, se urmăresc penal în urma acuzațiilor private.

CAPITOLUL XXIV

Infracțiuni economice

Art. 246. Abuzul de încredere în derularea relațiilor comerciale

(1) Oricine încalcă în derularea relațiilor comerciale obligația de a proteja interesele străine izvorâte din lege, din decizia autorității administrative sau judiciare, din afacerile legale sau dintr-o relație de încredere, obținând astfel pentru sine sau pentru o altă persoană un câștig material ilegal, provocând daune astfel sau într-un alt mod, celui căruia are datoria să-i apere interesele, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 247. Înșelăciunea în derularea relațiilor comerciale

(1) Persoana care, cu scopul de a obține în derularea relațiilor comerciale, pentru o persoană juridică pe care o reprezintă sau pentru o altă persoană juridică, un folos material ilegal induce în eroare o persoană, prin prezentări false sau prin ascunderea de fapte, sau o menține în eroare și astfel o determină să facă sau să nu facă ceva în dauna patrimoniului propriu sau al unui patrimoniu străin, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 se provoacă daune semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 248. Încălcarea obligației de a gestiona registre comerciale și de afaceri

(1) Oricine nu gestionează registre comerciale sau registre de afaceri pe care are obligația să le gestioneze prin lege, sau le gestionează în așa fel încât este îngreunată transparența afacerii sau stării patrimoniale, sau distruge, ascunde, deteriorează în mare măsură sau face în alt mod inutilizabile registrele comerciale și de afaceri sau documentele comerciale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 249. Încălcarea drepturilor creditorilor în afaceri economice

(1) Persoana care, prin următoarele activități în activitatea economică, cauzează supraîndatorarea sau incapacitatea de plată, sau, în caz de supraîndatorare sau incapacitate de plată:

1. transferă o proprietate fictiv sau gratuit către o societate comercială pe care a înființat-o el însuși sau cu alte persoane, sau vinde fictiv, grevează fără măsuri corespunzătoare, cedează în mod gratuit, deteriorează, distruge sau face inutilizabilă toată sau o parte din proprietatea care ar constitui masa credală,

2. încheie un contract fictiv sau recunoaște o revendicare inexistentă,

3. nu gestionează registre comerciale sau de afaceri pe care are obligația să le gestioneze, sau le ascunde, distruge, deteriorează, modifică sau le gestionează sau execută bilanțul anual în așa fel încât nu se poate stabili sau este împiedicată în mod considerabil determinarea situației financiare,

4. în contradicție cu administrarea afacerilor, ordonată și conștiincioasă, diminuează patrimoniul care ar reprezenta masa credală sau ascunde starea patrimonială, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă daune semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) În cazul în care consecința prevăzută la alineatul 3 este cauzată prin fapta menționată la alineatul 2, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(5) În cazul în care prejudiciul creditorilor este recuperat înainte de adoptarea sentinței, făptuitorul poate fi scutit de pedeapsă.

(6) Infracțiunea prevăzută în acest articol va exista numai dacă făptuitorul și-a suspendat plățile sau este împotriva sa sau a persoanei pe care a reprezentat-o s-a deschis procedura de faliment.

Art. 250. Tratatamentul preferențial al creditorilor

(1) Oricine, știind că el sau persoana pe care o reprezintă a ajuns în incapacitate de plată, îndeplinește sau garantează creanța unui creditor care nu are dreptul la îndeplinire sau la asigurare într-o asemenea manieră sau în acel moment, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prejudiciul celorlalți creditori este recuperat înainte de adoptarea sentinței, făptuitorul poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 251. Primirea și darea de mită în procedura insolvenței

(1) Un creditor sau un membru al consiliului creditorilor care solicită sau primește mită sau care acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru el însuși sau pentru o altă persoană pentru a vota într-un anumit mod sau pentru a nu vota, sau a acționat în alt mod pentru a dăuna intereselor cel puțin unui creditor în procedurile de faliment, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârșită de administratorul judiciar, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Oricine oferă, promite sau dă mită unui creditor, unui membru al comitetului creditorilor sau administratorului de faliment în vederea săvârșirii infracțiunii menționate la alineatul 1 sau 2, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 252. Primirea de mită în derularea relațiilor comerciale

(1) Oricine solicită în derularea relațiilor comerciale sau primește mită sau acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru alte persoane, atunci când încheie sau execută o lucrare sau furnizează un serviciu să favorizeze o persoană astfel încât să provoace daune unei alte persoane pe care o reprezintă sau pentru care lucrează, precum și cel care intermediază o astfel de mituire, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine solicită în derularea relațiilor comerciale sau primește mită sau acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru alte persoane, ca un contraserviciu pentru încheierea sau executarea unei lucrări sau furnizarea unui serviciu precum și cel care intermediază o astfel de mituire, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 253. Darea de mită în derularea relațiilor comerciale

(1) Oricine oferă, promite sau dă mită unei alte persoane pentru ca aceasta sau o altă persoană să fie favorizată pentru de a încheia sau executa o lucrare sau a furniza un serviciu, provocând astfel daune unei alte persoane pe care o reprezintă sau pentru care lucrează, precum și persoana care intermediază o astfel de mituire, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care, cu ocazia derulării relațiilor comerciale oferă unei alte persoane, promite sau dă mită ca un contraserviciu pentru încheierea sau

executarea unei lucrări sau furnizarea unui serviciu sau cine intermediază o astfel de mituire, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2, care a dat mită la cererea persoanei responsabile și a raportat fapta înainte de descoperirea sa sau înainte de a ști că fapta a fost descoperită, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 254. Abuzul în procedura de achiziții publice

(1) Oricine, în cadrul procedurii de achiziție publică, face o ofertă bazată pe un acord interzis între entități economice care are ca scop ca autoritatea contractantă să accepte o anumită ofertă, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Făptuitorul care împiedică în mod voluntar ca respectivul client să accepte oferta menționată la alineatul 1 poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 255. Publicitatea înșelătoare

Oricine, în oferta de bunuri sau servicii adresată unui cerc mai larg de persoane, menționează informații inexacte sau incomplete care sunt esențiale pentru încheierea unui contract și-l pot induce în eroare pe consumatorul rezonabil, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 256. Evaziunea fiscală sau vamală

(1) Persoana care, cu scopul ca el sau o altă persoană să evite în totalitate sau parțial plata impozitelor sau taxelor vamale, oferă informații inexacte sau incomplete cu privire la venituri, bunuri sau alți factori care influențează stabilirea valorii obligației fiscale sau vamale sau persoana care, cu același scop, în cazul în care este obligat să raporteze, nu raportează venitul, obiectul sau alte fapte care au un impact asupra stabilirii impozitului sau taxelor vamale și, în consecință, se reduc sau nu se pot stabili obligațiile fiscale sau vamale în valoarea care depășește douăzeci de mii de kune, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care folosește scutirile fiscale sau vamale de peste douăzeci de mii de kune contrar condițiilor în care a primit scutirile respective.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 s-au redus sau nu s-au putut constata obligațiile fiscale într-un quantum semnificativ, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Prevederile alineatelor 1-3 se aplică și făptuitorului care în acțiunile descrise diminuează fondurile europene.

Art. 257. Eludarea controlului vamal

(1) Oricine care eludează măsurile de control vamal transportă peste graniță mărfuri a căror producție sau transport este restricționat sau interzis, dacă astfel nu se comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Mărfurile de la alineatul 1 vor fi confiscate.

Art. 258. Frauda privind subvențiile

(1) Persoana care, cu scopul de a beneficia pentru sine sau pentru alte persoane de ajutor de stat, furnizează furnizorului ajutorului de stat informații inexacte sau incomplete cu privire la faptele de care depinde luarea de decizie cu privire la ajutorul de stat sau omite să informeze furnizorul ajutorului de stat cu privire la modificările importante pentru adoptarea deciziei privind ajutorul de stat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care utilizează mijloacele din ajutorul de stat aprobat contrar scopului acestora.

(3) Dacă în cazul menționat la alineatul 1, făptuitorul a acționat cu scopul de a obține un ajutor de stat de o valoare însemnată sau, în cazul menționat la alineatul 2 din acest articol, a utilizat ajutoare de stat de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Oricine, în cazurile menționate la alineatul 1, împiedică în mod voluntar luarea de decizie cu privire la ajutorul de stat poate fi scutit de pedeapsă.

(5) Prin ajutor de stat, în sensul prezentului articol se înțeleg subvențiile și ajutoarele aprobate din fondurile Uniunii Europene.

Art. 259. Utilizarea abuzivă a informațiilor preferențiale

(1) Oricine, având acces la informații preferențiale:

1. pentru sine sau în beneficiul unei alte persoane, dobândește sau înstrăinează, în mod direct sau indirect, un instrument financiar la care se referă informația respectivă,

2. dezvăluie în mod neautorizat, comunică, predă sau facilitează în alt mod accesul la informații preferențiale unei alte persoane,

3. recomandă unei alte persoane sau îi indică să dobândească sau să înstrăineze un instrument financiar la care se referă informația respectivă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 a fost săvârșită de o persoană care a dispus de informații preferențiale pe baza apartenenței la organele de conducere sau de supraveghere ale emitentului, a cotei sale din capitalul emitentului, accesului la informații prin îndeplinirea sarcinilor sale sau obligațiilor sau infracțiunii săvârșite, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative

unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 2 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 260. Utilizarea abuzivă a piețelor de capital

(1) Oricine, contrar reglementărilor privind piața de capital:

1. efectuează tranzacții sau dă ordinul de tranzacționare care oferă sau ar putea să ofere mesaje false sau înșelătoare despre ofertă, cererea sau prețul instrumentelor financiare sau care acționând în cooperare cu una sau mai multe persoane păstrează prețul unuia sau mai multor instrumente financiare la un nivel anormal sau artificial,

2. la încheierea unei tranzacții sau a emiterii unui ordin de tranzacționare folosește proceduri fictive sau alte forme de fraudă sau înșelăciune,

3. diseminează informații prin intermediul mass-media, internet sau orice altă modalitate sau mijloc care furnizează sau ar putea furniza mesaje false sau înșelătoare în ceea ce privește instrumentele financiare, inclusiv difuzarea de zvonuri și știri false și înșelătoare, caz în care persoana care a răspândit informația știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile sunt false sau înșelătoare, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin comportamentul menționat la alineatul 1 făptuitorul a obținut foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 261. Utilizarea neautorizată a unei companii străine

(1) Oricine utilizează în mod neautorizat o companie străină sau introduce în aceasta caracteristici care creează confuzii în ceea ce privește obiectul de activitate al societății comerciale, identitatea sau asocierea cu o altă societate și obține astfel câștiguri materiale sau provoacă daune se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 262. Dezvăluirea și obținerea neautorizată a unui secret de afaceri

(1) Oricine comunică în mod neautorizat unei alte persoane, transmite sau dezvăluie în alt mod informații care sunt secret de afaceri, precum și oricine obține astfel de informații cu scopul de a le preda unei persoane neautorizate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru o altă persoană foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Nu există infracțiune dacă fapta menționată la alineatul 1 este comisă în interes predominant public.

(4) Infracțiunea de la alineatul 1 se urmărește penal la plângere prealabilă.

Art. 263. Producția neautorizată

(1) Oricine produce sau prelucrează bunuri sau mărfuri a căror producție este interzisă, dacă astfel nu se comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Bunurile și mărfurile produse în mod neautorizat vor fi confiscate.

Art. 264. Comercializarea neautorizată

(1) Oricine cumpără în mod neautorizat, vinde sau face schimb de bunuri sau mărfuri al căror transport este interzis sau restricționat, dacă astfel nu se comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Bunurile și mărfurile comercializate în mod neautorizat vor fi confiscate.

Art. 265. Spălarea de bani

(1) Oricine investește, preia, transformă, transferă sau înlocuiește foloase patrimoniale obținute prin infracțiune, cu scopul tănuirii originii ilegale a acestora, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care tănuiește adevărata natură, originea, locul, dispunerea, transferul și existența dreptului, respectiv dreptului de proprietate asupra foloaselor patrimoniale pe care o altă persoană le-a obținut prin infracțiune.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care obține, deține sau utilizează foloase patrimoniale realizate de o altă persoană prin infracțiune.

(4) Persoana care comite infracțiunea menționată la alineatele 1 sau 2 în activități financiare sau de altă natură sau dacă făptuitorul este implicat în spălarea banilor sau foloasele patrimoniale de la alineatele 1, 2 sau 3 sunt de valoare mare, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(5) Oricine efectuează acțiunea menționată la alineatele 1, 2 sau 4 acționând din culpă în ceea ce privește aspectul că foloasele patrimoniale sunt produsul unei infracțiuni, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(6) În cazul în care foloasele patrimoniale de la alineatele 1-5 sunt realizate printr-o infracțiune comisă într-o țară străină, făptuitorul se pedepsește dacă este vorba despre o infracțiune și în conformitate cu legea statului în care a fost comisă.

(7) Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul de la alineatele 1-5, care contribuie în mod voluntar la descoperirea infracțiunii prin care sunt realizate foloasele patrimoniale.

CAPITOLUL XXV

Infracțiuni împotriva sistemelor, programelor și datelor informatice

Art. 266. Accesul neautorizat

(1) Oricine accesează în mod neautorizat un sistem informatic sau date informatice, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine comite infracțiunea prevăzută la alineatul 1 în legătură cu sistemul informatic sau cu datele informatice ale unei autorități de stat, ale unui organ de administrație locală sau regională, instituțiilor publice sau societăților comerciale de interes public special, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1 și 2.

(4) Infracțiunea de la alineatul 1 se urmărește penal la plângere prealabilă.

Art. 267. Perturbarea activității unui sistem informatic

(1) Oricine previne sau împiedică activitățile sau utilizarea unui sistem informatic, a datelor informatice sau programelor informatice sau comunicației informatice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 268. Deteriorarea datelor informatice

(1) Orice persoană care deteriorează, în mod neautorizat, în totalitate sau parțial, modifică, șterge, distruge, face inutilizabile sau inaccesibile sau afișează ca fiind neaccesibile date sau programe informatice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 269. Interceptarea neautorizată a datelor informatice

(1) Oricine interceptează în mod neautorizat sau înregistrează transmisia nepublică de date informatice, inclusiv emisia electromagnetică a unui sistem informatic sau facilitează unei alte persoane accesul la date obținute astfel, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

(3) Datele care au apărut ca urmare a săvârșirii infracțiunii menționate la alineatul 1 vor fi distruse.

Art. 270. Falsificarea informatică

(1) Oricine produce în mod neautorizat, introduce, modifică, șterge sau face inutilizabile sau inaccesibile datele informatice care sunt de valoare pentru

raporturile juridice, cu scopul ca acestea să fie folosite ca autentice, sau oricine folosește astfel de date sau le procură în vederea utilizării, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

(3) Datele care au apărut ca urmare a săvârșirii infracțiunii menționate la alineatul 1 vor fi distruse.

Art. 271. Înșelăciunea informatică

(1) Oricine, cu scopul de a obține pentru sine sau pentru o altă persoană, foloase patrimoniale ilegale, introduce, modifică, șterge, deteriorează sau face inutilizabile sau inaccesibile date informatice sau interferează activitatea unui sistem informatic, provocând astfel pagube unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Datele care au apărut ca urmare a săvârșirii infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2 vor fi distruse.

Art. 272. Utilizarea abuzivă de echipamente

(1) Oricine produce, achiziționează, vinde, deține sau facilitează accesul altei persoane la echipamente sau programe informatice sau date informatice create sau adaptate pentru săvârșirea infracțiunilor menționate la art. 266, art. 267, art. 268, art. 269, art. 270 și art. 271 din prezenta lege, cu scopul de a fi utilizate pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine produce, achiziționează, vinde, deține sau facilitează accesul altei persoane la parole informatice, coduri de acces sau date prin care se pot accesa sisteme informatice cu scopul de a se folosi pentru săvârșirea infracțiunilor menționate la art. 266, art. 267, art. 268, art. 269, art. 270 și art. 271 din prezenta Lege, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(3) Făptuitorul infracțiunii prevăzute la alineatul 1 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai grea decât cea care este prevăzută pentru infracțiunea pe care făptuitorul a avut-o ca scop.

(4) Echipamentele speciale, programele menționate la alineatul 1 vor fi confiscate, iar datele menționate la alineatele 1 și 2 vor fi distruse.

Art. 273. Infracțiuni grave împotriva sistemelor, programelor și datelor informatice

(1) Oricine comite infracțiunea prevăzută la art. 267 până la art. 270 din prezenta Lege în legătură cu sistemul informatic sau cu datele informatice ale unei autorități de stat, ale unui organ de administrație locală sau regională,

instituțiilor publice sau societăților comerciale de interes public special, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care săvârșește infracțiunea prevăzută la art. 266-269 din prezenta Lege, ascunzând identitatea reală și provocând confuzie cu privire la titularul autorizat al identității.

(3) Oricare săvârșește infracțiunea prevăzută la art. 267-269 din prezenta Lege cu mijloacele destinate executării unui atac asupra unui număr mai mare de sisteme informatice sau prin care a cauzat daune semnificative, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XXVI

Infracțiuni de contrafacere

Art. 274. Contrafacerea monedei

(1) Oricine falsifică monedă, modifică moneda originală sau obține astfel de monedă cu scopul de a o pune în circulație ca fiind autentică sau o pune efectiv în circulație ca fiind autentică, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine primește monedă falsă pe care o acceptă crezând că este autentică, însă aflând că este falsă, o pune în circulație, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Moneda falsă se va confisca.

Art. 275. Contrafacerea titlurilor de valoare

(1) Oricine produce titluri de valoare false care se emit pe baza reglementărilor, modifică titluri de valoare autentice sau obține astfel de titluri de valoare false sau le pune în circulație ca fiind autentice, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine primește titluri de valoare false pe care le-a primit cu credința că sunt adevărate, aflând că sunt false, îi pune în circulație, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Titlurile de valoare false se vor confisca.

Art. 276. Contrafacerea timbrelor de valoare

(1) Oricine produce timbre fiscale false, timbre poștale sau alte timbre de valoare emise în conformitate cu reglementările sau le modifică, obține sau dă unei alte persoane în vederea utilizării sau le utilizează ca fiind autentice, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine, elimină ștampilei de pe un timbru de valoare sau acționează în alt mod asupra unui timbru de valoare deja folosit pentru a-i da aspectul unui timbru neutilizat sau oricine utilizează din nou un timbru deja utilizat sau îl

vinde ca și cum nu ar fi fost folosit, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

(3) Timbrele de valoare false vor fi confiscate.

Art. 277. Contrafacerea etichetelor de marcarea a mărfurilor, măsurilor și greutateților

(1) Oricine, cu scopul de a le folosi ca adevărate, face etichete false pentru marcarea mărfurilor, precum sigilii, ștampile sau timbre prin care se ștanțează aurul, argintul, bovinele, lemnul sau orice alte mărfuri sau modifică alte asemenea etichete sau oricine utilizează etichete false ca fiind adevărate, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine contraface măsuri sau greutateți se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Etichetele, măsurile și greutatețile false, precum și mijloacele de realizare a acestora vor fi confiscate.

Art. 278. Contrafacerea de înscrisuri

(1) Oricine fabrică un document fals sau modifică un document adevărat cu scopul ca un astfel de document să fie utilizat drept unul adevărat sau oricine obține un astfel de document cu scopul de a-l utiliza sau îl utilizează ca fiind adevărat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care înșeală o altă persoană cu privire la conținutul oricărui document și acesta își pune semnătura pe documentul respectiv, insistând să se semneze pe un oricare alt document sau pe un oricare alt conținut.

(3) Oricine comite infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 cu privire la documente publice, testamente, titluri de schimb, cecuri, carduri de plată sau registre publice sau oficiale care se gestionează în conformitate cu reglementările legale, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1 și 2.

Art. 279. Contrafacerea unui înscris oficial sau privind derularea de relații comerciale

(1) O persoană oficială sau responsabilă care introduce date incorecte într-un document oficial sau de afaceri sau nu introduce o anumită dată importată sau certifică prin semnătura sau, respectiv prin ștampila oficială un astfel de document, registru sau dosar cu conținut greșit sau care permite prin semnătura sa, respectiv prin ștampila oficială, producerea de înscrisuri, registre sau dosare cu conținut neadevărat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care utilizează la serviciu sau cu ocazia derulării relațiilor comerciale un document oficial sau de afaceri neadevărat, ca fiind unul adevărat.

Art. 280. Utilizarea abuzivă a documentelor personale

Oricine utilizează în mod fraudulos un document personal, emis pe numele unei alte persoane, în circuitul legal sau cu scopul de a înșela da unei alte persoane în circuitul legal un document personal care nu a fost emis pe numele persoanei respective, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 281. Atestarea unui conținut neadevărat

(1) Persoana care, prin inducerea în eroare a autorității competente, face ca aceasta să ateste într-un document public, proces-verbal sau registru elemente neadevărate pentru a servi drept dovadă în circuitul legal, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane utilizează un astfel de document, proces-verbal sau registru, deși știe că nu sunt adevărate.

Art. 282. Emiterea și utilizarea certificatelor medicale sau veterinare false

Oricine introduce într-un certificat medical sau veterinar date neadevărate sau oricine utilizează un astfel de certificat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 283. Fabricarea, procurarea, posesia, vânzarea sau darea în folosință a mijloacelor de contrafacere

(1) Oricine produce, procură, deține, vinde sau dă în folosință mijloace pentru fabricarea de bani falși, titluri de valoare false, timbre de valoare false, eliberate pe baza reglementărilor, etichete false pentru marcarea mărfurilor, măsuri și greutateți false și greutateți și documente false, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Mijloacele de la alineatul 1 vor fi confiscate.

CAPITOLUL XXVII

Infracțiuni împotriva proprietății intelectuale

Art. 284. Încălcarea drepturilor personale de autor sau de artist

(1) Oricine, contrar normelor care reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, marchează sub un nume greșit, sub propriul nume sau sub numele unei alte persoane o lucrare străină de autor sau, contrar interdicției autorului, marchează lucrarea cu numele autorului și o publică sau se folosește de aceasta sau permite ca acest lucru să se facă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, contrar normelor care reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, marchează sub un nume greșit, sub propriul nume sau sub numele unei alte persoane o creație a unui artist sau, contrar interdicției artistului, marchează

lucrarea cu numele artistului și o publică sau se folosește de aceasta sau permite ca acest lucru să se facă.

(3) Pedepșa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, introduce părți dintr-un text străin de autor sau lucrări străine ale unui artist în lucrarea sa de autor sau în lucrarea sa cu scopul de a obține foloase sau de a provoca pagube.

(4) Infracțiunea de la alineatele 1-3 se urmărește penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate sau a unei alte persoane interesate.

Art. 285. Utilizarea neautorizată a unei lucrări de autor sau producției unui artist

(1) Oricine, contrar prevederilor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, reproduce, prelucrează, distribuie, depozitează sau demarează alte activități cu scopul de a distribui sau comunica publicului, în orice fel, o lucrare străină de autor sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepșa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar prevederilor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, fixează o reprezentație străină care nu este fixă, reproduce, prelucrează, distribuie, depozitează sau demarează alte activități cu scopul de a distribui reprezentația străină care nu este fixă, a unui artist, sau comunica publicului, în orice fel, o reprezentație străină fixă sau care nu este fixă, sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(3) Pedepșa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar reglementărilor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, obstrucționează măsurile tehnice de protejare a drepturilor de autor și artist sau înlătură sau modifică datele privind gestionarea acestor drepturi, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1, 2 și 3.

(5) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatele 1, 2, 3 și 4 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea acestor infracțiuni vor fi distruse, cu excepția cazului în care persoana al cărei drept a fost încălcat solicită predarea acestora în schimbul unei compensații care nu poate fi mai mare decât costul producției acestora. Compensația reprezintă venit la bugetul de stat și va fi utilizată pentru a combate infracțiunile împotriva proprietății intelectuale.

Art. 286. Încălcarea altor drepturi legate de drepturile de autor

(1) Oricine, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, reproduce, distribuie, depozitează sau demarează alte

activități cu scopul de a distribui sau pune la dispoziția publicului fonograme străine sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, reproduce, distribuie, depozitează sau demarează alte activități cu scopul de a distribui sau arată public sau pune la dispoziția publicului videograme străine sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(3) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar reglementărilor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, retransmite difuzări străine sau comunică public difuzări străine, prin plata de bilete sau pune la dispoziția publicului difuzări străine sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(4) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, obstrucționează măsurile tehnice de protejare a drepturilor conexe ale producătorilor de fonograme, videograme sau organizații de radiodifuziune sau îndepărtează sau modifică datele privind gestionarea acestor drepturi, sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(5) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1-4.

(6) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatele 1, 2, 3 și 4 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea acestor infracțiuni vor fi distruse, cu excepția cazului în care persoana al cărei drept a fost încălcat solicită predarea acestora în schimbul unei compensații care nu poate fi mai mare decât costul producției acestora. Compensația reprezintă venit la bugetul de stat și va fi utilizată pentru a combate infracțiunile împotriva proprietății intelectuale.

Art. 287. Încălcarea dreptului asupra unei invenții

(1) Oricine care depune în mod neautorizat o cerere de înregistrare a unui brevet sau nu menționează în cerere, contrar reglementărilor cu privire la protecția brevetelor, ori menționează în mod mincinos inventatorul sau face invenția respectivă accesibilă publicului în mod neautorizat înainte ca aceasta să fie dezvăluită în mod legal publicului, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine, contrar reglementărilor cu privire la protecția brevetelor, face, oferă spre vânzare, vinde, utilizează, exportă, importă sau depozitează în acest scop un produs făcut după o invenție care este protejată prin brevet sau certificat de protecție suplimentară sau aplică sau oferă aplicarea unei

proceduri care face obiectul unei invenții protejate sau oferă spre vânzare, vinde, utilizează, folosește, exportă, importă sau depozitează în acest scop un produs obținut direct prin procedeul care face obiectul invenției și obține astfel foloase materiale substanțiale sau provoacă daune substanțiale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 2.

(4) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatele 2, și 3 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea infracțiunii de la alineatele 1 și 2 vor fi confiscate și distruse.

(5) Infracțiunea de la alineatul 1 se urmărește penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate sau a unei alte persoane interesate.

Art. 288. Folosirea frauduloasă a însemnelor unei ștampile

(1) Oricine, contrar reglementărilor cu privire la protecția ștampilei în circuitul legal, folosește un semn care este identic cu o ștampilă protejată, în ceea ce privește produsele sau serviciile care sunt identice cu cele pentru care este înregistrată ștampilă sau un semn care este identic sau similar cu o ștampilă protejată în legătură cu produse sau servicii care sunt identice sau similare cu cele pentru care este înregistrată ștampilă, prin evidențierea semnului pe produse sau pe ambalajele acestora, prin oferirea sau introducerea pe piață sau depozitarea în acest scop a unui produs sub semnul respectiv sau prin oferirea sau furnizarea de servicii sub semnul respectiv sau prin importul sau exportul de produse marcate cu acel semn sau prin utilizarea semnului pe produse de afaceri și în publicitate, care pot induce publicul în eroare cu privire la originea produselor și a serviciilor, obținând astfel foloase financiare substanțiale sau provocând daune semnificative, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

(3) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatul 1 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea infracțiunii de la alineatul 1 vor fi confiscate și distruse, cu excepția cazului în care instanța decide că semnul folosit se va face de nerecunoscut, iar obiectele rezultate prin săvârșirea faptei se vor folosi în scopuri umanitare.

Art. 289. Încălcarea mărcii înregistrate a unei companii

(1) Persoana care, contrar reglementărilor, utilizează marca de origine, marca de origine geografică a produselor și serviciilor sau marca imaginii tradiționale a produselor agricole și alimentare, obținând astfel câștiguri financiare semnificative sau provocând daune semnificative, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatul 1 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea infracțiunii

de la alineatul 1 vor fi confiscate și distruse, cu excepția cazului în care instanța decide că marca folosită se va face de nerecunoscut, iar obiectele rezultate prin săvârșirea faptei se vor folosi în scopuri umanitare.

Art. 290. Publicarea sentinței

La cererea persoanei vătămate, în cazul în care aceasta are un interes legitim, sentința pentru infracțiunile din acest capitol se va anunța public pe cheltuiuala făptuitorului. Modalitatea de publicare va fi stabilită de către instanță.

CAPITOLUL XXVIII

Infrațiuni împotriva datorilor oficiale de serviciu

Art. 291. Abuzul de poziție și de autoritate

(1) O persoană oficială sau responsabilă care își folosește poziția sau autoritatea, depășește limitele de autoritate sau nu își îndeplinește îndatoririle, obținând astfel beneficii pentru sine sau pentru o altă persoană sau provoacă daune unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 292. Favorizări ilegale

(1) O persoană oficială sau responsabilă care, în baza unui acord, favorizează unul dintre operatorii economici prin adaptarea condițiilor de achiziție publică sau prin încheierea unui contract cu ofertantul a cărui ofertă este în contradicție cu condițiile din dosarul de licitație, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane oficiale sau responsabile care își folosește poziția sau autoritatea prin favorizarea acordării, preluării sau contractării de activități pentru activități proprii sau pentru activități ale unor persoane de care este legată din interes.

Art. 293. Luarea de mită

(1) O persoană oficială sau responsabilă care solicită sau primește mită sau care acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru o altă persoană ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care nu ar trebui să se facă sau să nu efectueze o acțiune oficială sau o altă acțiune care ar trebui să se facă, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) O persoană oficială sau responsabilă care solicită sau primește mită sau care acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru o altă persoană ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care ar trebui să se facă sau să nu

efectueze o acțiune oficială sau o altă acțiune care ar trebui să se facă, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) O persoană oficială sau responsabilă care, în urma îndeplinirii sau neîndeplinirii activităților oficiale sau a altor activități menționate la alineatele 1 și 2, și în legătură cu acestea, solicită sau primește mită, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 294. Darea de mită

(1) O persoană oficială sau responsabilă oferă, dă sau promite mită ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care nu ar trebui să se facă sau să nu efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care ar trebui să se facă, precum și cel care intermediază o astfel de mituire a unei persoane oficiale sau responsabile, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine oferă unei persoane oficiale sau responsabile, îi dă acesteia sau îi promite mită, ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care ar trebui să se facă sau să nu efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care nu ar trebui să se facă, sau cine intermediază o astfel de mituire a unei persoane oficiale sau responsabile, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2, care a dat mită la cererea unei persoane oficiale sau responsabile și a denunțat fapta înainte de descoperirea acesteia sau înainte de a afla că fapta a fost descoperită, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 295. Traficul de influență

(1) Oricine, prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței, intermediază să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se facă sau nu efectuează activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine solicită sau primește mită sau acceptă o ofertă sau promisiunea de mită pentru sine sau pentru o altă persoană, prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței, intermediază să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se facă sau să nu se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Oricine solicită sau primește mită sau oricine acceptă o ofertă sau promisiunea de mită pentru sine sau pentru o altă persoană, ca prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței să intermedieze să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se facă sau să nu se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 296. Darea de mită pentru traficul de influență

(1) Oricine oferă unei alte persoane, îi promite acesteia sau îi dă mită, destinată acelei persoane sau unei alte persoane, ca prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței să intermedieze să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se facă sau nu efectuează activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine oferă unei alte persoane, îi promite acesteia sau îi dă mită, destinată acelei persoane sau unei alte persoane, ca prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței să intermedieze să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se facă sau nu efectuează activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2, care a dat mită la cererea persoanei de la art. 295 din prezenta lege și a denunțat fapta înainte de descoperirea acesteia sau înainte de a afla că fapta a fost descoperită, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 297. Obținerea forțată a declarațiilor

(1) Un funcționar care, în timpul unei audieri autorizate, folosește violența, amenințarea sau alte mijloace și moduri neautorizate cu scopul ca celălalt să dea declarații sau să refuze să dea declarații, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care, prin săvârșirea infracțiunii menționate la alineatul 1 s-au provocat consecințe grave pentru suspect, inculpat sau acuzat în cadrul unei cercetări penale, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 298. Perchezițiile ilegale

Funcționarul care, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu sau a competențelor publice, desfășoară o percheziție ilegală, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 299. Eliberarea ilegală a unei persoane care a fost privată de libertate

Funcționarul care eliberează ilegal o persoană care a fost privată de libertate sau o ajută să scape, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 300. Dezvăluirea unui secret oficial

(1) Oricine comunică în mod neautorizat unei alte persoane, îi transmite sau dezvăluie în alt mod informații neclasificate care sunt secret oficial, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Nu există infracțiune dacă fapta menționată la alineatul 1 este comisă în interes predominant public.

CAPITOLUL XXIX

Infracțiuni împotriva justiției

Art. 301. Nedenunțarea pregătirii unei infracțiuni

(1) Oricine știe că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de cinci ani sau o pedeapsă mai grea și nu denunță acest lucru în momentul în care încă mai este posibil să se prevină comiterea acesteia, iar fapta va fi încercată sau comisă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine săvârșește infracțiunea de la alineatul 1 în ceea ce privește infracțiunea pentru care este prevăzută pedeapsa cu detențiunea pe termen lung, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Nu există infracțiunea menționată la alineatul 1, atunci când caracteristicile sale sunt realizate de o persoană căsătorită sau care trăiește în concubinaj sau într-o comunitate de același sex cu persoana care pregătește o infracțiune nedenunțată sau este rudă de sânge cu persoana respectivă în linie dreaptă, frate sau soră, adoptat sau adoptator, cu excepția cazului în care se pregătește o infracțiune în detrimentul unui copil.

(4) Pentru infracțiunea menționată la alineatul 2, se poate pedepsi mai blând făptuitorul care se află cu persoana care pregătește săvârșirea infracțiunii într-una dintre relațiile menționate la alineatul 3.

Art. 302. Nedenunțarea unei infracțiuni comise

(1) Persoana care are cunoștință că este săvârșită o infracțiune pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea timp de zece ani sau o pedeapsă mai severă, dar nu o denunță, deși știe că printr-un astfel de denunț s-ar permite sau facilita în mod semnificativ descoperirea faptei sau a făptuitorului, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei oficiale sau responsabile care nu denunță săvârșirea unei infracțiuni despre care a aflat în timp ce-și îndeplinea o îndatorire de serviciu, fiind vorba despre o infracțiune pentru care declanșarea urmăririi penale nu este permisă printr-o acuzație personală sau la plângere prealabilă.

(3) Făptuitorul infracțiunii prevăzute la alineatul 2 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai strictă decât cea care este prevăzută pentru infracțiunea pe care nu a denunțat-o.

(4) Nu există infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2, atunci când caracteristicile sale sunt realizate de o persoană căsătorită sau care trăiește în concubinaj sau într-o comunitate de același sex cu persoana care a săvârșit infracțiunea nedenunțată sau este rudă de sânge cu persoana respectivă în linie dreaptă, frate sau soră, adoptat sau adoptator, avocat, notar public, medic, stomatolog sau alt lucrător medical, psiholog, persoană căreia îi este încredințată

activitatea de creștere și educațională dintr-o instituție corespunzătoare, tutore, confesor religios, cu excepția cazului în care infracțiunea este comisă asupra unui copil.

Art. 303. Ajutarea făptuitorului după comiterea unei infracțiuni

(1) Oricine ascunde sau are grijă de un făptuitor al unei infracțiuni pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de cinci ani sau o pedeapsă mai gravă sau prin ascunderea mijloacelor cu care a fost săvârșită infracțiunea, a urmelor infracțiunii sau obiectelor apărute sau obținute prin infracțiune sau îl ajută în orice alt fel pentru a nu fi descoperit sau arestat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care ascunde o persoană care este condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau care împiedică în oricare alt mod executarea pedepsei respective.

(3) Oricine săvârșește infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 în folosul făptuitorului infracțiunii de la art. 88-91 sau art. 97 din prezenta lege, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) Făptuitorul infracțiunii prevăzute la alineatul 2 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai grea decât cea care este prevăzută pentru infracțiunea pe care a săvârșit-o persoana căreia făptuitorul i-a oferit ajutor.

(5) Nu există infracțiunea menționată la alineatele 1, 2 și 3, atunci când caracteristicile sale sunt realizate de o persoană căsătorită sau care trăiește în concubinaj sau într-o comunitate de același sex cu persoana care a oferit ajutor sau este rudă de sânge cu persoana respectivă în linie dreaptă, frate sau soră, adoptat sau adoptator.

Art. 304. Denunțarea mincinoasă a unei infracțiuni

(1) Oricine denunță o persoană sau plasează urme care fac să pară că aceasta a săvârșit o infracțiune, deși știe că nu este adevărat, și nu este vorba despre o infracțiune care este urmărită penal în urma unei acuzații private, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care, printr-un denunț mincinos, plasarea de urme sau în alt mod, provoacă inițierea procedurii penale împotriva unei persoane despre care știe că nu este făptuitorul unei infracțiuni și nu este vorba despre o infracțiune urmărită penal în urma acuzațiilor private, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine denunță că s-a comis o infracțiune, chiar dacă știe că nu este adevărat, și nu este vorba despre o infracțiune care este urmărită penal în urma unei acuzații private, sau oricine se denunță pe sine că a comis o astfel de faptă, deși știe că acest lucru nu este adevărat, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 305. Mărturia mincinoasă

(1) Un martor, expert, traducător sau interpret care, în procedurile penale preliminare, în procedurile în fața instanței, în fața unui tribunal internațional a cărui jurisdicție este acceptată de Republica Croația, în procedurile contravenționale, în fața instanțelor de arbitraj, în procedurile contravenționale, în procedurile administrative, în procedurile în fața notarului public sau în procedurile disciplinare, face mărturii, constatări sau păreri false sau traduce ceva în mod mincinos, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 din acest articol se aplică părții din cadrul procedurii, alta decât inculpatul, care face o mărturie mincinoasă, dacă pe această declarație se întemeiază decizia finală în procedura respectivă.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 s-a cauzat condamnarea unui inculpat nevinovat sau alte consecințe deosebit de grave pentru inculpat, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Dacă făptuitorul infracțiunii menționate la alineatul 1 din acest articol revocă în mod voluntar mărturia sa înainte de luarea deciziei finale, el poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 306. Împiedicarea dovezilor

(1) Oricine, cu scopul de a formula o mărturie mincinoasă, sau de a împiedica sau îngreuna dovezile față de un presupus martor, un martor sau expert în procedurile penale preliminare, în procedurile în fața instanței, în fața unui tribunal internațional a cărui jurisdicție este acceptată de Republica Croația, în procedurile contravenționale, în fața instanțelor de arbitraj, în procedurile contravenționale, în procedurile administrative, în procedurile în fața notarului public sau în procedurile disciplinare, utilizează forța, amenințarea sau altă formă de constrângere sau le promite, oferă sau dă cadouri sau orice alt beneficiu, se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

(2) Oricine, cu scopul de a împiedica sau îngreuna considerabil dovezile în procedurile în fața instanței, în fața unui tribunal internațional a cărui jurisdicție este acceptată de Republica Croația, în fața instanțelor de arbitraj, în procedurile contravenționale, în procedurile administrative, în procedurile în fața notarului public sau în procedurile disciplinare, tănuiește, deteriorează sau distruge obiectul sau documentul care servește ca dovadă, contraface dovezi sau oricine depune o astfel de dovadă, știind că este vorba despre o contrafacere, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine, cu scopul de a împiedica sau îngreuna considerabil dovezile în procedurile în fața instanței sau în procedura administrativă, îndepărtează, distruge, mișcă sau mută o piatră de hotar, un semn geografic de reper sau orice semn de proprietate în general sau orice alt drept legal ori un semn privind folosirea apei sau oricine montează un semn mincinos cu același scop, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 307. Încălcarea secretului procedurii

(1) Oricine, într-o manieră neautorizată, dezvăluie ceea ce a aflat într-o procedură penală preliminară, în cadrul unei proceduri în fața instanței, în cadrul unei proceduri contravenționale, în cadrul unei proceduri administrative, în cadrul unei proceduri în fața unui notar public sau în cadrul unei proceduri disciplinare și care, conform legii sau deciziei bazate pe lege se consideră a fi secret, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, fără permisiunea instanței, publică desfășurarea procedurii care este prin lege secretă sau este pronunțată secretă prin decizia instanței, sau oricine publică, fără permisiunea instanței, desfășurarea procedurii penale față de un copil, a procedurii penale pentru o infracțiune săvârșită în detrimentul unui copil sau a procedurii în care se decide cu privire la protecția drepturilor și intereselor unui copil sau publică decizia din cadrul acestei proceduri.

Art. 308. Dezvăluirea identității persoanelor amenințate sau a martorilor protejați

Oricine comunică în mod neautorizat unei alte persoane, îi predă sau publică informații despre identitatea persoanei amenințate sau a persoanei care va fi examinată ca martor protejat sau pentru care s-a inițiat, pe baza unei legi speciale, procedura de includere în programul de protecție sau persoana respectivă este inclusă în programul de protecție sau care întreprinde o altă acțiune în scopul de a dezvălui date despre identitatea acelei persoane sau în scopul descoperirii acesteia,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 309. Revolta persoanelor private de libertate

(1) Oricine, participă, în instituția în care se află pe baza unei decizii legale prin care este privat de libertate, la strângerea de persoane private de libertate cu scopul de a se elibera în mod violent sau face un atac comun asupra funcționarilor din instituția respectivă sau îi forțează să facă sau să nu facă ceva împotriva îndatoririlor lor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine, prin utilizarea forței sau amenințărilor că vă ataca viața sau corpul unei alte persoane, scapă din instituția în care se află pe baza unei decizii legale prin care a fost privat de libertate, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatul 1 din acest articol, care la cererea funcționarului renunță la strângerea menționată, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 310. Facilitarea evadării unei persoane care a fost privată de libertate

Oricine instigă să evadeze sau ajută să evadeze o persoană care a fost privată de libertate prin lege, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 311. Nerespectarea măsurilor de siguranță

(1) Oricine încalcă obligația care i se stabilește printr-o măsură de siguranță, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Nu există infracțiunea prevăzută la alineatul 1 dacă încălcarea obligației menționate la alineatul 1 a condus la aplicarea articolului 55 alineatul 8 sau articolului 58 alineatul 5 din prezenta lege.

Art. 312. Constrângerea împotriva unui ofițer judiciar

Oricine împiedică un judecător, procuror, notar sau alt ofițer sau funcționar judiciar, prin violență sau amenințare de orice fel, să întreprindă o acțiune sau să ia o anumită decizie în limitele competențelor sale sau îl forțează să întreprindă anumite acțiuni sau să ia anumite decizii în limitele sau în afara competențelor sale,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 313. Practicarea neautorizată a asistenței juridice

Oricine se ocupă, în mod neautorizat, de oferirea de asistență juridică contra cost se pedepsește cu închisoare pe o durată de cel mult șase luni.

CAPITOLUL XXX

Infracțiuni împotriva ordinii publice

Art. 314. Forțarea unui funcționar

(1) Oricine, prin violență sau prin amenințarea că va folosi violența în mod direct, împiedică un funcționar să-și desfășoare activitățile de serviciu în cadrul competențelor sau îl forțează să efectueze activități oficiale în limita sau în afara competențelor sale,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a pus în pericol viața sau integritatea corporală a funcționarului sau aceasta a suferit vătămări corporale sau s-a folosit o armă sau un instrument periculos, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Oricine comite infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 față de o persoană care ajută în mod autorizat un funcționar în desfășurarea activităților sale oficiale se va pedepsi ca și cum infracțiunea a fost comisă față de funcționar.

(4) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1, 2 și 3 din acest articol, care a fost provocat de tratamentul ilegal, nepoliticos sau aspru al funcționarului sau al persoanei care îl ajută în mod autorizat, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 315. Atacul asupra unui funcționar

(1) Persoana care, prin violență sau amenințarea cu folosirea violenței, în afara cazurilor menționate la articolul 312 și articolul 314 din prezenta

lege, atacă o persoană din cadrul Armatei, un ofițer de poliție, un funcționar autorizat al Poliției Militare, un funcționar căruia îi este însărcinată păzirea persoanelor care au fost private de libertate în temeiul legii, atunci când își exercită îndatoririle oficiale, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, prin violență sau amenințarea cu folosirea violenței, opune rezistență funcționarului în exercitarea activităților sale oficiale sau în punerea în aplicare a deciziilor legale sau a măsurilor autorităților de stat.

(3) Oricine comite infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 față de o persoană care ajută în mod autorizat un funcționar în desfășurarea activităților sale oficiale, se va pedepsi la fel ca în cazul în care infracțiunea a fost comisă față de funcționar.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1, 2 și 3 s-a pus în pericol viața sau integritatea corporală a funcționarului a persoanei care îl ajută în desfășurarea activităților sale oficiale sau acesta suferă vătămări corporale sau s-a folosit o armă sau un instrument periculos, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(5) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1, 2 și 3 din acest articol, care a fost provocat de tratamentul ilegal, nepolitic sau aspru al funcționarului sau al persoanei care îl ajută în mod autorizat, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 316. Alarma falsă

Oricine anunță în mod fals poliția sau alt serviciu public care asigură ordinea sau acordă asistență despre un eveniment care necesită acțiunea urgentă a acelui serviciu se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de cel mult trei ani.

Art. 317. Îndepărtarea și deteriorarea unui sigiliu și semn oficial

(1) Oricine îndepărtează sau deteriorează un sigiliu sau un semn oficial pe care un funcționar autorizat l-a plasat cu scopul asigurării bunurilor, spațiilor sau care fără să îndepărteze sau să deterioreze sigiliul sau semnul oficial intră într-un astfel de spațiu sau deschide un obiect securizat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 318. Luarea sau distrugerea ștampilei oficiale sau a dosarului oficial

(1) Oricine ia, ascunde, distruge, deteriorează sau face într-un alt mod neutilizabilă o ștampilă, registru, dosar sau document oficial, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este comisă de un funcționar căruia i-a fost încredințat un sigiliu, registru, dosar sau document

oficial sau avea acces la acestea în îndeplinirea îndatoririlor sale oficiale, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 319. Deteriorarea și exportul ilegal de bunuri culturale

(1) Oricine deteriorează sau distruge un bun cultural, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul (1) se aplică oricărei persoane care, fără aprobarea autorității competente, exportă sau scoate definitiv din Republica Croația un bun cultural sau nu-l returnează în Republica Croația în perioada de timp aprobată.

(3) În cazul în care din cauza infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2 au survenit pagube semnificative sau este vorba despre un bun cultural de importanță națională, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1 și 2.

Art. 320. Efectuarea neautorizată de lucrări de cercetare și însușirea unui bun cultural

(1) Oricine, contrar interdicției sau fără aprobarea autorității competente, efectuează asupra unui bun cultural lucrări de conservare, restaurare, cercetare sau alte activități, săpături sau cercetări arheologice, iar ca urmare a acestui lucru bunul cultural este distrus, deteriorat sau își pierde calitatea de bun cultural, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită față de un bun cultural de importanță națională sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Pedepsa prevăzută la alineatul 2 se aplică oricărei persoane care, cu ocazia cercetărilor arheologice sau de alt tip, își însușește un bun dezgropat sau găsit care reprezintă un bun cultural.

Art. 321. Distrugerea sau tănuirea materialului de arhivă

Persoana care, contrar reglementărilor, distruge, ascunde sau face inutilizabil un material sau înregistrări de arhivă sau îl scoate din Republica Croația fără aprobarea autorității competente de stat,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 322. Efectuarea neautorizată a unei activități oficiale

Oricine efectuează, în mod neautorizat, orice activitate pe care este autorizată să o desfășoare doar un funcționar sau un militar, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 323. Executări silite ilegale

(1) Oricine colectează de la o altă persoană, cu forța sau cu amenințarea gravă, o creanță pe care această persoană o datorează lui sau unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatul 1, făptuitorul a folosit forța sau amenințarea că va ataca în mod direct viața sau integritatea corporală a datornicului sau a unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatul 2 se utilizează o armă sau un instrument periculos, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 324. Tulburarea ordinii publice

(1) Oricine participă într-o mulțime care, prin violență față de alte persoane sau lucruri sau prin amenințarea de a comite violențe, pune în pericol ordinea publică sau instigă mulțimea la violențe se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din ură față de un număr mai mare de persoane, prin folosirea unei arme sau a unui instrument periculos sau pune în pericol viața sau corpul unei alte persoane sau s-au produs pagube materiale semnificative, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Participantul la care se face referire la alineatele 1 și 2 care se îndepărtează la cererea funcționarului, înainte de săvârșirea violenței, nu va fi pedepsit pentru infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2.

Art. 325. Instigarea publică la violențe și ură

(1) Persoana care, prin intermediul presei, al radioului, al televiziunii, al sistemului sau rețelei informatice, promovează la o adunare publică sau în alt mod pune la dispoziția publicului pliante, poze sau alte materiale care îndeamnă la violență sau ură îndreptate către un grup de persoane sau membri ai unui grup, datorită apartenenței lor de rasă, religie, națională sau etnică, origine, culoarea pielii, sex, orientare sexuală, identitate de gen, invaliditate sau alte caracteristici, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa la care se face referire în alineatul 1 din acest articol va fi aplicată oricărei persoane care aprobă în mod public, neagă sau bagatelizează infracțiunea de genocid, crime, agresiune, crime împotriva umanității sau crime de război, împotriva unui grup de persoane sau unui membru al unui grup din cauza rasei sale, religiei, apartenenței naționale sau etnice, originii sau culorii pielii, într-o manieră care este potrivită pentru a încuraja violența sau ura împotriva unui astfel de grup sau a membrilor acelui grup.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1 și 2.

Art. 326. Intrarea, circulația și șederea ilegală în Republica Croația

(1) Persoana care, pentru obținerea unui folos material permite sau ajută una sau mai multe persoane care nu sunt resortisanți ai Republicii Croația să intre, să circule sau să locuiască în mod nepermis în Republica Croația se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de cel mult trei ani.

(2) În cazul în care prin comiterea infracțiunii menționate la alineatul 1, se pune în pericol viața sau integritatea corporală a unei persoane care intră, circulă sau locuiește în mod nepermis în Republica Croația sau aceasta este tratată într-o manieră inumană sau degradantă, sau fapta este comisă de un funcționar în exercitarea atribuțiilor oficiale, făptuitorul se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 327. Conspirația în vederea comiterii unei infracțiuni

(1) Oricine plănuiește cu cineva să comită o infracțiune pentru care se poate dispune prin lege pedeapsa cu închisoarea pe o perioadă mai lungă de trei ani, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul care dezvăluie acordul menționat la alineatul 1 înainte ca infracțiunea convenită să fie comisă poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 328. Grupul infracțional organizat

(1) Oricine organizează sau conduce un grup organizat infracțional se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine participă la organizația menționată la alineatul 1, fără a fi săvârșit încă nici o infracțiune pentru grupul respectiv sau care întreprinde o anumită activitate care nu constituie infracțiune, dar despre care știe că va contribui la realizarea scopului organizației criminale sau susține financiar sau în alt mod adunarea criminală, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă care nu depășește trei ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2 care, prin descoperirea în timp util a grupului infracțional, împiedică săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alineatul 4 sau un membru al organizației criminale care dezvăluie înainte de a săvârși, în componența acesteia sau pentru aceasta, infracțiunea prevăzută la alineatul 4, poate fi scutit de pedeapsă.

(4) Un grup infracțional organizat este format din cel puțin trei persoane care s-au asociat cu scopul comun de a comite una sau mai multe infracțiuni pentru care se poate aplica pedeapsa cu închisoarea pe o durată mai mare de trei ani și care nu implică o organizație făcută de persoane legate în mod accidental pentru săvârșirea directă a unei infracțiuni.

Art. 329. Comiterea unei infracțiuni în componența unui grup infracțional organizat

(1) Oricine, cunoscând scopul grupului organizat sau activitatea sa infracțională, săvârșește o infracțiune în componența unei astfel de organizații sau încurajează o altă persoană să comită o infracțiune în componența unei astfel de organizații se pedepsește:

1. cu pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani pentru infracțiunea pentru care este prevăzută limita maximă a pedepsei de trei ani,

2. cu pedeapsa cu închisoarea de la un an la zece ani pentru infracțiunea pentru care este prevăzută limita maximă a pedepsei de cinci ani,

3. cu pedeapsa cu închisoarea de la trei la doisprezece ani pentru infracțiunea pentru care este prevăzută limita maximă a pedepsei de opt ani,

4. cu pedeapsa cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani pentru infracțiunea pentru care este prevăzută limita maximă a pedepsei de zece sau doisprezece ani,

5. cu pedeapsa cu închisoarea de la cinci la douăzeci de ani pentru infracțiunea pentru care este prevăzută limita maximă a pedepsei de cincisprezece ani,

6. cu pedeapsa cu închisoarea de cel puțin zece ani sau pedeapsa cu detențiunea pe termen lung pentru infracțiunea pentru care este prevăzută limita maximă a pedepsei de douăzeci de ani.

(2) Oricine, cunoscând scopul grupului organizat sau activitatea sa infracțională, ajută o altă persoană la comiterea unei infracțiuni în componența unei astfel de organizații va primi pedeapsa prevăzută la alineatul 1, existând posibilitatea și să fie pedepsit mai blând.

(3) În cazul în care făptuitorul menționat la alineatele 1 sau 2 contribuie în mod esențial la depistarea unei organizații criminale, acesta poate fi pedepsit mai blând.

Art. 330. Fabricarea și furnizarea de arme și mijloace destinate săvârșirii unei infracțiuni

(1) Oricine fabrică, achiziționează sau permite altor persoane să ajungă la arme, substanțe explozive sau mijloace necesare pentru fabricarea lor, precum și otrăvuri, despre care știe că sunt destinate pentru a se comite o infracțiune, se pedepsește cu închisoare pe o durată de cel mult trei ani.

(2) Oricine face sau cedează unei alte persoane o cheie falsă, un desfăcător, un dispozitiv electronic sau orice alt mijloc sau dispozitiv de spargere, deși știe că este destinat comiterii unei infracțiuni, se pedepsește cu închisoare pe un termen de până la un an.

(3) Mijloacele de la alineatele 1 și 2 vor fi confiscate.

Art. 331. Posesia, fabricarea și procurarea ilegală de arme și substanțe explozibile

(1) Oricine fabrică în mod neautorizat, cumpără, deține, vinde sau procură în alt mod pentru sine sau pentru alte persoane arme de foc, muniție, substanțe explozive sau părți componente sau piese de rezervă ale acestora, a căror achiziție, vânzare sau posesie este interzisă cetățenilor sau este permisă numai cu acordul prealabil, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine deține în mod neautorizat, achiziționează, produce, vinde sau schimbă, importă sau exportă o cantitate mai mare de arme de foc, muniție, substanțe explozibile sau componente ori piese de schimb, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Pedepsa la care se face referire la alineatul 2 din acest articol se va aplica oricărei persoane care dezvoltă sau perfecționează, produce, cumpără, depozitează, oferă spre vânzare, vinde sau cumpără, intermediază achiziționarea sau vânzarea, deține, transferă sau transportă arme chimice sau biologice sau alte mijloace de luptă care sunt interzise de dreptul internațional.

(4) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care vinde sau exportă arme într-un stat în care copiii sunt folosiți ca mercenari.

(5) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care posedă în mod neautorizat, achiziționează, produce, vinde sau schimbă mijloacele necesare pentru fabricarea de arme de foc, muniție sau substanțe explozibile.

(6) Armele de foc, muniția, substanțele explozibile, precum și părțile lor componente și piesele de schimb ale acestora vor fi confiscate.

Art. 332. Profanarea de morminte

(1) Oricine sapă în mod neautorizat, excavează, dărâmă, deteriorează sau profanează în mod grav un mormânt, un loc de îngropare sau memorial pentru cei decedați, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine sapă în mod neautorizat, extrage, deteriorează, distruge, ascunde sau mută un corp, un fetus, o parte a corpului sau cenușa unei persoane decedate sau oricine profanează un cadavru se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 2.

CAPITOLUL XXXI

Infrațiuni împotriva dreptului la vot

Art. 333. Încălcarea libertății luării de decizii a alegătorilor

Oricine, prin violență, amenințare gravă, mită sau altă activitate ilegală, influențează alegătorii ca la alegeri să voteze într-un anumit fel sau să nu voteze, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 334. Refuzarea dreptului de vot

Oricine, în exercitarea îndatoririlor care îi sunt încredințate cu privire la alegeri, nu introduce în mod ilegal o persoană pe lista alegătorilor, sau o șterge de pe lista respectivă sau îi refuză în alt mod dreptul la vot, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 335. Utilizarea abuzivă a dreptului de vot

(1) Alegătorul care, la aceleași alegeri, votează după ce a votat deja sau votează în locul unei alte persoane sub numele acesteia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care permite cuiva să voteze din nou.

Art. 336. Încălcarea secretului votului

Oricine încalcă la alegeri secretul votului sau anunță cum a votat alegătorul fără consimțământul acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 337. Distrugerea și contrafacerea documentelor de vot

(1) Oricine distruge, ascunde sau îndepărtează în mod neautorizat un document cu privire la alegeri sau un obiect care servește la alegeri, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care introduce pe lista alegătorilor o persoană inexistentă, o persoană decedată sau o persoană care nu are drept de vot.

Art. 338. Înșelăciunea electorală

Oricine, prin adăugarea, scoaterea sau ștergerea voturilor sau în alt mod contraface rezultatul alegerilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 339. Mituirea unui reprezentant

(1) Oricine, în calitate de reprezentat în Parlamentul croat, în Parlamentul European sau în calitate de consilier într-un organ reprezentativ al unei unități administrative locale și regionale, solicită sau primește sau acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru a vota la autoritatea reprezentativă într-un anumit fel, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care oferă unui reprezentat în Parlamentul croat, în Parlamentul European sau unui consilier într-un organ reprezentativ al unei unități administrative locale și regionale, promite sau dă mită pentru ca acesta să voteze într-un anumit fel la autoritatea reprezentativă.

CAPITOLUL XXXII

Infracțiuni împotriva Republicii Croația

Art. 340. Înalta trădare

Oricine, prin violență sau amenințarea cu folosirea violenței sau în alt mod ilegal amenință integritatea teritorială sau organizarea constituțională a Republicii Croația, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 341. Recunoașterea ocupației și capitularea

Oricine semnează sau recunoaște capitularea sau oricine acceptă sau recunoaște ocupația Republicii Croația sau a unor părți din teritoriul de stat, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 342. Prevenirea luptei împotriva inamicului

(1) Un cetățean al Republicii Croația care, în timpul războiului sau al unui conflict armat în care participă și Republica Croația, împiedică cetățenii Republicii Croația sau ai aliaților săi să lupte împotriva unui inamic, se pedepsește cu închisoare de la unu la zece ani.

(2) Un cetățean al Republicii Croația, în sensul acestui capitol este și un cetățean străin cu domiciliul în Republica Croația.

Art. 343. Serviciul în armata inamicului

(1) Un cetățean al Republicii Croația care, în timpul războiului sau al unui conflict armat în care participă și Republica Croația, servește într-o armată inamică sau se află în alte grupări armate care luptă în mod ostil împotriva Republicii Croația sau a aliaților săi, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care convinge, adună, ia sau recrutează în alt mod cetățeni ai republicii Croația în serviciul unei armate inamice sau în grupări armate care luptă în mod ostil împotriva Republicii Croația sau a aliaților săi sau pentru participarea la război sau la un conflict armat împotriva Republicii Croația sau a aliaților săi.

Art. 344. Ajutarea inamicului

Un cetățean al Republicii Croația care, în timpul războiului sau al unui conflict armat în care participă Republica Croația, ajută un inamic la punerea în aplicare a unor măsuri forțate împotriva cetățenilor sau care cooperează politic sau economic cu inamicul,

se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 345. Subminarea puterii militare și defensive a statului

Oricine distruge, face inutilizabile sau permite să treacă în mâini inamice instalațiile de apărare, obiectivele, pozițiile, armamentul sau alte mijloace militare sau defensive, sau predă trupe inamicului sau împiedică în alt mod

sau pune în pericol măsurile militare și defensive militare, precum și puterea statului croat, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 346. Constrângerea exercitată față de cei mai înalți oficiali de stat ai Republicii Croația

(1) Oricine, în afara cazurilor menționate la articolul 97 din prezenta lege, prin violență sau amenințarea că vă utiliza în mod direct violența, îl împiedică pe Președintele Republicii Croația, pe Președintele sau reprezentantul Parlamentului Croației, pe Președintele sau pe un membru al Guvernului Republicii Croația, pe Președintele sau judecătorul Curții Constituționale a Republicii Croația să își exercite funcția sau îi forțează să execute această datorie într-un anumit mod, se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a pus în pericol viața sau integritatea corporală a persoanei de la alineatul 1 sau aceasta a suferit vătămări corporale sau s-a folosit o armă sau un instrument periculos, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

Art. 347. Dezvăluirea informațiilor clasificate

(1) Oricine face accesibile unei persoane neautorizate informații clasificate care îi sunt încredințate, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine obține informații secrete cu scopul de a le folosi el sau o altă persoană în mod neautorizat sau oricine face accesibile unei alte persoane astfel de informații în posesia cărora a ajuns întâmplător, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Oricine comite fapta de la alineatele 1 și 2 pentru un folos material, se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 în timpul unei stări de război sau a unei amenințări iminente de război, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(5) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 348. Spionajul

(1) Oricine face accesibile informații clasificate care îi sunt încredințate sau la care a ajuns în mod ilegal, unui stat străin, unei organizații străine, unei persoane juridice străine sau unei persoane care lucrează pentru acestea, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine colectează informații clasificate cu scopul de a le face accesibile unui stat străin, unei organizații străine, unei persoane juridice străine sau unei persoane care lucrează pentru acestea, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine organizează pentru un stat sau organizație străină un serviciu de informații pe teritoriul Republicii Croația sau trece de partea unui serviciu

de informații care acționează împotriva Republicii Croația sau îl ajută în activitatea sa, se pedepsește cu închisoare de la un an la zece ani.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 3 în timp de război sau de conflict armat la care participă și Republica Croația, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(5) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 2 în timp de război sau de conflict armat la care participă și Republica Croația, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 349. Încălcarea reputației Republicii Croația

Oricine expune acte de batjocură, dispreț sau defăimare gravă față de Republica Croația, de steagul, stema sau imnul său, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 350. Pregătirea de infracțiuni împotriva Republicii Croația

Oricine pregătește comiterea infracțiunilor prevăzute la articolul 340, articolul 342 și articolul 345 din prezenta lege se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 351. Pedepsirea pentru cele mai grave forme de infracțiuni împotriva Republicii Croația

(1) În cazul în care infracțiunea de la art. 340, art. 341, art. 347 sau art. 348 din prezenta lege este comisă de președintele Republicii Croația, de președintele sau de un membru al Guvernului Republicii Croația sau de președintele Parlamentului Croat, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se va aplica și făptuitorului care prin infracțiunile prevăzute la art. 340 până la art. 248 din prezenta lege a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane sau o distrugere însemnată,

CAPITOLUL XXXIII

Infracțiuni împotriva unui stat străin sau a unei organizații internaționale

Art. 352. Uciderea unei persoane aflate sub protecție internațională

(1) Oricine ucide o persoană aflată sub protecție internațională, se va pedepsi cu închisoarea de până la zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) O persoană aflată sub protecție internațională este un șef de stat, președintele Guvernului și ministrul afacerilor externe atunci când se află în afara statului său și fiecare reprezentant oficial al unei organizații recunoscute pe plan internațional, membrii familiilor acestora care îi însoțesc atunci când aceștia, sediul lor oficial, apartamentul privat sau mijlocul de transport

pot fi identificați în mod clar, fiind protejați în mod specific de dreptul internațional.

Art. 353. Răpirea unei persoane aflate sub protecție internațională

(1) Oricine comite o răpire a unei persoane care se află sub protecție internațională, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 se provoacă decesul persoanei răpite, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 354. Atacul asupra unei persoane aflate sub protecție internațională

(1) Oricine comite acte de violență împotriva persoanei aflate sub protecție internațională sau atacă sediul său oficial, apartamentul privat sau mijlocul de transport, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Dacă prin infracțiunea menționată la alineatul 1 se provoacă decesul persoanei de la alineatul 1 din acest articol, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 355. Amenințarea unei persoane aflate sub protecție internațională

Oricine amenință siguranța unei persoane aflate sub protecție internațională printr-o amenințare gravă că va comite împotriva acesteia infracțiunile de la articolul 352 până la articolul 354 din prezenta lege, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 356. Încălcarea reputației unui stat străin și a unei organizații internaționale

(1) Oricine expune acte de batjocură, dispreț sau defăimare gravă față de un stat străin, de steagul, stema sau imnul său, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care expune acte de batjocură, dispreț sau defăimare gravă față de Organizația Națiunilor Unite, Uniunea Europeană, Consiliul Europei, Crucea Roșie Internațională sau altă organizație internațională recunoscută.

(3) Inițierea unei proceduri penale se efectuează pe baza avizului procurorului de stat al Republicii Croația, care poate acorda un asemenea aviz după obținerea consimțământului statului, al organizației internaționale sau al persoanei împotriva căreia a fost comisă infracțiunea.

CAPITOLUL XXXIV

Infracțiuni împotriva forțelor armate din Republica Croația

Art. 357. Neexecutarea și refuzul executării unui ordin

(1) O persoană din cadrul Armatei care nu execută sau refuză să execute ordinul superiorului în legătură cu serviciul său, punând astfel în pericol serviciul, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită în vreme de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 358. Refuzul de a primi arme și utilizarea abuzivă de arme

(1) O persoană din cadrul Armatei care refuză să primească arme sau refuză să le folosească, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se aplică și unei persoane din Armată care utilizează o armă contrar interdicției sau regulilor de serviciu, dacă prin acest lucru nu a săvârșit o altă infracțiune mai gravă.

(3) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 este săvârșită în vreme de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) Nu există infracțiunea prevăzută la alineatul 1 atunci când este vorba despre o persoană din Armată care face o solicitare de admitere a obiecțiunii pe motive de conștiință în cadrul procedurii prevăzute.

Art. 359. Împotrivirea față de gardian sau de pază

(1) O persoană din Armată care se opune gardianului, pazei sau unei alte persoane militare dintr-un serviciu similar în timp ce își îndeplinește datoria oficială, precum și o persoană din Armată care nu se supune ordinului acestora sau nu execută sau refuză să execute ordinul acestora, punând astfel în pericol serviciul, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită în vreme de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 360. Refuzul de a se supune

(1) O persoană din Armată, care împreună cu alte persoane militare se opune ordinului unui superior cu privire la serviciul său sau nu execută sau refuză să execute un ordin (art. 357), folosește violența sau amenințări față de persoanele militare (art. 314) sau atacă o persoană militară în îndeplinirea

atribuțiilor oficiale (art. 315), se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită prin utilizarea de arme, în mod organizat, în vremuri de război sau sub amenințări iminente la adresa independenței și integrității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 s-a cauzat decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) În cazul în care participantul menționat la alineatul 1 se supune comenzii superiorului și se retrage din săvârșirea uneia dintre infracțiunile descrise la alineatul 1, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 361. Cazuri de atenuare a pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 357 și art. 360

În cazul în care făptuitorul infracțiunii prevăzute la art. 357 alineatul 1 și art. 360 alineatul 1 din prezenta lege a fost provocat de comportamentul ilegal sau aspru al persoanei militare împotriva căreia a fost săvârșită infracțiunea, acesta poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 362. Abuzul și umilirea subordonaților sau a celor mai tineri în serviciu

(1) Un militar care, în timpul serviciului sau în legătură cu serviciul său, abuză un subaltern sau un militar mai tânăr în serviciu sau îl tratează în mod umilitor sau îi agravează în mod intenționat serviciul, se pedepsește cu închisoare pe un termen de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică și militarului care solicită unui subaltern sau îl face să abuzeze un alt militar sau îl tratează într-o manieră umilitoare sau îi agravează serviciul.

(3) Dacă prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă perturbarea sănătății persoanei abuzate sau infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din acest articol este săvârșită împotriva mai multor persoane, sau făptuitorul o repetă în mod persistent, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 363. Încălcarea serviciului de pază, serviciului intern sau altui serviciu similar

(1) Un militar care acționează contrar reglementărilor cu privire la serviciul de pază, intern, respectiv alt tip de serviciu, punând astfel grav în pericol serviciul, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 a fost comisă la depozitul de arme, muniție sau dispozitive explozive miniere sau la un alt obiectiv cu o importanță deosebită pentru apărare sau prin aceasta s-au

provocat grave vătămări corporale sau pagube materiale însemnate, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 364. Prezentarea de rapoarte false și neraportarea

(1) Un militar care nu prezintă raportul în îndeplinirea îndatoririlor sale sau omite să menționeze în raport un fapt care nu trebuie să fie suprimat sau prezintă un raport cu un conținut neadevărat, punând astfel în pericol serviciul, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Un militar care în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația nu raportează unui superior, unui coleg mai în vârstă sau comandamentului miliar cu privire la un eveniment care, în mod evident, necesită luarea unor măsuri militare fără întârziere, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 365. Neluarea de măsuri pentru protejarea unității militare

(1) Un militar care nu întreprinde măsurile prevăzute, ordonate sau alte măsuri evident necesare pentru a protejarea vieții și sănătății persoanelor care îi sunt încredințate, pentru a asigura și menține în starea corespunzătoare obiectivele, obiectele și mijloacele care servesc la pregătirea de luptă, pentru alimentarea adecvată cu alimente, echipamente și materialul unității care îi este încredințată, pentru păzirea și îngrijirea animalelor oficiale sau pentru a se ocupa în timp util și în mod corespunzător de securizarea lucrărilor sau de securizarea facilităților care i-au fost încredințate, punând astfel în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube materiale semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 2 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, iar în cazul în care

infracțiunea de la alineatul 3 este comisă din culpă cu închisoarea de la unul la opt ani.

Art. 366. Neluarea măsurilor de siguranță la exercițiile militare

(1) Oricine, în timpul exercițiilor militare, formării sau la efectuarea de teste, nu ia măsurile prevăzute, ordonate sau evident necesare în vederea asigurării și precauției, punându-se astfel în pericol viața sau integritatea corporală a oamenilor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt cauzate grave vătămări corporale asupra unei persoane sau daune materiale semnificative sau infracțiunea de la alineatul 1 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integrității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(4) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 3 sunt cauzate grave vătămări corporale asupra unei persoane sau daune materiale semnificative sau infracțiunea de la alineatul 3 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integrității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 367. Nerăspunderea la somații și evitarea serviciului militar

(1) Oricine, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integrității Republicii Croația, nu se prezintă fără un motiv justificat, pentru o anumită perioadă de timp pentru a-și îndeplini obligația militară, indiferent dacă a fost chemat printr-o somație individuală sau generală, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine instigă sau încurajează mai multe persoane să comită infracțiunea menționată la alineatul 1, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatul 1 din acest articol, care se prezintă în mod voluntar la autoritatea de stat competentă în vederea executării serviciului militar, poate fi scutită de pedeapsă.

Art. 368. Evitarea obligației militare prin mutilare sau înșelăciune

(1) Oricine, cu scopul ca el sau o altă persoană să evite serviciul militar sau să fie plasat la un post mai ușor, se rănește pe sine sau pe o altă persoană cu consimțământul acesteia sau se incapacitează în alt mod pentru serviciul militar sau o altă datorie sau permite unei alte persoane să-l incapaciteze pentru serviciul militar sau pentru o altă datorie, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa la care se face referire în alineatul 1 se aplică oricărei persoane care cu scopul ca el sau o altă persoană să evite serviciul militar sau să fie plasat la un post mai ușor, simulează o boală, utilizează pentru sine sau pentru o altă persoană documente false sau acționează într-un alt mod fraudulos.

(3) Oricine săvârșește fapta menționată la alineatul 1 în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 369. Eliberarea ilegală din serviciul militar

Oricine, prin abuzul de poziție sau de autoritate, face să fie eliberat din funcție sau să fie plasat la un post mai ușor, un militar sau o persoană supusă obligației militare în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

Art. 370. Tratatamentul inadecvat și neglijent al armelor încredințate, echipamentelor militare și altor mijloace de apărare

(1) Oricine ține, păstrează sau manipulează în mod inadecvat și neglijent armele care i-au fost încredințate, echipamentul militar și alte mijloace de apărare, provocând astfel deteriorarea lor în mare parte, distrugerea sau dispariția lor,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Gestionarul depozitului cu mijloacele de la alineatul 1, care nu ia măsuri pentru asigurarea sau întreținerea acestora, provocând astfel deteriorarea, distrugerea sau dispariția mijloacelor respective,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-au cauzat pagube materiale semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 2 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(5) Dacă prin infracțiunea menționată la alineatul 4 se provoacă consecințele de la alineatul 3, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 371. Intrarea neautorizată în facilitățile militare și redactarea de schițe sau desene ale obiectivelor militare și mijloacelor de luptă

(1) Oricine, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, intră, în scopul de recunoaștere, în facilități militare, deși știe că accesul este interzis, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, face schițe sau desene ale obiectivelor militare și mijloacelor de luptă sau le fotografiază, respectiv le filmează în alt mod, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 372. Trecerea și predarea către inamic

(1) Un militar care, în timpul unui război sau al unui conflict armat, trece în rândurile inamicului, respectiv de partea adversarului, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(2) Un militar care se predă inamicului, respectiv unei părți adverse în timp de război, înainte de epuizarea tuturor posibilităților de apărare, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 373. Neîndeplinirea sau abandonarea sarcinilor în timpul activităților de luptă

(1) Un militar care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, nu își îndeplinește datoria, provocând astfel consecințe negative pentru unitatea militară sau pentru situația de luptă,

se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Pedepsa de la alineatul 1 se aplică și militarului care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, nu își îndeplinește datoria sau își părăsește îndatoririle în mod arbitrar sau în mod fraudulos.

Art. 374. Abandonarea poziției contrar ordinului

Un militar care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, părăsește, contrar ordinului, poziția din unitatea care îi este încredințată, înainte de epuizarea tuturor posibilităților de apărare, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 375. Abandonarea prematură a unei nave sau aeronave deteriorate

Comandantul unei nave de război sau membrul unei nave de război sau al unei aeronave militare care, în timp de război sau al unui conflict armat, abandonează nava sau aeronava deteriorată înainte de a-și îndeplini îndatoririle conform reglementărilor privind serviciul naval, respectiv în conformitate cu regulamentul privind zborul și utilizarea aeronavelor, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 376. Lăsarea mijloacelor de luptă neavariate inamicului

(1) Un militar care permite ca inamicului să-i ajungă în posesie un depozit militar esențial neavariat, o navă, aeronavă, tanc sau alte mijloace similare de luptă, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care, contrar ordinului, permite ca inamicului să-i cadă în mâini unități esențiale neavariate sau alte obiective importante pentru apărare.

Art. 377. Slăbirea moralului în luptă și în stare de război

(1) Un militar care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, prin aruncarea armelor sau muniției, prin răspândirea fricii, prin crearea unei situații de neliniște sau confuzie sau acționând în alt mod, slăbește moralul de

luptă al unității, pregătirea de luptă sau aduce daune situației de luptă, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) Un militar care nu ia măsurile necesare față de un subaltern care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, răspândește frica printre soldați, creează o situație de neliniște sau confuzie în unitate sau acționează în alt mod și slăbește moralul de luptă al unității sau aduce daune situației de luptă, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 378. Neîndeplinirea obligației materiale

(1) Oricine, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, contrar obligației stabilite în mod legal, fără un motiv întemeiat, nu răspunde sau se împotrivesc inventarierii sau examinării oamenilor sau inventarierii sau examinării mijloacelor materiale care sunt pe lista de inventar a mijloacelor materiale în scopuri de apărare, sau oricine adaugă pe aceste liste de inventar sau examinare declarații sau date inexacte, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedepsa menționată la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, contrar obligației stabilite în mod legal, fără un motiv întemeiat, nu pune la dispoziția autorității competente în scopuri de apărare, la termen și în condițiile prevăzute, mijloacele materiale care sunt pe lista de inventar a mijloacelor materiale în scopuri de apărare.

Art. 379. Neîndeplinirea obligației de punere în aplicare a mobilizării

(1) Un militar sau o persoană oficială care, atunci când pune în aplicare o mobilizare în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, contrar datoriei pe care o are, nu asigură primirea, aranjarea și cazarea sau alimentarea personalului mobilizat, al obiectelor, vehiculelor, mașinilor, echipamentelor și altor mijloace care se regăsesc pe lista de inventar a mijloacelor materiale în vederea apărării, provocându-se astfel consecințe dăunătoare grave, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 380. Răspunderea pentru o infracțiune comisă la ordinul unui superior

Un militar care comite la ordin un act ilegal, prin care se materializează elementele obiective ale unei infracțiuni, se face vinovată doar dacă știa sau era evident că prin executarea ordinului săvârșește un act ilegal. Infracțiunile prevăzute la art. 88 și 90 din prezenta lege sunt întotdeauna ilegale în mod evident.

CAPITOLUL XXXV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 381

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, încetează să mai fie valabile următoarele legi:

1. Codul penal (Monitorul Oficial nr. 110/97, 27/98 - revizuit, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 și 57/11) în afara prevederilor de la art. 84, 85 și 86 care încetează să mai fie valabile data intrării în vigoare a legii speciale care reglementează aspectele respective,

2. Legea privind infracțiunile împotriva pieței de capital (Monitorul Oficial nr. 152/08),

3. Prevederile art. 160 din Legea cu privire la executarea pedepsei cu închisoarea (Monitorul Oficial nr. 128/99, 55/00, 59/00, 129/00, 59/01, 67/01, 11/02, 190/03, 76/07, 27/08, 83/09, 18/11 și 48/11),

4. Prevederile art. 31 din Legea privind contabilitatea (Monitorul Oficial nr. 109/07),

5. Prevederile art. 188 din Legea cu privire la drepturile de autor și drepturi conexe (Monitorul Oficial nr. 167/03, 79/07 și 80/11),

6. Prevederile art. 65 din Legea privind materialele de arhivă (Monitorul Oficial nr. 105/97, 64/00 și 65/09),

7. Prevederile art. 49 din Legea privind fertilizarea medicală (Monitorul Oficial nr. 88/09 și 137/09),

8. Prevederile art. 627 și 629 din Legea cu privire la societățile comerciale (Monitorul Oficial nr. 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 și 137/09),

9. Prevederile art. 129 alineatul 1 din Legea cu privire la asigurarea medicală obligatorie (Monitorul Oficial nr. 150/08, 94/09, 153/09, 71/10, 139/10 și 49/11), actualul alineat a), poziția 2, alineatul 1.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei Legi, în Legea cu privire la energie (Monitorul Oficial nr. 68/01, 177/04, 76/07, 152/08 și 127/10), la art. 33 alineatul 1 se șterg cuvintele: „respectiv consumă energie fără sau pe lângă dispozitive de măsurare”.

Art. 382

Guvernul Republicii Croația va iniția procedura de armonizare cu prevederile prezentei Legi a prevederilor relevante din Codul de procedură penală, Legea privind răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiuni, Legea privind instanțele judecătorești pentru minori, Legea privind protecția persoanelor cu tulburări mintale, Legea privind executarea pedepselor cu închisoarea, Legea probațiunii și alte legi care conțin prevederi penale și alte prevederi relevante pentru punerea în aplicare a prezentei legi.

Art. 383

În conformitate cu prevederile prezentei legi, miniștrii competenți vor adopta, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele regulamente:

1. ministrul responsabil cu justiția va adopta reglementări privind procedura de pronunțare și punere în aplicare a eliberării condiționate (art. 59 până la art. 63), executarea măsurilor de supraveghere (art. 64), executarea măsurilor de siguranță (art. 65 până la art. 76), evidența penală și modul de utilizare a datelor din această evidență (art. 381 alineatul 1 punctul 1),

2. ministrul responsabil cu sănătatea va adopta o listă a comunităților terapeutice autorizate să pună în aplicare măsurile de siguranță ale tratamentului obligatoriu de dependență (art. 69), o listă de persoane juridice sau fizice autorizate să pună în aplicare măsurile de siguranță ale tratamentului psihosocial obligatoriu (art. 70), precum și o listă de substanțe interzise în sport (art. 90 și 191).

Art. 384

Executarea sancțiunilor penale exprimate în mod definitiv în conformitate cu prevederile Codului penal și ale altor reglementări speciale prevăzute la art. 381 alineatul 1 din prezenta lege, a căror executare nu a început sau este în curs de desfășurare, se va efectua în conformitate cu prevederile prezentei legi începând cu data intrării sale în vigoare.

Art. 385

Dacă până la intrarea în vigoare a prezentei legi nu a survenit prescrierea confiscării beneficiilor patrimoniale, se va aplica prevederea de la art. 85 alineatul 4 din prezenta lege.

Art. 386

Această lege conține dispoziții care sunt în conformitate cu următoarele acte ale Uniunii Europene:

1. Directiva 2008/99 /CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 28 noiembrie 2002 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal,

2. Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 18 iunie 2009 prin care sunt prevăzute standardele minime privind sancțiunile și măsurile împotriva angajatorilor care angajează resortisanți din țări terțe,

3. Directiva 2010/45/UE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 7 iulie 2010 privind standardele de calitate și siguranță ale organelor umane destinate transplantului,

4. Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea de sancțiuni pentru contravenții,

5. Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 21 octombrie 2009 privind modificările și completările la Directiva 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea de sancțiuni pentru contravenții,

6. Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 5 aprilie 2006 privind deșeurile,

7. Directiva Seveso II 96/82/CE, 2003/105/CE privind prevenirea accidentelor industriale majore și atenuarea consecințelor în cazul în care acestea se produc,

8. Directiva 2002/90/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 28 noiembrie 2002 prin care se definește activitatea de facilitare a intrării, circulației și șederii neautorizate,

9. Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 28 ianuarie 2003 privind vânzarea-cumpărarea ilegală de acțiuni și manipularea pieței,

10. Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din data de 28 noiembrie 2008 privind suprimarea anumitor forme și căi de exprimare a rasismului și a xenofobiei prin mijloace de drept penal,

11. Decizia-cadru a Consiliului privind confiscarea de bunuri, mijloace și proprietăți dobândite prin infracțiuni din data de 24 februarie 2005,

12. Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene 2002/629/JAI din data de 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane,

13. Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din data de 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, monitorizarea, înghețarea, însușirea și confiscarea mijloacelor și câștigurilor din activități criminale,

14. Decizia-cadru 2002/466/JAI a Consiliului din data de 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru prevenirea facilitării intrării, circulației și șederii neautorizate,

15. Decizia-cadru 2002/755/JAI a Consiliului din data de 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului,

16. Decizia-cadru a Consiliului 2005/212/JAI privind confiscarea de bunuri, mijloace și proprietăți dobândite prin infracțiuni din data de 24 februarie 2005,

17. Convenția din data de 26 iulie 1995, care a fost adoptată în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 316, 27.11.1995, p. 49),

18. Protocolul din data de 27 septembrie 1996, care a fost adoptat în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 313, 23.10.1996, p. 2),

19. Al doilea Protocol din data de 19 iunie 1997, care a fost adoptat în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la

protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 221, 19.07.1997, p. 12).

20. Convenția privind punerea în aplicare a acordului Schengen.

Art. 387

Această lege va fi publicată în „Monitorul Oficial” și va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2013.

Clasa: 740-02/11-01/06

Zagreb, 21 octombrie 2011